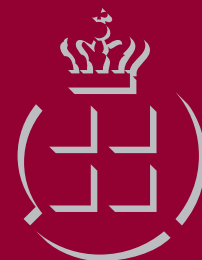

TRÆNSOLDATEN

UDGIVET AF TRÆNREGIMENTET

Nummer 1

Marts 2009

64. årgang

TRÆNSOLDATEN

FREMSYN - STYRKE - VILJE

Redaktion:

*Ansvarshavende redaktør:
Major P.S. Rasmussen*

Redaktør

Journalistik, lay-out og foto:
Overkonstabel Palle Strandgaard (PaS)

Sats/skrivning og korrektur:
*Overkonstabel Palle Strandgaard (PaS)
Assistent Trine Winther*

Postadresse:
GARNISONSSTØTTEELEMENTET
Trænregimentet, Aalborg Kaserne
9400 Nørresundby
Tlf.: 9819 7344
E-mail: pallestrandgaard@mil.dk

**Kontaktperson ved Trænregimentet/
Jyske Trænregiments Soldaterforening:**
Hr. Bent Frisk, Tlf.: 40 79 06 55
E-mail: frisk@klarupnet.dk

Tryk:
Vestergaards Bogtrykkeri

Oplag: 4.500 expl.

Trænsoldaten er et personaleblad for personel ved Trænregimentet og Hærens Logistiskole samt for eningsblad for Trænregimentet/Jyske Trænregiments Soldaterforening.

Redaktionens meninger må ikke tages som udtryk for hverken regimentets eller skolens officielle standpunkter, ligesom redaktionen ikke behøver at dele den opfattelse, forfatterne af diverse indlæg giver udtryk for.

Redaktionen modtager gerne indlæg af enhver slags. Anonyme indlæg optages ikke, men anvendelse af mærke er tilladt.

Næste nummer udkommer

ultimo juni 2009

Deadline: 2. juni 2009

Indhold nr. 1/2009

- 3 Værnepligten bør bevares
- 4 Vi har gjort en forskel - også i Kosovo
- 7 Forsvarsbrødrenes påskønnelse
- 7 Ta' med til 4. maj gudstjeneste
- 9 Velkommen hjem
- 10 Den Danske hær har fået ny chef
- 11 Værnepligtens første dag
- 12 Jagt på Nørre Uttrup Øvelsesplads
- 14 Internationale operationer på godt og ondt
- 16 Feltpræst i Afghanistan
- 17 En tragisk dag da miraklet skete
- 18 En spændende periode i mit liv
- 20 Ny hjulambulance på vej til Hæren
- 22 Når miljøet er i højsædet
- 23 Korporalen er tilbage
- 25 Soldaterforeningens Jubilarstævne
- 26 Den Danske Brigade i Tyskland
- 26 Aurich Kaserne

Forsiden:

På skydebanen i Kiscnica i Kosovo.

Hold 19 er netop kommet hjem.

Læs om deres tur på side 4-6 og om hjemkomstarrangementet på side 9.

Værnepligten bør bevares

Arbejdet med et nyt forsvarsforlig, og dermed Forsvarets fremtid, fortsætter og er nu ved at gå ind i en afgørende fase, hvor Forsvarskommissionen ved udgangen af marts måned skal aflevere sin rapport.

Det er ikke meget, vi får at vide internt i Forsvaret, men alligevel lykkes det medierne at få fat i det ene udkast efter det andet. Det kan godt ind imellem føles lidt frustrerende, at man som ansat ikke kan få noget at vide, men at man alligevel kan læse det meste i aviserne. Men vi må nok væbne os med tålmodighed.

Jeg synes det måske mest spændende er, hvordan det kommer til at gå med værnepligten. Jeg er en af dem der tror, at værnepligten er en helt afgørende forudsætning for, at vi fortsat kan have så stort et antal dygtige soldater udsendt, som det lige nu er muligt.

Jeg tror rigtig mange unge mennesker først oplever, hvordan livet i Forsvaret er, når de mere eller mindre er tvunget til at aftjene de fire måneders værnepligt. De oplever et tæt kammeratskab, de oplever en travl og målrettet uddannelse – og måske vigtigst af alt: De oplever, at de kommer ud og løser en opgave ude i verden, hvor de får en klar fornemmelse af, at de hver især gør en forskel. Uden værnepligten vil Forsvaret ”kun” få dem, der på forhånd har besluttet sig for en eventuel karriere i Forsvaret.

Jeg tror en så stor samfundsmæssig spredning som mulig, blandt forsvarrets ansatte, er med til at udvikle den evne til at fungere både som ”kriger” og som ”diplomat”, som danske soldater er blevet så kendte og respekterede for. Lad os for Forsvarets skyld håbe politikerne kan enes om en fortsat værnepligt.

Den ordinære rotation af de udsendte styrker til henholdsvis Kosovo og Afghanistan er nu vel overstået. Længere omme i bladet kan man læse lidt om deres oplevelser.

Hjemkomsten for enhederne var denne gang lidt anderledes end den plejer. Aalborg og Aalborg Kaserne var nemlig, den 18. februar, rammen om det første officielle arrangement med henblik på at hylde et hold fra en udsendt mission.

Det drejede sig om KFOR, hold 19, der blev modtaget med en march gennem byen, tale af borgmester Henning G. Jensen, frokost med pårørende og parade med tale af båden chefen for Hærens Operative Kommando og formanden for Folketingets Forsvarsudvalg, Hans Christian Thoning.

Det var et flot arrangement, som jeg tror såvel soldaterne fra hold 19, som de pårørende var glade for.

En af årsagerne til succesen var den store støtte og opbakning, som arrangementet fik fra mange sider: Aalborg Kommune med borgmesteren i spidsen, soldaterforeninger i hele Nordjylland og ikke mindst enheder og myndigheder på begge kaserne.

Det er godt at se, at alt personel på kaserne, støttet af det nordjyske samfund, kan stå sammen om at skabe et arrangement af den karakter. Arrangementet blev gentaget den 26. februar i Holstebro for ISAF, hold 6 fra Afghanistan. Også her var det et flot arrangement med endnu flere soldater og pårørende – og i sagens natur også med stor pressebevågenhed.

Mange har sagt, at de synes, det var på tide, at der blev taget godt imod de hjemvendte soldater. Jeg tror Hæren har fundet et koncept, der ser ud til netop at gøre det!

Lad os håbe vi fortsat kan opstille, uddanne og udsende enheder og soldater af samme høje kvalitet og med samme ildhu, som dem vi netop har fået hjem. Til den opgave vil vi alle have brug for

FREMSYN – STYRKE - VILJE

Christian Møllerup Schmidt

Vi har gjort en forskel - også i Kosovo

På vegne af 5HRUKMP/HQCOY KFOR 19 har næstkommanderende, premierløjtnant Anders Asdal Andersen skrevet følgende beretning om tiden før og under udsendelsen til Kosovo.

Nu lakker KFOR hold 19 mod enden og det er på tide at gøre status over Stabskompagniets bedrifter og vores vej til målet. Kompagniet tog jo sådan set sin begyndelse allerede i juni 2007 hvor KC (kompagnichef) – kaptajn Laurits Bjerum Strange-Møller og NK (næstkommanderende) – premierløjtnant Anders Asdal Andersen startede med planlægningen for holdet.

Det er en fantastisk hjælp for vores HRU uddannelse ved Trænregimentet, at NK og endda i dette tilfælde KC har mulighed for at koncentrere sig om planlægningsarbejdet seks måneder før holdet starter op. Det giver både mulighed for at lægge uddannelsen tilrette samt at have øget fokus på den rekrutteringsproces, der foregår ved HBU enhederne og selv at tage aktivt del i denne.

Motiverede soldater

Denne rekrutteringsproces er så vigtig ved logistiktropperne, da vi har nogle meget teknisk betonedede og langvarige uddannelser og ikke så mange ”skud i bøssen”, hvis de folk vi sender af sted,

springer fra og dropper ud.

Jeg ved ikke, om vi var heldige, eller om HBU holdet bare var ”over niveau”, men det var generelt rigtig motiverede soldater, vi fik over i 5 HRUKMP.

Vi havde på forhånd frygtet, at der var en række af de soldater, der var der, som ville sige op, så snart de havde fået sig et kørekort eller to, men det skete ikke. Det lykkedes faktisk at spore folk rigtigt ind i de ”spor”, der passede bedst til dem og det kom i den sidste ende til at betyde, at frafaldet var minimalt.

Det var i det hele taget en række motiverede konstabelelever og befalingsmænd, der stillede til tjeneste ved 5 HRUKMP den 3. december 2007. Den

 NØRRESUNDBY BANK

Frihed

Har du en bolig med friværddi, har du måske også nogle uopdagede muligheder.

Kom ind i Nørresundby Bank og få en snak om dine muligheder for økonomisk frihed.

NØRRESUNDBY BANK
Torvet 4 · Tlf. 98 70 33 33 · Fax 98 17 54 00 · post@nrsbank.dk · www.noerresundbybank.dk

Efter den afsluttende køreuddannelse - umiddelbart før udsendelsen - glade, trætte og beskidte soldater, klar til tjenesten i Kosovo.

Beredskabet, materiellet og ikke mindst personellet virker. Det viste de mange øvelser med al tydelighed.

eneste smule malurt i bægeret var, at det havde været svært at rekruttere til Afghanistan.

Der havde været en periode med øget fokus på Afghanistan, fordi de danske soldater derude var blevet ramt hårdt i løbet af efteråret. Dette havde naturligvis en afsmittende effekt på de pårørende og derigennem på, hvor mange af de værnepligtige, der havde mod på at komme en tur til det fjerne østen. Derfor blev forventningerne til den del af HRUKMP opstilling nedjusteret, og så var det ellers bare om at komme i gang!

Tunet soldaterfærdigheder

December måned blev skudt i gang med omskolinger på livet løs og med at få tunet soldaterfærdighederne, hos de folk der skulle afsted på langvarige kurser. Det var vores eneste reelle mulighed for at bedømme mange af de folk, der skulle på de længste kurser!

Vi havde kun lige fået tildelt det antal pladser på kurserne, som var absolut nødvendige, og derfor skulle det helst være de rigtige, der kom afsted. Månedens blev naturligvis sluttet af i familiens skød, hvor batterierne blev ladet op.

Fra starten af januar, og indtil de sidste kurser sluttede sidst i maj, var det et intensivt og meget fragmenteret forløb, vi kørte ved KMP.

Den højtelskede Ulla

En af de største udfordringer var uddannelsen på de mange forskellige kø-

retøjer, vi skal kunne betjene ved logistiktropperne. Vi havde en meget vigtig og højtelsket allieret i Ulla fra køreskolen, men selv ikke med hendes fleksibilitet og store vilje til at hjælpe, når det brændte på, var det muligt at få det til at gå op med kørekortene.

Vi fik det naturligvis til at hænge sammen endda, men køreskolen i Aalborg har ikke de ressourcer, de har behov for i forhold til den store mængde ”kunder”, de servicerer. Så stor tak til Ulla for den store hjælp. Uden hende var den del slet ikke gået.

Næste udfordring i forhold til køretøjerne var at få folk omskoleet i forhold til andre kurser og inden øvelserne startede. Det viste sig også at være en svær disciplin at få til at gå op.

Omskolerne er en begrænset ressource, og de er jo mennesker, som vi andre, så de og deres nærmeste kan også blive syge eller ramt af andre ting, der forhindrer dem i at komme. Med megen møje og lidt veltalenhed gik denne udfordring dog også op i en højere enhed, og KMP var klar til at yde sit yderste op til øvelserne, da de for alvor begyndte at tage fart!

Et meget højt niveau

Den sidste del af uddannelsen hjemme i Danmark stod jo i øvelserne og skydelejrenes tegn. Vi gennemførte to meget veludførte skydelejre og det skyldes dels et fremragende stykke arbejde fra de to delingsførere, der planlagde dem og

dels, at KMP ledelsen havde gjort deres hjemmearbejde og været ude og suge til sig fra det foregående hold!

Derfor havde vi altså set både godt og skidt, og kunne tage højde for begge dele i vores planlægning! Det samme gjorde sig gældende i forhold til vores øvelsesplanlægning. Fordi både CH og NK havde lagt tyngde i at komme ud til så mange øvelser som muligt ved vores forgængere, havde vi set både det, der havde været godt, og det der havde været knap så godt.

Derudover havde vi også kunnet konstatere værdien i at kontakte og koordinere med de enheder, vi ville få underlagt i missionen, så vi fik aftalt nogle retningslinjer for vores uddannelsesstade forud for, at vi kom på vores første fællesøvelse til ULU III. Det viste sig da også at blive nogle fremragende øvelser.

I al beskedenhed var der ikke meget at sætte en finger på, og udbyttet for soldaterne blev bare højere og højere, i takt med at deres uddannelsesniveau steg. Så da vi var klar til de sidste to øvelser, hhv. ALU II og BLU, var det med stor ro i sindet, i forhold til at vi skulle hhv. testes og certificeres på de to øvelser.

Det gik da også forrygende og KMP blev certificeret, ikke bare med tilfredsstillende resultat, men med meget tilfredsstillende over hele linjen! I særdeleshed vores FALCON beredskab, det ”FALCK” beredskab Stabskompagniet opstiller i KFOR fik ros, og meldingen

Der er et stort behov for - og interesse i nødhjælpen fra Danmark.

var, at niveauet var meget højt!

Det var altså med ro i sindet, at vi kunne sende KMP hjem på en velfortjent ferie sidst i juli og afvente, at vi først ville være samlet igen i missionsområdet.

Vi har gjort en forskel

Tiden her i Kosovo lakker, som nævnt, nu for os mod enden, og det er vel et eller andet sted meget passende at gøre status over tiden hernede også.

I stabskompagniet var vores motto ”Vi gør en forskel”. Det har vi i kompagniledelsen tudet soldaternes øre fulde om, både hernede og hjemme i Danmark, under de sidste øvelser. Har vi så gjort den forskel hernede? Ikke bare for vores kolleger, som det jo er vores fornemste opgave at støtte, men også for lokalbefolkningen. JA! – det mener jeg at vi har gjort.

Tager man blot et hurtigt kig på bare nogle af de bedrifter, vi har udført hernede, så kan man efter min mening ikke andet end at være enig.

Sanitetsdelingen har heldigvis ikke haft så travlt med deres primære opgave, nemlig at lappe sammen på os andre. Der har naturligvis været ca. den samme gang på infirmeriet, som der har været på et hvilket som helst andet infirmeri på en kaserne i Danmark. De mere alvorlige skader har der heldigvis kun været en lille håndfuld af, og kun

én har for kompagniets vedkommende været så alvorlig, at vi blev nødt til at sende manden hjem.

Det er naturligvis én for meget, men det er hørt meget værre. At de ikke har haft så travlt med det, har til gengæld gjort, at de har kunnet hjælpe de andre enheder ved KMP samt støtte med at stå for sorteringen og udpakningen af alt det tøj, der er kommet ned hjemmefra Danmark.

I stormens øje

Stabsdelingen og CISCEN gruppen har bemandet vores TOC og vores kommunikationsrum til Danmark 24/7 i løbet af de seks måneder. Det har til tider været en kedelig tjans, og andre gange har det været som at sidde i ”stormens øje”, når der har været optræk til uro, eller vores franske kolleger i brigaden har haft hasteopgaver, der skulle løses. Begge enheder har dog også været ude af lejren, når det kunne lade sig gøre. De har blandt andet støttet med kørerkapacitet når de kunne og har også sendt folk med infanterikompaniet på patrulje flere gange.

Vores reparationsdeling har også haft meget travlt hernede. Folk har generelt kørt rigtig pænt, men der har skullet laves toårs eftersyn på mange af bataljonnens pansrede mandskabsvogne, og der ligger i gennemsnit 200 værksteds timer

i hvert eftersyn, derudover har de haft den militære bilinspektør på besøg fire gange, og der er en masse klargøring til hver gang, og de har selvfølgelig gennemført en lang række større og mindre reparationer.

Selv om folk kører pænt, kan bilerne jo stadig gå i stykker! Men selv med alle disse mange opgaver, havde vores reparationsdeling stadig tid til at slå resten af lejren (men i særdeleshed infanteristerne) i lagkagebingo på KFUM soldaterhjemmet hernede.

Stor aktivitet

Vores ingeniører har været mere ude af lejren på dette hold, end de har været på mange! De har i særdeleshed hjulpet lokalbefolkningen hernede med at bygge broer, reparere veje rundt omkring og ellers støtte med deres håndværkere på lægeklinikker og skoler i hele det danske ansvarsområde.

Udover det har de naturligvis også været travlt beskæftiget inden for hegnet, hvor de har lavet en masse forbedringer og reparationer rundt omkring. Det er jo en ti år gammel lejr efterhånden, og meget af det materiel der står her, er kun beregnet til kortere tids brug, og det er derfor ved at være noget slidt, og trænger til tider til en kærlig hånd.

De har også bygget en af de mest markante forbedringer i COR – ”Gamers Paradise”. En netcafé til soldaterne her i lejren, som uden tvivl vil blive brugt af alle de efterfølgende hold!

Bjærgnings- og transportdelingen har uden sammenligning været den enhed, der har set mest af Balkanhalvøen!

De har haft over 250 ture til lufthavnen i Pristina, mere end 50 ture til lufthavnen i Skopje, én tur til Sarajevo og 13 R&R kørsler til hhv. Bulgarien og Grækenland... Det er altså blevet til mange kilometer på de lokale lande- og motorveje. Derudover har de også i meget stort omfang været med til at støtte de lokale, og har transporteret alt fra grus til vejarbejde til containere til at huse fattige familier hvis huse ikke er ordentlige til beboelse.

Sidst men ikke mindst er der vores Kommando- og forsyningssektion, der

har haft travlt med at styre den interne administration og forsyningstjeneste i kompagniet. Med de vekslende arbejdstider, byrder og forskellige andre forhold har der i den grad været nok at se til for alle!

Udover alle de ting der er nævnt i det ovenstående, har vi holdt diverse øvelser hernede. VIS har testet vores FALCON beredskab jævnlige – med et altid meget tilfredsstillende resultat.

Vi har holdt brandøvelser ugentligt hernede. Vi har holdt diverse øvelser for ”sanitet”, og vi har været en vital del af en stor beredskabsøvelse arrangeret af den franske Task Force, hvor vi øvede samvirket med de civile beredskab. En kæmpe øvelse vi kaldte ”Northern tremmor”, der tog udgangspunkt i, at der havde været et større jordskælv i regionen.

En dejlig tur over bjerget

Endvidere har vi naturligvis også sørget for at holde vores grundlæggende militære færdigheder, på skydebanen, ved lige, og der er også blevet tid til en lille én på oplevelsen på den store skydebane i Kiscnica, da vi havde en stor mængde AMM, der skulle bortskaffes. Sidst men ikke mindst var KMP jo også afgørende for, at den traditionsrige DANCON march blev en kæmpe succes igen på dette hold. 2.500 glade marchgængerne fra 22 lande, fordelt over to lørdage. Vi skulle både bemane start og mål område, posterne ude på ruten og sanitetsposterne. Det var en dejlig tur over bjerget!

Idræt er der også blevet dyrket i stor stil hernede! Et andet af KMP mange ordspog har været at ”Idræt er ikke noget vi taler om – det er noget vi dyrker!” Det har vi i den grad levet op til og der er blevet trænet, løbet og spillet boldspil på livet løs hernede.

Derfor mener jeg med sikkerhed at vi har gjort en forskel hernede og jeg er stolt over, at kunne overdrage faklen til et nyt hold i vished om, at de vil få svært ved at gøre det så godt som os på hold 19 - næsten lige meget hvor godt, de gør det!

**De Danske Forsvarsbrødre for Aalborg, Nørresundby og Omegn udde-
ler hvert år ”Forsvarsbrødrenes på-
skønnelse” til en ansat ved Aalborg
Garnison. Dette for at markere den
nære tilknytning de har til Forsvaret
i almindelighed og Aalborg Garnison
i særdeleshed.**

Formålet med Forsvarsbrødrenes påskønnelse (et stort Holmegaards fad) er, at den skal virke som inspiration til og anerkendelse af en ganske særlig indsats, et engagement og/eller en holdning til gavn for Forsvaret som helhed, eller til tjenestedet.

Blandt kriterierne kan for eksempel være, at den pågældende i sin daglige tjeneste har skilt sig positivt ud fra sin personelgruppe, er velanset blandt kolleger og er en god kollega/kammerat.

Blandt de mange og velmotivere ind-

stillinger valgtes i år Sergent Louise Normann Kjærgaard fra 1. Logistikbataljon med følgende motivation:

”Det skal fremføres, at sergenten i perioden fra sin hjemkomst fra Afghanistan (ISAF 4) og frem til nu, har ydet en stor og forbilledlig indsats i Saniteskompagniet. Først som næstkommanderende i Internationale Operationer Delingen, og dernæst som næstkommanderende i Sanitetsdelingen.

Louise har begge steder, i kraft af sit engagement og sin faglige dygtighed, medvirket til at hæve uddannelsesniveauet betydeligt. Hende positive holdning til tjenesten, kombineret med en meget høj grad af pligtfølelse, har gjort hende til et forbillede for såvel sergent- og konstabelgruppen. Især det kvindelige personel i Sanitetskompagniet har i sergent Normann haft en positiv rollemodel.

Louise har altid været parat til at løse endog meget krævende opgaver (Instruktør på diverse sanitetskurser m.m.) med kort varsel, upåagtet, at dette i perioder har haft endog meget stor indflydelse på hendes fritid.

Louises rolige og myndige fremtræden som underviser på disse kurser, har desuden høstet mange positive tilkendegivelser fra især eksterne kursusedtagere såsom reservelæger og sygeplejersker.

Louise er meget vellidt blandt sine kolleger, og hendes gode humør har haft en afsmittende effekt på hele Sanitetskompagniet.

Forsvarsbrødrene mener derfor, at sergent Louise Normann Kjærgaard til fulde lever op til kriterierne for tildeling af Forsvarsbrødrenes påskønnelse”.

Ta' med til 4. maj gudstjeneste i Hvorup Kirke

*Mandag den 4. maj kl. 19.30 er der gudstjeneste i Hvorup Kirke.
Alle er meget velkommen, så tag endelig venner og naboer med.*

Prædikant: Søren Hindsholm, Rektor på Nørresundby Gymnasium.

Liturg: Henrik Busk Rasmussen.

Organist: Per M. Bach. Korsang ved ”Sangkoret Limfjorden”.

Rikke

Anette

Camilla

Frisørsalonen er atter åben

Frisørerne på Nørre Uttrup Torv har åbnet en filial på Aalborg Kaserne, hvor de fremover vil være til rådighed for kaserternes personel. Det er nødvendigt at bestille tid på nedennævnte lokalnummer, idet salonen kun er bemannet, hvis man forud har aftalt en tid, enten

onsdage 0830 - 1600 Evt. længere efter behov, eller

torsdage 0900 - 1500

Herreklip kr. 175,-

Dameklip kr. 250,-

Velkommen hjem

Med Slesvigske Musikkorps i spidsen gennemførte de 310 soldater, der netop er vendt hjem fra missionen i Kosovo (KFOR), en march gennem Aalborg by. Over 200 pårørende fulgte marchen.

Mange havde taget opstilling langs ruten for at se soldaternes march gennem byen til Aalborg Kongres- og Kulturcenter.

Her var opstillet en del foreningsfåner, der på festlig vis bød soldaterne velkommen hjem. I Aalborg Kongres- og Kulturcenter, hvor soldater og pårørende blev samlet, bød også henholdsvis Garnisonskommandant, oberst Christian M. Schmidt og borgmester Henning G. Jensen velkommen hjem. Den afgående chef DANCON, oberst N.H. Johan-

sen, benyttede ligeledes lejligheden til at takke soldaterne og deres pårørende for indsatsen.

Efter talerne, var der arrangeret et mindre Stand Up-show, der bragte smilene frem hos de mange i hallen.

Efter arrangementet i Aalborg Kongres- og Kulturcenter samledes soldaterne med deres familie på Aalborg Kaserne. Her havde personalet i kantinerne arrangeret en flot og lækker frokostbuffet. Efter maden blev der gennemført en hjemkomstparade hvorunder Slesvigske Musikkorps muciserede.

Ros til soldaterne

Chefen for Hærens Operative Kommando, generalmajor Niels Bundsgaard talte til soldaterne, og roste dem for deres indsats. - Denne parade er blevet til, ud fra et po-

Ved en flot march gennem byen markerede soldaterne fra KFOR hold 19 deres hjemkomst.

Mange af Aalborgs borgere havde taget opstilling på ruten, hvor de var med til at give soldaterne en flot og festlig modtagelse efter veludført tjeneste i Kosovo .

litisk og militært ønske om at hædre alle jer, der har gjort en indsats uden for landets grænser. Både byen og regimentet har lagt kræfter i at skabe en god dag. Det har I til fulde fortjent, sagde generalmajor Niels Bundsgaard.

- Jeres halve år i Kosovo har heldigvis været præget af ro og tegn på en begyndende normalisering og tilpasning parterne imellem, fortsatte chefen for Hærens Operative Kommando. - Disse fremskridt er ikke kommet af sig selv – men netop fordi I og andre har udgjort en troværdig, robust militær tilstedeværelse. I har løst opgaven fortrinligt og forstået at tilpasse jeres opgaveløsning til trusselsniveauet. Jeres gode relationer til de lokale parter giver Hold 20 et godt afsæt til deres opgaveløsning.

Dernæst talte formanden for Forsvarsudvalget, Hans Christian Thoning (V), som en flot understregning af den politiske støtte til missionen:

- Jeg havde den glæde at sige farvel til jer ved afskedsparaden i Oksbøl i august sidste år, og jeg har fulgt jer siden, sagde Hans Christian Thoning. –I vil måske især blive husket for det ekstra engagement, I udviste, da I startede en tøjindsamling og medvirkede i Aftenshowet i Danmarks Radio.

- Missionen i Kosovo er fortsat nødvendig, hvis der skal opbygges et fredeligt og sikkert samfund, og KFOR's indsats er afgørende for, at voldsanvendelsen og de etniske spændinger minimeres. Det valg, I har taget ved at tage på et halvt års mission i Kosovo aftvinger respekt, og I fortjener opbakning fra hele den danske befolkning, sluttede formanden for Forsvarsudvalget.

Ved paradens afslutning blev bataljonschefen, oberst Niels Henrik Johansen, kaldt frem for at modtage Veteranamærket af chefen for Hærens Operative Kommando. *PaS.*

Den Danske hær har fået ny chef

Curriculum Vitae Generalmajor Niels Henrik Bundsgaard

Generalmajor Niels Henrik Bundsgaard blev født 18. juni 1957. Efter endt studentereksamen startede han i 1976 som værnepligtig soldat ved Sjællandske Livregiment i Slagelse, hvilket førte til valget af en karriere i Forsvaret, og i efteråret 1977 blev han optaget på Hærens Officersskole.

Efter gennemgang af officersskolen kom han i 1981, som premierløjtnant, til Sønderjyske Artilleriregiment i Varde, hvor han i perioden 1981-84 gjorde tjeneste i et selvkørende haubitsbatteri.

I 1985 gennemgik Niels Bundsgaard Førings- og Stabskursus I ved Forsvarsakademiet, hvorefter han gjorde tjeneste i staben ved Jyske Division i Fredericia. I 1987-88 gjorde han efterfølgende tjeneste som chef for Stab- og Målopklafringsbatteriet i Varde.

I 1989-90 gennemgik han Operations- og Føringsuddannelsen samt Stabskursus II ved Forsvarsakademiet.

Efterfølgende forblev Bundsgaard på Forsvarsakademiet som lærer tilknyttet Operations- og føringsuddannelsen.

I 1994 kom han til det internationale korpshovedkvarter LANDJUT i Rendsburg, hvor han gjorde tjeneste som sagsbehandler indenfor operativ logistik.

I 1997 blev han udnævnt til oberstløjtnant og chef for 5. artilleriafdeling

Den nye chef for Hærens Operative Kommando, generalmajor Niels Bundsgaard, besøgte Aalborg Kaserner den 4. marts, hvor han gav en bred orientering om hans visioner vedrørende Den Danske hær og dens fremtid.

ved Kongens Artilleriregiment i Sjælsmark.

I forlængelse heraf blev han i 1998-99 udsendt til Bosnien, som stabschef ved den Danske Bataljon, hold 6. I 1999-2000 var Bundsgaard elev på United States Army War College i Carlisle, Pennsylvania, hvor han tog en Masters i Strategiske Studier.

Efter kurset kom han til Forsvarskommandoen som chef for Materielanskaffelsessektionen.

1. marts 2003 blev Bundsgaard udnævnt til oberst og chef for 1. Jyske Brigade i Haderslev. I perioden som brigadechef var han udsendt som chef for den første danske styrke til Irak.

1. januar 2004 tiltrådte Bundsgaard som chef for Planlægningsdivisionen ved Hærens Materielkommando i Hjørring, men fra sommeren 2004 var han udelukkende beskæftiget med projektarbejdet omkring oprettelsen af Forsvarets Materieltjeneste og forrettede efterføl-

gende tjeneste som chef for Logistikdivisionen i Forsvarets Materieltjeneste i Ballerup.

Den 1. januar 2008 blev Niels Bundsgaard udnævnt til generalmajor og beordret til tjeneste i Haderslev som chef for Danske Division. Fra 9. januar året efter blev Niels Bundsgaard udnævnt til Chef for Hærens Operative Kommando.

Niels Bundsgaard er gift med Bente Marianne Bundsgaard. Parret er bosat i Nivå og har to drenge: Peter (1987) og Søren (1991). Fritiden går med golf, løbeture, alpint skiløb samt en god bog – gerne en historisk roman eller en krimi.

Ordre: Ridder af 1. grad af Dannebrogordenen samt Hæderstegnet for god tjeneste i Hæren.

Herudover er generalmajoren tildelt NATO-medaljen for tjeneste i Bosnien samt Forsvarets Medalje for tjeneste i Irak.

Værnepligtens første dag

De første unge kommende soldater mødte ind allerede søndag den 1. februar for at overnatte på kasernen, så de kunne være klar mandag morgen, som de første i køen, til at komme igennem den længerevarende proces. Stemningen var høj da de håbefulde unge traskede forvirrede rundt på kasernen søndag aften for at finde noget at spise. Kantinen var lukket, så turen gik til ”kuffen”, også bedre kendt som KFUM’s soldaterhjem.

Mandag morgen var der, til de fleste af de unges store forundring, en gruppe, der valgte at stå op klokken 06:00 for at tage ud og løbe. Efter morgenmaden i Hvorup Kasernes fremragende kantine, var der så småt begyndt at troppe flere unge op. Lige omkring klokken 08:00 åbnede dørene til bygning 17, og den store ”tur” skulle til at begynde.

Politiets arkiver

Første stop på turen var ID kortet. Her fik de kommende værnepligtige udleveret en tjenesteskjorte og et skilt med deres fulde cpr-nummer, og så skulle de have taget billeder. De fleste af disse billeder endte med at blive langt fra kønne - og mindede mest om et billede fra politiets arkiver. Næste stop var en sti, der slangende sig mellem borde med forskellige stop, hvor der sad et par befalingsmænd og spurgte om forskellige ting.

Det gik forholdsvis hurtigt at komme igennem, men der var stadig mange ting, som skulle nås. Efter denne tur var man ikke længere civil. Man havde indleveret sit sygesikringsbevis, havde fået udleveret ID kortet og nu var man i sergenternes magt! Tredje stop var et bord med kasser indeholdende forskellige farvede ”pomfritter”. Her efter fik de nye menige at vide, hvilken deling de var kommet i, samt forevist deres hjem i de næste fire måneder. Løbende under hele forløbet blev de værnepligtige introduceret til de sergenter, som skulle kommandere rundt med dem de næ-

ste fire måneder, og i få tilfælde de næste par år.

Så var turen nået til mundering, det vil sige al ens udrustning. Allerede nu var de unge begyndt den første forvandling til soldater. De blev stillet op på tre geledder og marcherede ned til forsyningsdepoterne. Her skulle de have alt fra støvler, uniformer, både kamp- og tjenesteuniform og fuld undermundering, til noget meget lækkert rødt FUT tøj, som i de fleste tilfælde sikkert er dobbelt så gammelt som dem, der skulle bære det.

For få badekabiner

Nogle af tingene var dog også helt nye; alt fodtøj for eksempel. Det hele blev fyldt i tre sorte sække og to tasker, der var meget svære at slæbe tilbage til stuerne. Stuerne, som de menige blev indlogeret på, var 12-mands stuer med kun et enkelt toilet og tre badekabiner, og man fandt hurtigt ud af, at det er alt for lidt til 12 unge mænd!

Hver menig har på sin stue et privat skab, hvor alle de civile ting skal ligge i, og et skab, hvor alt udleveret udstyr skal ligge pænt og ordentligt til højre ret.

Mange af de værnepligtige havde hjemmefra pakket en stor taske fyldt med tøj til flere uger, men det var der ingen grund til. Det er nemlig sådan, at forsvaret udleverer alt det tøj, man har brug for i den daglige tjeneste.

Løbende hen af eftermiddagen var der mønstring, hvor al udrustning og mundering skulle tælles op. For nogens vedkommende var det en længerevarende proces, hvor de menige skulle fremholde hvert enkel lille ting. Og i visse tilfælde var der begået fejl, så nogle slet ikke havde fået udleveret alle deres stumper. Nogle af delingerne havde hen mod slutningen af dagen allerede skiftet til uniform og var begyndt at lære basal eksercits.

Selve dagen var hård for de fleste af de værnepligtige, dels fysisk, men nok mest psykisk, da der allerede var kommet en

Christian Houmann på 18 år er fra Sæby. ”Jeg gik ellers på Teknisk Skole, men syntes jeg trængte til større udfordringer. Derfor meldte jeg mig frivillig og er allerede nu så glad for tjenesten, at jeg vil søge om kontrakt med henblik på at blive udsendt”.

kolossal mængde ny information, der skulle læres. Man skulle lære en masse nye udtryk at kende, samtidig med at man skulle lære en masse nye mennesker at kende. Heldigvis faldt alle rimelig hurtigt i snak med hinanden. Enten havde man kedeldragt eller uniform på, så ens personlighed blev gemt væk, og alle var ens. Nye venskaber blev hurtigt dannet. Hele dagen blev afsluttet med en kompagniappel, hvor hele kompagniet var samlet for først gang.

Den lange dag havde taget hårdt på de menige, og mange var allerede smuttet i seng omkring klokken 22. Om det så var af udmattelse eller frygten for at skulle op dagen efter klokken 05:00 for at være klar til stuekontrol 07:20 er svært at vide. Nu var de klar til at begynde fire dejlige måneder med en masse udfordringer og oplevelser og ikke mindst gode venner og højt humør.

**Kompagniets motto:
”Ikke selvglad, bedre bedst!”**

Jagt på Nørre Uttrup Øvelsesplads

Af major Hans Aage Simonsen, jagtofficer på Aalborg Kaserner.

Jagt og regulering af vildt indgår som et element i Forsvarets naturforvaltning og skal bidrage til at sikre sunde og bæredygtige bestande af vildt, samt at skabe rum for en naturlig udvikling af den øvrige fauna på Forsvarets arealer.

Det er en forudsætning, at jagt finder sted på et etisk forsvarligt og bæredygtigt grundlag.

Det overordnede tilsyn med vildtpleje og udøvelse af jagt på Forsvarets arealer m.v. varetages af Forsvarsministeriets Jagtbestyrer. Jagtbestyreren udpeges af Forsvarsministeriet.

De lokale chefer, garnisonskommandanter, flyvestationschefer m.fl. er tillagt beføjelser som lokale jagtansvarlige, i daglig tale benævnt "Jagtherrer".

Jagtherren udpeger en jagtleder og et antal jagtassistenter (jagtbestyrelsen), der gennemfører planlægning af og er hjælpere ved afholdelse af jagter samt forestår vildtplejen på arealet.

Cirkulære og bestemmelse om oven-

stående findes i KFF B.2-11(06-11) og FBEBST 610-1, kap.4 (06-01).

Er jagt også vildtpleje?

Ja, en stor og vigtig del af jagtens væsen er vildtplejen. Det ligger jageren meget på sinde at vildtet på reviret trives.

Vildt- og arealplejen på Nørre Uttrup Øvelsesplads foregår i samarbejde mellem Det Lokale Støtteelement og jagtbestyrelsen.

De nærmere retningslinjer for vildtplejen på Nørre Uttrup Øvelsesterræn er beskrevet i Drifts- og Plejeplanen for terrænet.

De almindeligste forekommende ynglende vildtarter på terrænet er rådyr, hare, ræv, fasaner, agerhøns i mindre omfang samt egern. Hertil kommer andefugle, blichøns ved vådområderne samt gråkrager, skov- og husskader, alliker og råger.

Det er af stor betydning for vildtet at der skabes den nødvendige fred og ro i yngleperioderne. F. eks. er græsslåning forbudt i yngletiden. Men ellers

gennemføres der græsslåning, og især slåningerne af spor i høj vegetation, for at give føde til såvel hårvildt som fuglevildt.

Bestanden af agerhøns er meget lille, derfor har vi de sidste år frivilligt fredet agerhønsene.

Løse hunde på terrænet er et problem og i yngletiden et stort problem. For det meste er det hundeejere der på gåture lader hundene løbe frit, hvilket forurodler vildtet og i yngletiden er fatalt for vildtet.

Det er ofte blevet påtalt overfor en hundeejer, at hunden skal føres i snor, men det er ligesom med vand på en gås, det trænger ikke ind, og i gentagelses-tilfælde kommer politianmeldelse på tale.

Fodring og bekæmpelse af skab

Fodring af vildtet i vinterperioden er vigtigt. Fordelt rundt omkring på øvelsespladsen er der opstillet 13 fodertønder med korn. Der er livlig aktivitet af vildt omkring tønderne, især hønsefug-

Vildtkonsulent Ivar Høst demonstrerer her for de nye jægere, hvorledes man "brækker" et rådyr.

le og rådyr er faste gæster. Udgifterne til fodring afholdes Forsvarsministeriets Jagtbestyrer.

Bekæmpelse af ræve med skab og invasive dyrearter som mårhunde, mink m.fl. er også en del af vildtplejen.

Publikum er velkommen

- det er deres køretøjer ikke

Vores øvelsesterræn er meget bynært. Den afmærkede natursti i den sydvestlige del af øvelsespladsen er ofte benyttet, ligesom den øvrige del af terrænet er hjemsted for mange forskellige kreative udfoldelser.

Publikum er naturligvis meget velkommen på øvelsespladsen, men de uautoriserede kørsler der finder sted, med firehjulstrækkere og andre køretøjer, ikke blot skader terrænet, men er også til gene for såvel naboerne til øvelsespladsen som for dyrene på terrænet.

Påkørsel af et dyr kan være en meget ubehagelig oplevelse for både trafikanten og for dyret. Især på Høvejen, i området ved Hvorup kirke, sker der om året en del påkørsler af rådyr.

I 2008 har der været fem-seks registrerede påkørsler, heraf en drægtig rå med to lam.

I samarbejde med Nordjyllands Regions Vejvæsen er der nu, ved fældning af træer og buske, skabt bedre overskuelighed i det kritiske område. Heldigvis er der ikke sket personskader ved påkørslerne.

Udover vildtplejen har også naturplejen af terrænet meget stor betydning for vildtet. Denne pleje, der omfatter skovdrift, pleje af de åbne overdrev og arealer, etablering af mindre vildtagre, samt beskyttelse af vådområderne, finder sted med vildtets tarv for øje.

Hvor mange jagter afholdes der ?

I løbet af jagtsæsonen afholdes der normalt fire drivjagter i skovene og på de

åbne arealer. I drivjagterne deltager der normalt også en schweishundefører og en jagthornsblæser.

Herudover afholdes der et antal andejagter ved vådområderne.

Sidst i oktober afholdes Garnisonsjagten. Denne jagt tjener blandt andet et repræsentativt og kontaktskabende formål i forhold til lokalsamfund og kasernens naturlige samarbejdspartnere, herunder jagtforeninger og statsskovdistrikter.

I jagten deltager der fra kasernen et antal jægere med hunde samt frivillig personel, som hjælpere.

Midt i november afholdes Regimentsjagten. Denne jagt afholdes for kasernens medarbejdere såvel militære som civile ansatte, der er jægere. Deltagelse finder sted efter tilmelding. Jagten annonceres primo oktober på blandt andet kasernens intranet m.m.

Sidst i december gennemføres Nytårsjagten. Jagten er en opsamlingsjagt med militært og civilt personel, med blandt andet deltagere fra de enheder og elementer, der benytter øvelsespladsen.

Nyjægerjagten

I samarbejde med Skov- og Naturstyrelsen (SNS) afholdes der i starten af januar en jagt for nye jægere, det vil sige jægere, der har bestået jagtprøven i løbet af året. Nyjægerne inviteres efter en liste fra SNS.

Jagten indledes med, at jagtkonsulenten, i ca. en times tid forklarer om jagt i praksis. Herefter gennemføres der drivjagt med fire sårer, afbrudt af en middagspause, og der afsluttes med en vildtparade.

I 2008 deltog der 16 nye jægere og i 2009 var der 25 nye jægere.

Denne jagt er meget populær hos de nye jægere. Til at understøtte jagten deltog der fra kasernen et antal rutinerede jægere med hunde.

Alle jagter afsluttes med en vildtparade og en efterfølgende auktion over det leverede (skudte) vildt. Startprisen for et stykke vildt på auktionen er den af Forsvarets Jagtbestyrer fastsatte mindstepris.

Aalborg Kaserners Jægere

Hos jagtassistent, SSG O.S. Thomsen, findes en distributionsliste til kasernens jægere. Listen anvendes ved orientering om jagtrelaterede emner, indbydelse til jagt m.m.

Tilmelding til listen ved henvendelse til SSG O.S. Thomsen, HLS-LE03, tlf.: 41227643.

Flugtskydning: Er du interesseret i flugtskydning, deltagelse i konkurrencer m.v. så findes der ved Aalborg Kaserners Idrætsforening (AKIF) en flugtskydningsafdeling.

TEL. & FAX: +45 33 12 82 53
POSTGIRO NR: 102-3071
DANSKE BANK: 3015-127201
E-MAIL: MWM@MWMORCH.DK

KONGELIG HOFLEVERANDØR

M. W. Mørch & Søn's Eftf. ApS.

LEVERANDØR TIL ORDENSKAPITLET
GRUNDLAGT 1830

**DANSKE OG UDENLANDSKE ORDENSBÅND
MINIATUREORDNER OG MEDALJER
BÅNDSPÆNDER TIL UNIFORMER**

HJEMMEVÆRNETS FORTJENSTTEGN - 25 & 50 ÅRS HÆDERSTEGN
HÆDERSTEGNET F. POLITIET - CIVILFORSVARET - BRANDVÆSENET
HOLMENS - HÆRENS - FORSVARETS OG FLYVEVÅBNETS HÆDERSTEGN
NIJMEGEN MINIATUREKORS OG MEDALJER
NIJMEGEN KRYDSBÅND OG BÅNDSPÆNDER
UN OG NATO KRYDSBÅND, BÅNDSPÆNDER OG MINIATURER

DK-1054 KØBENHAVN K
PEDER SKRAMS GADE 3
CVR. NR.: 89 69 70 18
WWW.ORDENSBAND.DK

Internationale operationer på godt og ondt

Netop hjemvendt fra Helmandprovinsen i Afghanistan, ISAF hold 6, er det tid til et tilbageblik på en skelsættende periode i mit militære- og i private liv.

Missionerne fylder meget i vores nye Forsvar. Det er således i dag en naturlig del at rejse ud på missioner under fremmede himmelstrøg for Danmark. Den netop overståede var min tredje. En mission, der for mig såvel som for de fleste andre, startede for 15 måneder siden med udpegelsen til vore funktioner i ISAF 6.

Et naturligt forløb i forlængelse af en periode i NRF 10 (Nato Response Force), hvilket også betød det logistiske set-up bestod af grundstammen fra STESK/JDR (Stabseskadronen) krydret med store bidrag fra Trænregimentet.

Lange arbejdsdage

Den lange periode forud for deployeringen gik med klargøring af enheden – administrativt og uddannelsesmæssigt. En hård periode fyldt med lange arbejdsdage og stor øvelsesaktivitet, alt sammen for at være bedst muligt rustet til opgaverne - for vores vedkommende - i Afghanistan. Denne del af missionen er særlig hård, da man som soldat og privatperson er splittet mellem

to ting: Viljen til at præstere på arbejde samt samvær med familie og venner. Allerede her starter missionen mentalt og det kræver dialog og forståelse fra alle parter.

Missionsforberedelsen er særlig vigtig for logistikere – det er her vi skal slå vores navne fast og skabe respekten blandt vore kollegaer i kamptropperne. De skal have tilliden til og troen på, at vi er der, når vi behøves, hvad enten det er den afsiddede sanitetsmand eller det fremskudte reparationshold.

”Vi har været under angreb i en FOB, kørt på miner og oplevet tab af kammerater på tæt hold”

Vi er alle vigtige, og skal ubesværet kunne begå os på samtlige niveauer i bataljonskampgruppen. Det kræver god form, sublime militære færdigheder og et fleksibelt mindset.

Det skal vi minde hinanden om, og det skal være lige så naturligt for en logistikker, at være sin egen træner og tage ansvar for sin form og sine soldatermæssige færdigheder, som cola er for ham på en transportopgave.

Det er det forberedelsen er til; at gøre os fysisk og mentalt klar til opgaven - det blev ISAF 6.

En mission er en oplevelse for alle – uanset antallet af dem. At være en integreret del af en BTN/SRS (Batlajon/Stående Reaktionsstyrke) kræver sit – ikke mindst forståelsen af operative standarder.

Et område vi med fordel kan fokusere på i Aalborg – vi var indsat i FSA (Forwards Supply Area), gennemførte et utal af genforsyningskolonner, stod vagt i Armadillo, agerede 1 ECH for det ene infanterikompani under en operation, fremsendte reparationshold, gennemførte dagligt flere patruljer med sanitetsgrupperne BÅDE op og afsiddet. Vi har været under angreb i en FOB (Forward Operation Base), kørt på miner/IED og oplevet tab af kammerater på tæt hold.

Savnet tynger og tærer på kampkraften

Med andre ord skal vi være rede til alt og være forudseende i vores planlægning og anbefalinger, således logistik bliver en naturlig del af operationerne, og vigtigst af alt skal vi, selvom logistikken er dimensionerende, ikke være en unødigt begrænsning i det operative miljø. Det kræver vilje og den rette indstilling på alle niveauer i organisationen.

Oven i alle dagligdagens bekymringer under en udsendelse, kommer for-

Den noget specielle arkitektur er typisk for landet.

bindelsen hjem til familie og venner, og ikke mindst savnet af dem. Særligt under særlige hændelser, hvor vi har mistet ude i missionen, tynger savnet og det tærer på kampkraften – ude såvel som hjemme. Det er vigtigt inden en mission at have talt med sine nærmeste om det der forestår, ikke mindst de triste ting, således alle er bedst muligt forberedt.

Seks dræbte soldater

ISAF 6 oplevede seks dræbte soldater, et antal af særlige hændelser af større eller mindre karakter, i. e. minepåkørsler, kampfølinger, almindelige sportskader etc. I alle tilfælde er den nødvendige støtte til rådighed, hvad enten det er sanitetsmandens førstehjælp på jorden, lægehjælp i FOB eller kirurgisk behandling i Camp Bastion på det britiske felthospital.

Alle tider af døgnet er der helikoptere med læger ombord til at flyve ud og gennemføre evakuering. Derudover har vi konstant kampenheder med ambulancer og bjærgningsvogne på beredskab, således hjælpen er hurtigt fremme.

Det er alt det fysiske. Indtræffer det værst tænkelige har vi mulighed for at få psykologhjælp, tale med feltpræster eller vigtigst af alt hinanden. Sidstnævnte er alle førere uddannet til at gennemføre i en struktureret form kaldet defusing, hvilket kort fortalt er en struktureret af oplevelsen i tid og rum.

Defusing har virket rigtig godt for os. Det har virket, selvom det kan kræve mandsmod at bekende sit behov for at tale om de mindre behagelige oplevelser, hvad enten det er med hinanden eller professionelle. Forsvaret gør mange gode tiltag – man skal blot som enkeltperson huske at give udtryk for sine behov. Det er et krav til dagens professionelle soldat.

Fra valmue til hvede

Er det det hele værd? - Savnet? - Faren? – Arbejdsbyrden? Mit korte svar er ja. Ja, det er det. Det udvikler én som menneske og soldat. Det er i missionerne, vi får oplevelsen af, at vores uddannelse og træning virker, og det er her, vi får de stærke personlige oplevelser, som knytter drenge og mænd sammen.

Vi oplever ligeledes, hvordan området vi operer i, udvikler sig – eksempelvis har mange af Afghanistans bønder ændret produktionen fra valmue til hvede. Endelig er det også i missionerne, vi tilegner os dyrebar viden og erfaring inden for hver vores profession og speciale.

Samvirket er vigtigt

Sidstnævnte har vi pligt til at videregive til kollegaer herhjemme, som den professionelle enhed vi er. Derfor er missionen ikke slut før vi – for vores vedkommende – har sendt ISAF 8 af sted og hjulpet dem under de bedst mulige

betingelser og vilkår. Præcis som ISAF 4 gjorde for os i sommeren før vores udsendelse.

Det er blandt andet under denne uddannelse vi støder på et af nøgleordene for succes: Samvirke. Under uddannelsen til en mission, og ikke mindst i vores hjemlige struktur, er samvirket yderst vigtigt. Samvirket med kampenhederne – dem der lever af vores støtte og selvfølgelig samvirket internt i vores Logistikkompagnier.

Vi skal huske at søge frem og til højre, vi skal som logistikere være opsøgende og på den måde skabe rammerne for samvirket på tværs af dels vores missionsorganisation, dels vores daglige organisation.

ISAF fylder meget i manges bevidsthed, i medierne og Forsvaret generelt. ISAF 6 fylder meget i min bevidsthed lige såvel som for mine små 700 kollegaer og vores familier. Vi har oplevet og gennemlevet alt ovenstående og meget mere til. Minderne og erfaringerne er mange.

Alt sammen er det et resultat af vores hårde arbejde før og under missionen, samt vilje til at bidrage med hvert vores bidrag til at holde hjulene kørende for Bataljonskampgruppen og derved måske gøre Afghanistan til et bedre sted at være for dens befolkning.

Flere steder er det lykkedes at overtale bønderne til at dyrke hvede i stedet for opium.

Feltpræst i Afghanistan

Det var en både mærkelig og særlig oplevelse atter at sætte foden på dansk jord.

Den 4. november ankom vi – cirka 100 fra henholdsvis Hæren og Flyvevåbnet – til Kastrup. Det var en lang hjemrejse. For allerede den 25. oktober måtte jeg forlade Fob Armadillo og køre med forsyningsconvoy'en til Fob Price, hvor jeg var i to dage for at tage afsked med soldater og andet godtfolk.

Herpå gik turen til Camp Bastion, hvor jeg opholdt mig en lille uge, inden en engelsk Herkules kunne transportere os til lufthavnen i Kabul, Kaia. Og endelig, den 4. november bragte tyrkiske "Pegasus" os til Kastrup via den tyrkiske by Trabzon ved Sortehavet.

Så en hjemtur fra den yderste Fob til DK er ret lang og foregår over mange dage.

Det var en mærkelig og særlig oplevelse at komme til det mørke og regnvåde Danmark og de triste ansigter, muligvis præget af finanskrisen, - men en ældre pasbetjent var alligevel så venlig at vinke os – "de ørken-klædte" – frem i køen, foran alle de andre. En flot gestus.

2008 det travleste arbejdsår

For mig var 2008 det travleste arbejdsår nogensinde. Jeg kunne ikke finde ud af, om jeg var "civil" eller "soldat".

Vinter og forår gik med at pendle til Jægersborg, Vordingborg, Holstebro og Oksbøl.

Ofte var jeg af sted flere uger i træk. Og turen frem og tilbage foregik ofte i de sene aften- eller tidlige nattetimer. Aalborg Kaserne var så venlig at stille bil til rådighed.

Afghanistan – et ekstremt land

Afghanistan er et på alle måder ekstremt land. Somrene er varme og vintrene kan være ganske kolde. I det hele taget er det utroligt, at der bor mennesker her og endda næsten 30 millioner.

Det nordlige Afghanistan kaldes for "verdens tag"; her er bjerge op til 7.500 meters højde. I det sydlige er der ørken og slette. Det er i den sydlige provins Helmand, at de fleste danske soldater befinder sig. Men selv om Helmand betegnes som slettelandskab, befinder vi os alligevel i 1.000 meters højde.

Afghanistan – landet i midten

En mytologisk skildring om Afghanistans tilblivelse lyder sådan her: "Da Allah skabte resten af verden, så han, at der var nogle ubrugelige rester tilbage, der ikke passede sammen med noget andet. Han samlede dem sammen og smed dem ned på jorden, og sådan blev Afghanistan til".

Der er ikke megen skønhed at spore i denne myte om Afghanistans tilblivelse; snarere er der tale om "den store tilfældighed" uden mål: Allah, som den skødesløse terningekaster. Men myten forklarer meget godt om et land med en ret så omtumlet historie.

Om landet i midten: Strømme af folk har igennem tiderne vandret og rejst igennem landet. Som et transitland. Her har "silkeruten" og "krydderiruten" krydset hinanden.

Senest var landet transitland for europæiske hippier, som i slutningen af 1960'erne søgte: "sex, religion and drugs" i det mystiske Indien.

Helmand er Afghanistans svar på Vendsyssel

Afghanistan er et ekstremt fattigt land. Der er mangel på alt. Og især på frisk og rent drikkevand. Derfor er man så afhængig af smeltevand fra de nordlige bjerge og af de floder, der krydser landet.

Det er her, at Helmand Provinsen bliver interessant: En 1.000 kilometer lang flod bugter sig igennem "dødens ørken" og et sindrigt overrislingssystem er med til at gøre den ellers tørre jord til frugtbar landbrugsjord. Så det er her folk bor.

Henrik Busk Rasmussen t.v.
Her fotograferet sammen med oberstløjtnant Bjarne H. Jensen.

Det er også her, at der dyrkes megen opium. Derfor har Taleban så stor interesse i området – og viljen til: at "omvende sjæle" til sharia og tjene kolde kontanter på opiumshandel. Det er her, at danske soldater oplever kampe og befinder sig i træfninger.

Befolkningen i Helmand er Pasthunerne. Pasthunerne er et ægte krigerfolk. De kan godt minde lidt om vendelboerne, - men mens Pasthunerne er stolte, er vendelboerne taknemmelige; – de har dog det tilfælles, at flittig og arbejdsom må man være, hvis man skal klare sig her i livet.

Afghanistan – et farligt land

Det er et farligt land at bevæge sig rundt i. Det er med våben og sikkerhedsudstyr på, når man skal fra et sted til et andet. Og det er en svær logistisk opgave at få forsyninger fra Camp Bastion helt ud til Fob Armadillo. Livet er primitivt i de yderste Fob'er, men spørger man de unge soldater om livet derude, så vil nogle svare: Vi elsker det!

Mange af dem får en uforglemmelig oplevelse; nogle kommer dog hjem med "skrammer på sjælen", for det er krig og det er uhyrligt. Jeg må sige, at det er bevægende om morgenen at ønske god tur til nogle soldater og senere få at vide, at en eller flere blev såret på den tur.

Mine aftener i paradisi

Aftenerne var de bedste. Her var varmen tålelig. I august 30 grader om aftenen. Det var om aftenen, jeg holdt gudstjenester – friluftsgudstjenester under den flotteste stjernehimmel. Alle med pandelampe om hovedet for at kunne læse i bogen: Salmebogen.

Og det var om aftenen snakken gik lystigt – det kunne være: historier med et stænk af humor i eller den stille samtale i et vagttårn et sted i lejren. Min rutine var ofte den: sent i seng og tidligt op. Til gengæld tog jeg en ordentlig ”morfar” midt på dagen, når varmen var for uudholdelig.

Mødet med mennesker

Mødet med mennesker er det allervæsentligste for en feltpræst. Det er uhyre vigtigt, at man kan tale med forskellige mennesker, og det betyder, jeg skulle foretage utrolig mange ”skift” for at sætte mig ind netop det menneskes ”univers”.

”En rejse til Afghanistan sætter i hvert fald livet i perspektiv”

Der er stor forskel på det at tale med en tidl. Afghansk oberst på cirka 60 år og med en dansk soldat på cirka 20 fra Livgarden og København. Det siger vist sig selv. Men det er jo også det, der er udfordringen og gør det spændende at være præst og udsendt.

At finde fodfæste

Jeg tænker tit på, om jeg kommer tilbage til Afghanistan? Kommer der fredelige tider? Landet og naturen er på mange måder ugæstfrit: jeg fik aldrig realiseret mit ønske om en bjergvandring.

At finde fodfæste – i en dansk dagligdag, er nu målet. Det er jo både en gave og en opgave at bo i et land, hvor der er fred, frihed og en sammenhæng, der fungerer. Skønner vi på det?

En rejse til Afghanistan sætter i hvert fald livet i perspektiv.

En tragisk dag da miraklet skete

Den 19. december sidste år er en dag, som har sat dybe ar i sjælen på de pårørende til de tre danske soldater, der denne dag mistede livet i Afghanistan, nord for byen Gereshk i Helmandprovinsen.

En forsyningskolonne var i ly af mørket kørt fra FOB Armadillo mod FOB Price. Her kørte en af de pansrede mandskabsvogne (PMV) på en gigantisk vejsidebombe, der totalsmadrede PMV'en og satte den i brand.

Der var tre patruljesoldater fra Gardehusarregimentet i PMV'en, som blev kørt af en soldat her fra Trænregimentet.

Ved eksplosionen, der gik af umiddelbart under køretøjet, blev de tre patruljesoldater dræbt, men ved et helt ufatteligt mirakel overlevede køreren, den 21-årige A.J. (Redaktionen har valgt ikke at opgive hans navn).

Ingen indre kvæstelser

A.J. blev ramt af en del fragmenter, og blev hurtigt evakueret til felthospitalet i CAMP Bastion, hvor han straks blev opereret og fik fjernet fragmenter fra ben, balde, ryg og skulder.

Man frygtede naturligvis at A.J. havde svære indre kvæstelser, men dette var heldigvis ikke tilfældet, hvorfor A.J. al-

Dette fragment blev opereret ud af A.J.'s ene balde. Også andre, men mindre, fragmenter blev fjernet. Heldigvis er A.J. sluppet uden mén.

A.J. tog tilbage til Afghanistan og er netop kommet hjem igen, sammen med det øvrige Hold 6.

lerede samme aften kunne ringe hjem og orientere sine pårørende.

Lige efter jul blev A.J. så fløjet hjem og indlagt på Rigshospitalet, hvor han blev behandlet og, få dage efter, udskrevet.

A.J. kan overhovedet ikke huske noget fra den skrækelige hændelse. Han er sluppet uden mén og tog oven i købet tilbage til Afghanistan, hvorfra han netop er blevet hjemsendt sammen med de øvrige soldater fra Hold 6.

A.J. har nu kontrakt med Forsvaret, er ansat ved 1. Logistikbataljon, og vil meget gerne udsendes igen. ”Vi har helt sikkert en væsentlig opgave at løse i Afghanistan. En opgave jeg meget gerne igen vil tage del i”, udtaler han.

(PaS)

En spændende periode i mit liv

Just hjemkommet efter 4½ års tjeneste i Tyskland og Holland, og lige begyndt som chef ved MP-skolen, mødte jeg Palle Strandgaard og blev straks afkrævet en artikel til Trænsoldaten om denne "spændende" periode i mit liv.

Som alle ved, kan Palle jo være særdeles overtalende, og der var jo længe til "deadline", så jeg sagde ja til at skrive en artikel.

Nu er "deadline" meget tættere på, og det synes ikke at være så let endda at skrive om min tjeneste i Tyskland og Holland, men jeg prøver alligevel.

Det hele begyndte i februar 2004. Jeg var Chef for 2 MP-kompagni, og var i Oksbøl i forbindelse med missionsorienterende uddannelse. Her blev jeg spurgt, om det ikke var noget for mig at komme til Hovedkvarteret for Allied Rapid Reaction Corps (HQ/ARRC) i Tyskland for her at forrette tjeneste som Movement Control Officer.

Det lød jo meget spændende, men spørgsmålene meldte sig jo hurtigt; hvor var det i Tyskland, hvornår fra og hvor længe og hvad bestod tjenesten egentlig i?

I løbet af foråret blev de fleste af spørgsmålene besvaret, så den 1. juli 2004 mødte jeg ved HQ/ARRC i Rheindahlen, som er en forstad til München-Gladbach.

Stor organisation

På daværende tidspunkt var der to danske officerer tjenestegørende ved HQ/ARRC og vi kom fire nye, således at vi kom op på seks danske officerer i hovedkvarteret. På nuværende tidspunkt er der ti danske officerer i hovedkvar-

teret samt en Chefsergent som national støtte til stabsofficererne.

Jeg skulle være SO2 (major) i Movement Branch i hovedkvarteret. Branchen bestod af en oberstløjtnant (tysk), fire majorer (dansk, hollandsk og to britiske (heraf en fra flyvevåbenet)), to kaptajner (tysk og britisk), én chefsergent (britisk), én seniorsergent (ungarsk) og én korporal (italiensk).

Rethurtigt blev jeg næstkommanderende i branchen. Vores opgave bestod i dels at planlægge, koordinere, autorisere og kontrollere al vej-, jernbane-, flod-, sø- og luft-trafik i og igennem korpsets operationsområde, dels i at udvikle korpsets movement doktrin i overensstemmelse med NATO doktrin, og med indhentede erfaringer. Når man tænker på, at korpset som regel operer med fire divisioner + korpstropperne, er det en ordentlig mundfuld.

HQ/ARRC er et britisk ledet korpshovedkvarter med en tre-stjernet general som chef, to to-stjernede og syv én-stjernede generaler samt et utal af øvrige officerer og befalingsmænd.

Da jeg var der, bestod hovedkvarteret i fredstid af 450 stabsofficerer fra 17 forskellige nationer. Chef og stabschef er fra Storbritannien (UK) sammen med 60 % af bemanningen. UK stiller også hele støttestrukturen, som består af en Signalbrigade med to Signalbataljoner og en Supportbataljon.

I 2010 er det planen at hovedkvarteret flytter fra Tyskland til Gloucestershire i England.

Danske Division er sammen med 1 UK Armoured Division, 1 DEU Panzer Division og ITA (Acqui) Division affilierede til HQ ARRC. Dertil kommer korpstropperne, som for en stor del stilles af UK.

Forfatteren, major Søren Nørgaard.

Jeg faldt hurtigt til i HQ ARRC og deltog i mange af de aktiviteter, som følger med sådan et hovedkvarter.

Hovedkvarteret var på feltøvelse i syv uger om året afsluttende med Arrcade Fusion i efteråret. En øvelse, som mange danske soldater kender, idet først DIB, og senere Danske Division, har deltaget i denne.

Gigantisk indhegnet teltlejr

Første gang man ser HQ ARRC opstillet i felten, bliver man unægtelig noget imponeret. Alt er klargjort når du, som stabsofficer, ankommer. Alt er i telte og er indhegnet. Selve hovedkvarteret er yderligere indhegnet og bevogtet.

I lejren er der opstillet kantinetelte med fire daglige serveringer (jo, der er også natmad). Der er motionsrum, tv-stue og bar med på øvelserne. Alle sover i telte på feltsenge, op til 12 mand i samme telt. For "one-stars and above" indrettes der en særlig landsby, hvor deres landrovere, med påmonteret telte, er opstillet, og hvor deres oppassere sørger for at "de voksne" har det godt og er i stand til at træffe vigtige beslutninger.

Udenlandske øvelser

HQ ARRC deltog også i øvelser for andre korpshovedkvarterer og støttede de affilierede divisioner med deres øvelser. Jeg har således været på øvelse med ho-

vedkvarteret i Italien, Tyskland og England. Andre af mine danske kollegaer har været i Tyrkiet på øvelse.

Jeg har også været sendt ud og orientere om HQ ARRC ved diverse skoler og enheder.

En af de første gange blev major Bjarne Rasmussen og jeg sendt til Belgien for at give en orientering på det belgiske generalstabskursus om ARRC logistiske koncept.

Der stod vi så; to danske majorer og skulle udtale os på vegne af dette korps foran de belgiske VUT-II elever. Heldigvis for os skulle selve briefing gennemføres på engelsk, da hverken Bjarne eller jeg synes, at fransk er et let sprog.

En anden oplevelse var, som en del af et hold at blive sendt til England for i en uge at undervise tre UK Division i NRF logistik. Her var det ikke kun movement, men også generel logistik, det drejede sig om.

Den dag vi skulle flyve tilbage til Tyskland, var samme dag, som bomberne sprang i London, så det var ikke så nemt at komme frem til Heathrow Lufthavn, men det lykkedes da.

Da HQ ARRC er britisk ledet, er det også de britiske måder, der anvendes og det var ikke altid at den britiske version af NATO standarder, var helt den samme, som den vi kendte. Et fast punkt ved mange af møderne var, når min tyske chef begyndte at ”undervise” i NATO doktriner.

Velfærd på højt niveau

HQ ARRC gennemfører mange aktiviteter for at styrke sammenholdet og for at uddanne enkeltpersoner. Således kunne man deltage i ”Snowmaster”, som var en uge på ski i Bayern og Østrig.

Programmet bestod dels af forhold over laviner, overlevelse i sne, cross country på ski med påmonterede skind, således at man rent faktisk kan gå opad bjerget på ski, dels af alpin skiløb. Om aftenen var der så team building.

På samme måde kunne man sejle i lystyachter under ”Arcade Sail”. Det britiske forsvar har et antal liggende i Kiel. Her havde HQ ARRC hvert år i

maj/juni en 14-dages tur. Her blev man opdelt i besætninger branchevis. Hver besætning bestod af otte-ti mand, hvoraf én skulle have skippereksamen og en skulle være sejlvant. Der blev så brugt tre-fire dage til indøvelse, tilvænnning og proviantering, hvorefter man sejlede rundt i det sydfynske øhav.

”Arcade Ridgemaster” foregik i de bayerske alper, hvor det var vandring, klatring, rafting og mountainbiking, som var på programmet.

Der var også mulighed for at deltage i dykkerture til Cypern og meget andet.

Jeg skylder vist at nævne, at der hos os var en aftale om, at man kun deltog i en af disse aktiviteter om året.

Hovedkvarteret arrangerede også ”Battlefield trips” til diverse skuepladser i nærområdet. Således var første og anden Ardenneroffensiv et yndet emne. Som hovedregel foregik det ved, at der først blev gennemgået hvorledes, det var foregået, hvorefter deltagerne skulle komme med deres bud på hvorledes, det kunne foregå, hvis det var ARRC, som skulle gennemføre operationerne.

HQ ARRC var også HQ ISAF IX, mens jeg var der. I den forbindelse var jeg tre måneder ved Allied Movement Coordination Center (AMCC) i Eindhoven.

Her var min opgave at dekonflikte de mange fly, som skulle have ”slots” i de afghanske lufthavne. Typisk ville de alle lande og starte på samme tid. Det var en

meget spændende og hel ny opgave.

Nu var det hele jo ikke kun tjeneste. Når man pludselig kommer til at bo 950 km længere sydpå, i hjertet af Europa, skal det jo selvfølgelig udnyttes. Weekendture til Bruxelles, Amsterdam og Paris var pludselig inden for rækkevidde. Koncert med Bruce Springsteen i Düsseldorf Arena var nærmest en selvfølge, ligesom Queen musical i Köln var et yndet mål.

Hov! Nu er der ikke mere plads, og jeg nåede end ikke at skrive om tiden i Holland. Her var jeg fra 15. oktober 2007 til 31. december 2008. Måske kan det blive et ”lille” indlæg i et senere nummer.

Bottom line; tjeneste i udlandet kan anbefales. Det kræver dog, at familien er indstillet på en hel anden tilværelse på godt og ondt. Men det *er* en stor oplevelse.

Ny hjulambulance på vej til Hæren

Af major Keld Emil Damsgaard, Udviklingsafdelingen, Hærens Logistiskole.

DURO IIP AVV DK fra firmaet MO-WAG, der bliver kendt som AMBV-GT, TN, PN, er Hærens nye hjulambulance. Den forventes udleveret til de første brugere i Hæren, i den sidste del af 1. halvår 2009.

Ambulancen, der oprindeligt var tænkt som afløser for "LT 35" ambulancen, har været ventet længe og har også været længe undervejs. Til gengæld leveres der nu en topmoderne ambulance, der lever op til de krav, der stilles til en hjulambulance i nutidens internationale operationer.

Den nye ambulance levers i et antal af 29 pansrede ambulancer, fordelt med 25 til Hæren og fire til Flyvevåbnet.

Den har været værd at vente på

Logistiktropperne har, siden Forsyningstropperne tid, sukket efter en ny hjulambulance. Ventetiden har været godt givet ud.

I forbindelse med indførelsen af PIRANHA i kampenheder blev der også indført en PIRANHA ambulance. Erfaringerne fra denne, og de internationale operationer, har betydet at Hæren erfarede, at afløseren for hjulambulancen, skulle være en pansret ambulance.

Den leveres nu formodentlig som verdens første pansrede hjulambulance af lastvognstypen. Denne udvikling, og konstruktionen af en helt ny pansret hjulambulance, har taget tid.

Samtidigt er konstruktionen og opbygningen blevet udformet således, at der ikke fremover er forskel på et sanitetsgruppekøretøj og en ambulance i Hæren.

Et køretøj til evakuering af sårede findes i forskellige modeller, (M 113, PIRANHA og DURO) men alle i en fleksibel opbygning, der kan løse alle ambulanceopgave roller. Alle disse typer kaldes fremover ambulancer. I disse forskellige konfigurationer søges der størst mulig opbygnings- og ambulance-materielsammenfald, således såvel logistik som uddannelse har det størst opnåelige sammenfald.

Over civile standarder

Ambulancerne er konkret opbygget og udrustet til at løse forsvarets evakueringsopgaver, men dens opbygning og udrustning er også udformet med henblik på at leve op til bedste civile standard.

Den nye ambulance vil være over civile standarder i krigsområder og på ud-

styringsområdet, men vil modsat være under civile standarder på visse områder, idet et 6-hjulet pansret terrænkøretøj har lidt vanskeligt ved at levere samme acceleration og tophastighed som et 4-hjulet vejkøretøj.

Der er således udviklet et køretøj til at løse de roller som kræves af en hjulambulance i internationale operationer og til forsvarets øvrige opgaver. Det forventes at det udviklede køretøj er så godt, at det også kan række ind i opgaver der løses af dyrere ambulancetyper. Det vil naturligt ikke kunne afløse i alle roller som stiller krav til eksempelvis en bælteplatform eller andre opgaver der stiller særlige eller ekstreme krav.

Aircondition og kameraer

"DURO" ambulancen er bygget på samme platform som de pansrede patruljekøretøjer (EAGLE IV). Dog med den forskel at DUROen har tre aksler mod EAGLEns to.

Med ca. 98 % fælles reservedels- og værktøjspakninger er der store logistiske, driftsmæssige som uddannelsesmæssige fordele.

De tre aksler er valgt ud fra hensyn til terrænegenskaber og patienttransporthensyn.

Køretøjer er udstyret med aircondition der kan anvendes såvel under kørsel som tilkobles ekstern strøm når køretøjet holder i beredskab.

Køretøjet er udstyret med eller forbedret til alle nødvendige signalsystemer, BMS og telemedicin. Der er kameraer der overvåger adgangsdøre og bakkeområde og skærme så patienter og besætning kan få terrænopfattelse under kørslen - hvilket har vist sig af stor betydning for såvel liggende patienter som for personellens mulighed for behandling under kørslen.

Nyt båresystem

Behandlerummet er indrettet til at transportere op til fire patienter. Enten en primær og en sekundær liggende eller en liggende og tre siddende patienter.

Ambulancen udstyres med et nyt båresystem, som tilgodeser den høje indladringshøjde i ambulancen. Dette system gør sig så godt, at det afprøves i andre ambulancer med henblik på eventuel udskiftning i disse på sigt.

Ambulancen er endvidere udstyret med oliefyr, GPS, køretøjsinformationssystem, run flat hjul og kamplåse. Der er nødluge i såvel fører- som behandlekabine. Ambulancen kan udstyres med frigørelsesværktøj og skadestedsbelysning.

Besætningen består af fire personer. En gruppefører, en kører og ambulance-mand samt en ambulanceassistent og en ambulancebehandler.

De to sidstnævnte er nye kompetencegivende uddannelser og kan erstattes af ambulancemænd, såfremt der ikke er tilstrækkeligt uddannet personel til rådighed.

Et blik ind i behandlerummet. Det nye båresystem tilgodeser den høje indladringshøjde.

Fakta:

Totalvægt	13 tons
Længde	6,7 meter
Bredde	2,16 meter
Højde	3,53 meter
Frihøjde	0,4 meter
Tilkørselsvinkel	43 grader
Frakørselsvinkel	40 grader
Sæder i førerhus	2
Sæder i behandlerum	2
Max. hastighed	100 km/t
Max. hastighed, terræn	55 km/t
Vendediameter	18,5 meter
Tankkapacitet	180 liter
Aktionsradius	300 km
Kraft til vægt ratio	18,8 HK/T
Motor	Cummins, diesel, ISBe 5,9L turbo
Transmission	Allison 2500 SP, 5 gears automatisk
Beskyttelse	Ballistisk og minebeskyttelse certificeret til STANAG 4569

Vestergaards

BOGTRYKKERI

Tlf. 9892 0500

Østergade 19-21, 2. sal, 9800 Hjørring
Fåborgvej 7, Postbox 8329, 9220 Aalborg
adm@vestergaardsbogtrykkeri.dk
www.vestergaards.com

Kvalitet og præcision er vores varemærke. Derfor vil en kontakt til os, altid indebære et godt resultat

En arbejdsplads på Aalborg Kaserner

Når miljøet er i højsædet

På en kold februardag, hvor et hvidt snetæppe havde lagt sig som en dyne over Aalborg Kaserner, var jeg inviteret til et lille møde på Miljøpladsen, hvor "chefen" ham selv ville give mig en lille rundvisning, og fortælle lidt om affaldshåndteringen på vores store arbejdsplads.

"Så kan du jo skrive lidt om det i bladet. Jeg har lige et par ting jeg gerne vil have frem!" Starter han med at sige.

I hans karakteristiske orange arbejdstøj står ejendomsservicetekniker Toni Lundager Jensen så der og slår ud med armene, mens han med et glimt i øjet beretter om en arbejdsdag, og et

ansvarsområde, som ligger langt fra, hvad jeg havde forestillet mig.

"Nu er det jo ikke blot området her, vi har ansvaret for. Under Miljøpladsen hidhører også Skydebanen (skivemateriel, brandbart affald og blyholdig vand), Øvelsespladsen (affaldsstativer) affaldshåndtering i Smørehallen i bygning 36, på depoterne i Drastrup, Hammer og Vodskov samt vedligehold/udskiftninger af låse og nøgler på hele kaserneområdet samt diverse tjenesteboliger".

178 tons dagrenovation

"Den daglige affaldshåndtering her på stedet, er dog naturligvis det "der rykker mest"", siger Toni.

"Torben Falck, der daglig kører rundt med renovationsvognen, afhentede sidste år ikke mindre end 178 tons affald. Et tal, der er stadig stigende. For eksempel blev der i 2006 afhentet "blot" 146 tons". Det bekymrer naturligvis Toni, der ikke ligger skjul på, at han er blevet lidt af en "miljøfreak".

"Men tallet kan sagtens komme ned på et acceptabelt niveau", siger han.

"Hvis blot respektive chefer ville læse og efterleve "Miljøhåndbog for Lokalt Støttelement på Aalborg Kaserner", så ville miljøet få det noget bedre".

Affaldssortering er nøgleordet

"Det er et faktum, at alt for meget papir og pap ryger direkte i affaldsspandene. Ikke nok med, at det er skadeligt for miljøet. Vi går også glip af de indtægter, vi kunne få for papir- og pap-affaldet, hvis blot det kom i de rigtige containere, i stedet for direkte i skraldespandene", siger Toni.

Toni gør da også, hvad han kan for at instruere brugerne (enhederne på kaserne), når de kommer med affald på Miljøpladsen. Alt affald skal sorteres og anbringes i respektive containere/

beholdere, der på behørig vis er sikrede efter alle kunstens regler.

”Man bliver jo lidt af en miljøfreak”

Den ene side af pladsen – hvor det farlige affald opbevares – er miljøsikret med en underliggende membran, således intet kan trænge ned i grundvandet.

Vi kan være stolte

”Og vi kan være stolte af vores miljøplads. Den er godkendt af Region Nordjylland efter miljøbeskyttelseslovens §33. I den anledning kontrollerer Aalborg Kommune pladsen hvert andet år – hidtil kun med stor ros til følge.

Miljøpladsen har i årevis været et godt eksempel for andre niveau III myndigheder og for store civile arbejdspladser.

Mange delegationer fra hele landet har besøgt pladsen. Senest har den miljøsvarlige ved Forsvarets Bygnings- og Etablisementstjeneste anmodet om bistand til oprettelse af en lignende miljøplads i Hjørring”, siger Toni med et tilfreds glimt i øjet.

Der er penge i skidtet

At der kan være penge i affald, er vel ikke særlig overraskende. Men at det cirka er kr. 100.000 om året, havde jeg nu ikke regnet med.

Alene salg af gammelt jern og brugte akkumulatorer indbragte sidste år en indtægt på omtrent kr. 70.000. Hertil kommer salg af aluminium, kabelrester, papir og pap m.m. Så det kan altså godt betale sig at kræse for et godt miljø.

”Naturligvis er der også udgifter til fx drift og de flere end 200 containertømninger vi har om året”, siger Toni. ”Men det er jo kun et sundhedstegn, og jeg vil da lige slutte med at sige, at brugerne er blevet rigtig dygtige til affaldssorteringen og til at aflevere miljøfarligt affald, såsom spildolie, syrer og kemikalier”.

- ”Og ska’ vi så ikke ha’ den kop kaffe”!!

PaS

Korporalen er tilbage

Af major C.C. Mørk, chef for 1. Militærpolitikompagni.

Den sidste korporal i hæren blev officielt udnævnt i 1972, hvorefter graden forsvandt, bortset fra enkelte midlertidige udnævnelser i f. m. international tjeneste.

Nu er korporalsgraden imidlertid atter blevet indført i hæren som en del af ”Operation Bedre Hverdag”, der blev indledt i 2008.

Den nye ordning giver mulighed for at udnævne erfarne overkonstabler til korporaler under forudsætning af, at de bestrider bestemte stillinger, opfylder en række kriterier, samt har gennemført et særligt kompetencegivende voksenpædagogisk kursus.

Det vil glæde mange af de gamle

Det første hold blev udnævnt i efteråret 2008, og herefter vil der fremadrettet i en årrække blive uddannet og udnævnt et antal korporaler om året.

På det andet hold, der gennemgik uddannelsen i løbet af december 2008, deltog MP-konstabel Henrik Rytter Kanstrup fra 1. MPKMP, og dermed kunne han pr. 1. januar 2009 udnævnes som den første korporal ved militærpolitiet i mere end 36 år.

At korporalsgraden er tilbage ved MP, vil uden tvivl glæde mange af de gamle MP’ere, der hvert år i slutningen af august finder vej til Aalborg Kaserne for at deltage i det årlige MP-Jubilæumstævne.

Henrik Rytter Kanstrup fra 1. Militærpolitikompagni, nyudnævnt korporal.

Hovedparten af disse gamle jubilarer har nemlig selv, i tidernes morgen, forladt MP-Skolen på et af de tidligere korporalshold – dengang da korporalen var den mest almindelige grad ved MP.

BJERREGAARD & VIGEL PEDERSEN A/S

Murer-, tømrer- og entreprenørfirma
Voerbjergvej 28 . 9400 Nørresundby
Tlf. 98 17 12 55 . Fax 98 17 34 55
E-mail: info@b-vp.dk

PERSONELNYT

Udnævnelse til oberstløjtnant

MJ J. Søgaard Larsen, 1. marts 2009.

Udnævnelse til major

KN H.B. Kjær

KN J. Roelsgaard

Den 1. januar 2009.

Udnævnelse til kaptajn-R

PL-R P. Buus

Den 1. januar 2009.

Udnævnelse til seniorsergent

OS B. Blankensteiner

OS H.C. Have

Den 12. december 2008.

Udnævnelse til oversergent

SG T.H. Risager

SG M.B. Lyngsø

SG K.B. Jensen

SG P.L. Didriksen

SG C.G. Andersen

SG J.K. Jørgensen

SG K.S.M. Jørgensen

SG L.E. Nielsen

SG A. Jokumsen

SG S. Underberg

SG N.J. Kristensen

SG K.S. Jensen

Den 28. november 2008.

Udnævnelse til korporal

OKS H.R. Kanstrup

OKS R.B. Sønderup

Den 1. januar 2009.

25 års jubilæum

OS E.S.J. Steffensen,

Den 31. december 2008

SSG L. Poulsen,

Den 1. februar 2009

OKS-1 L.D. Møller,

Den 2. marts 2009.

40 års jubilæum

KN F.W. Thønnings, 3. februar 2009.

Kaptajn F.W. Thønnings.

Ulla Dorte Hansen.

Forsvarets Hædersteg for 25 års god tjeneste

Serviceassistent Ulla Dorte Hansen har den 11. marts modtaget Forsvarets Hæderstegn for 25 års god tjeneste. Ulla er ansat i kantinen på Hvorup Kaserne, hvor hun daglig forkæler soldaterne på bedste kulinarik vis.

Tjenestemandsansættelse

OKS-1 D. Carlsen, 1. december 2008.

OKS-1 T.A. Hansen, 6. februar 2009.

Garderforeningen for *100 år* Viborg og Omegn

GALLA koncert

Inviterer til

Med Den Kongelige Livgardes Musikkorps
Dirigent: David Firman
Solist: Musicalstjernen RIA JONES

TIRSDAG DEN 19. MAJ 2009
KL. 20.00

i Tinghallen Kongres & Musikhus

Billetpris: kr. 175,00
(Overskuddet går til foreningen:
Støtte til soldater og pårørende)

Salgssteder:

- Garderforeningen: www.dg-viborg.dk
- Viborg Stifts Folkeblad
- Tinghallen Kongres & Musikhus
- billetnet

Trænregimentet / Jyske Trænregiments

Soldaterforening

www.trainsoldat.dk

Ta' med til **Soldaterforeningens Jubilarstævne** **Lørdag den 2. maj 2009**

- 10.30 (senest) Samling på KFUM's Soldaterhjem, Høvejen 48, 9400 Nørresundby.
11.00 Indmarch på kasernen med Prinsens Musikkorps og fanerne i spidsen.
11.15 Regimentschef overtager styrken og udleverer jubilarmedaljer til fremmødte jubilarer.
12.00 Kammeratligt samvær og mulighed for at bese kasernen.
12.45 Dørene til gymnastiksalen åbnes. Samlet indgang i jubilarårgang.
13.00 Prinsens Musikkorps underholder.
13.30 Spisning i gymnastiksalen for jubildeltagere samt indbudte gæster.

Menu

Sild på is med kartofler og smør
Boeuf Stroganoff med ris og salat

Ostesnitte

Kaffe

1 øl eller vand samt en snaps

Arrangementet slutter kl. 18.00.

**Er du medlem af soldaterforeningen koster hele arrangementet pr. deltager kr. 200,-
(gælder også for pårørende) Er du ikke medlem, er prisen kr. 250,-**

Beløbet kan indsættes på giro 625-2826.

Husk ved indbetaling at påføre navn, antal personer og evt. kontingent.

Sidste frist for tilmelding er onsdag den 15. april 2009.

**Skulle der være spørgsmål vedrørende jubilarstævnet,
kan du ringe på tlf. 20 75 52 10 eller 40 79 06 55.**

Husk: Kvittering/dokumentation for betaling gælder som adgangsbillet.

**Da vi af erfaring ved, at der kan opstå kø ved registreringen på soldaterhjemmet,
anmoder vi om, at deltagerne kommer i god tid.**

KFUM's soldaterhjem vil være åben fra morgenstunden.

Den Danske Brigade i Tyskland

TRÆNSOLDATEN bringer nye afsnit om Brigaden og Aurich Kaserne. Af pens. major Palle Olesen.

Resume: Englænderne anviste trekanten Wilhelmshaven – Oldenburg – Emden til placering af den danske brigade og herved blev det.

Kasernen i Aurich, hvis tyske navn var Marine-Nachrichtenschule Aurich, ligger i Sandhorst kommune i udkanten af Aurich by, ca. 30 km fra den tysk - hollandske grænse.

Efter den tyske kapitulation blev kaserne beslaglagt af en canadisk division, der under kommando af brigader A.B. Matthews opslug divisionsstab for 2nd Canadian Infantry Division her. Ligeledes blev regimenterne the Calgary Highlanders / 5th Infantry Brigade og 2nd Anti-Tank Regiment / Royal Canadian Artillery indkvarteret på kaserne.

Canadierne gav kaserne navnet Maple Leaf (ahorn-blad) Barracks. Ahornbladet har været et anvendt symbol for provinsen Ontario i forskellige udkast til et canadisk flag siden 1868. Canada fik sit officielle rød – hvide flag med ahornbladet så sent som den 15. februar 1965. Maple Leaf erstattede en tidligere udgave, som viste det britiske flag i hjørnet.

Kasernen i Aurich blev opført i årene 1938 – 1939. Den blev afleveret af byggeyndigheden til brug den 15. oktober 1939 og overtaget af den tyske krigsmarine den 4. november samme år, idet der dog stadig blev arbejdet med færdiggørelsen af det store projekt frem til 1942, hvor de sidste byggearbejder blev indstillet uden at alt planlagt byggeri dog var opført.

Udgifterne havde indtil 1942 været ca. 54 millioner rigsmark i datidens tyske mønt.

Af tjenesteboliger på kaserne var der, ud over de eksisterende, planlagt opført to dobbelthuse med hver fire lejligheder for gifte officerer, samt yderligere 50 officers- og underofficersboliger. Der var

endvidere planlagt opførelsen af et stort marineofficerskasino.

Kasernen blev bygget til den tyske marine som telegrafiskole og skole i indhentning og bearbejdelse af kodede efterretninger. Marineskolen begik også forskning i sonar og radarteknik.

Eleverne var primært underofficerer, der skulle bestride specialistfunktioner på disse vitale områder, nærmest svarende til den tidligere danske math-ordning, der blev indført ved forsvarsloven af 1951. Denne ordning var en forløber for den nuværende konstabel-ordning, der blev indført i 1960.

Elevantallet på skolen var indledningsvis normeret til 1800 mand pr. uddannelseshold. Eleverne blev undervist de første 6 måneder i Aurich, hvorefter den bedste halvdel gik til videre uddannelse på Mörvig marinekaserne ved Flensborg fjord, eller på en specialscole ved Blankenburg i Hartzen til yderligere 6 måneders specialistuddannelse møntet på tjeneste i undervandsbåde. Den tunge ende af eleverne blev beordret til praktisk tjeneste i de sejlede enheder efter de 6 måneder eller før!

Planerne måtte dog hurtigt ændres radikalt. Elevantallet kom op på 3000 mand pr. uddannelseshold og uddannelses-tiden blev nedsat til 3 – 4 måneder.

Chefen for Marine-Nachrichtenschule Aurich var kapitän zur see (kommandør) Eric Harms. Efter kapitulationen blev Eric Harms krigsfange i Canada, hvor han uofficielt arbejdede for canadierne med radarforsøg som var et af den tyske marineskolens specialer.

Ud over et enkelt bombenedslag, der traf kaserne da allierede fly under en returnering til England lettede sig for

ukastede bomber, blev området ikke udsat for krigshandlinger af nogen art, skønt de allierede udmærket vidste at der lå en kaserne her.

Bomben forårsagede kun overfladiske skader, der hurtigt blev udbedret, men mærkeligt nok kunne en sprængning i en hovedvarmtvandsledning på Aurich kaserne i vinteren 1948 - 49 føres tilbage til virkningerne af dette bombenedslag.

Da Canadierne i april 1945 nærmede sig Aurich, forberedte den tyske kommandør en sprængning af kaserne, idet han opgav at føre andet end henholdende kamp med ikke kampuddannede og dårligt udrustede marineelever.

Canadierne fik imidlertid underretning om ødelæggelsesplanerne, hvorefter skolechefen pr. radio fik det ultimatum, at såfremt kaserne blev ødelagt, ville Aurich by blive bombarderet.

Kapitän zur see Eric Harms fik 2 timer til at forlade kaserne med sine tropper. De forberedte sprængninger blev herefter demonteret af tyskerne og garnisonen trak sig tilbage til Wilhelmshaven, hvorefter kaserne blev besat af de canadiske soldater.

Eric Harms overgav sig den 6. maj 1945 i Wilhelmshaven til den polske oberst Anthony Grudzinski tillige med store hærstyrker i området og hele krigshavnens ”indhold” på over 200 flådefartøjer.

Waffen SS Brigadeführer Kurt Meyer ”panzermeyer” idømtes dødsstraf ved skydning den 28. december 1945 i en berømt canadisk krigsretssag på Aurich kaserne, kaldet the Meyer trial.

Panzer Meyer var Canadas mest eftersøgte person for begåede krigsforbrydelser. Han blev taget til fange af den belgiske modstandsbevægelse den 6. september 1945 i byen Durnal i det sydlige Belgien forklædt som kaptajn i Deutsche Wehrmacht. ”Kaptajnen” blev overgivet

til amerikanerne, der først to måneder senere fandt frem til hans egentlige identitet for derefter at overlevere ham til canadisk retsforfølgelse.

Generalmajor H. W. Foster, 7th Canadian Infantry Brigade, ledede retten i den tidligere tyske officersmesse på Marine-Nachrichtenschule Aurich, der nu blev omdannet til en canadisk retssal i Maple Leaf Barracks. Senere igen blev det samme lokale den danske brigades kostforplejning på Aurich kaserne.

Kurt Meyer blev kendt skyldig og idømt dødsstraf for som chef for 12th SS (Hitler Jugend) Panzer Division at være ansvarlig for mindst fem tilfælde af grove krigsforbrydelser begået af Hitler Jugend soldater i hans division. Hovedanklagen omfattede ydmygelser, tortur og brutal nedskydning af 120 canadiske soldater fra regimentet The North Nova Scotia Highlanders. Canadierne blev taget til fange af tyskerne i dagene umiddelbar efter landgangen i Caen i Normandiet og de burde ifølge konventionerne gives rettigheder og status som krigsfanger.

Panzer Meyers dødsdom blev i januar måned 1946 ændret til livsvarigt fængsel ved en ny standret, ledet af den canadiske Generalmajor Chris Vokes. Meyer blev overført til tysk fængsel efter at have siddet i et canadisk fængsel i New Brunswick i 7 år

Kurt Adolph Wilhelm Meyer blev løsladt den 7. september 1954, begrundet i god opførsel under fængselsopholdet. Han ernærede sig herefter officielt som ølsælger for Andreas Brauerei i Hagen syd for Dortmund hvis ejer, Karl Horst Andreas, også var tidligere officer i Waffen-SS. Det var dog som leder af SS veteranorganisationen HIAG (Hilfsgemeinschaft auf Gegenseitigkeit der Angehörigen der ehemaligen Waffen-SS) at

Panzer Meyer lænket til major Arthur Russel på Aurich kaserne.

”panzer Meyer” blev mest kendt.

Kurt Meyer var ægte nazist. Han meldte sig 20 år gammel ind i Adolf Hitlers Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei (NSDAP). Han blev optaget i Hitlers livvagt schutzstaffel (SS) og gennemførte en officersgrunduddannelse i Schwerin sydvest for Rostock.

Kurt Meyer blev Untersturmführer (sekondløjtnant) i 1932 og fik kommando første gang i 14 Panzerabwehr Kompanie i eliteenheden Leibstandarte SS Adolf Hitler (LSSAH). Kurt Meyer udnævntes til SS Standartenführer (oberst) og chef for 25. SS Panzer Grenadier Regiment den 21. juni 1943. Den nu 33-årige Kurt Meyer blev udpeget som kommandør for 12. SS panserdivision (Hitler Jugend) den 14. juni 1944 da divisionschefen, Generalmajor Fritz Witt, blev dræbt af britisk skibsartilleri, der traf det tyske divisionshovedkvarter i Venlo vest for Caen, 15 km fra kysten.

Meyer udnævntes til SS brigadefører (Generalmajor) den 1. september 1944 og endelig blev Kurt Meyer udnævnt af Adolf Hitler til brigadér-general i 1945 som den yngste og højest dekorerede brigadér i nazi-tyskland.

12. SS Panzer Division Hitlerjugend blev beordret opstillet af Adolf Hitler i sommeren 1943. Den skulle bestå af 16 – 17 årige drenge med erfarne officerer fra de tre SS panserdivisioner, Leibstandarte Adolf Hitler, Das Reich og Totenkopf som førere og instruktører.

Nu vil den opmærksomme læser nok gerne have historien bag Kurt Meyers tilnavn ”panzer Meyer”, der vel har sin oprindelse i hans megen omgang med ”panservogne”? – men historien er yderst banal.

Vi skal tilbage til hans grunduddannelse i Schwerin i 1931, hvor det at kaste en spand vand i hovedet på en kammerat åbenbart var god SS humor! - Kurt Meyer endte taget på den toetagers skolebygning for at deltage i løjerne, men gled i ”eget vand” og faldt to etager ned. Han pådrog sig så svære kvæstelser at man ikke troede han ville overleve. Da dette jo alligevel skete, gav SS kammeraterne ham navnet panzer, idet han måtte være robust som en kampvogn!

Kurt Meyer døde på sin 51-års fødselsdag den 23. december 1961 af et hjerteanfald. I 1957 udgav han bogen Grenadier.

Canadierne blev i Maple Leaf Barracks i et år og den sidste canadiske enhed i Aurich garnison var et vagtdetachment fra regimentet The Calgary Highlanders, der overdrog kasernen til polske og jugoslaviske vagthold, samtidig med at den engelske Control Commission Germany (CCG) henviste polske og jugoslaviske flygtninge til nogle af kasernens bygninger.

Canadierne tog en del af de bedste møbler og tæpper med sig som krigsbytte. De fjernede også en del af kasernens tekniske udstyr, men ødelagde ellers intet. Det samme kan derimod ikke siges om polakkerne. De fjernede systematisk alt af værdi: møbler, gardiner, tæpper, radioudstyr og andet teknisk materiel blev byttet på den sorte børs til andre varer.

De polske flygtninge var hovedsageligt indkvarteret i skolebygningen, der en overgang husede ca. 300 familier med børn og husdyr. I flere indkvarteringsblokke var der indrettet svinestier med regulære slagterier.

Næste afsnit af Aurich kasernes historie bringes i næste nummer af TRÆNSOLDATEN.

SIKKERHED, HURTIGHED OG FREMKOMMELIGHED

Mineryddere og pansrede maskiner til entreprenørarbejde eller materialetransport. HYDREMA leverer innovative løsninger til felten.

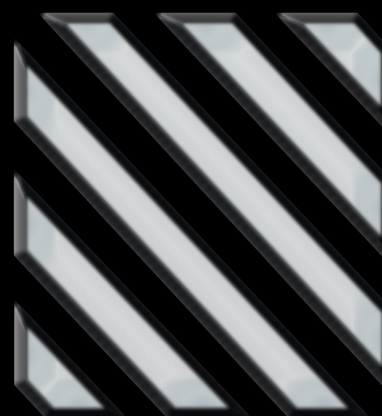
www.hydrema.com

*Hydrema'en er en af dine trofaste støtter i Forsvaret.
Vi vil også gerne være det i dit civile liv,
derfor støtter vi*

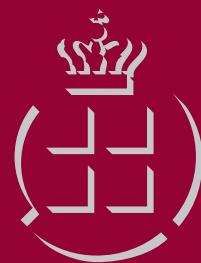
HYDREMA

TRÆNSOLDATEN

UDGIVET AF TRÆNREGIMENTET

TRÆNSOLDATEN

FREMSYN - STYRKE - VILJE

Redaktion:

Ansvarshavende redaktør:
Major P.S. Rasmussen

Redaktør
Journalistik, lay-out og foto:
Overkonstabel Palle Strandgaard (PaS)

Sats/skrivning og korrektur:
Overkonstabel Palle Strandgaard (PaS)
Assistent Trine Nielsen

Postadresse:
GARNISONSSTØTTEELEMENTET
Trænregimentet, Aalborg Kaserne
9400 Nørresundby
Tlf.: 9819 7344
E-mail: pallestrandgaard@mil.dk

Kontaktperson ved Trænregimentet/
Jyske Trænregiments Soldaterforening:
Hr. Bent Frisk, Tlf.: 40 79 06 55
E-mail: frisk@klarupnet.dk

Tryk:
Vestergaards Bogtrykkeri

Oplag: 4.500 expl.

Trænsoldaten er et personaleblad for personel ved Trænregimentet og Hærens Logistikskole samt foreningsblad for Trænregimentet/Jyske Trænregiments Soldaterforening. Redaktionens meninger må ikke tages som udtryk for hverken regimentets eller skolens officielle standpunkter, ligesom redaktionen ikke behøver at dele den opfattelse, forfatterne af diverse indlæg giver udtryk for. Redaktionen modtager gerne indlæg af enhver slags. Anonyme indlæg optages ikke, men anvendelse af mærke er tilladt.

Næste nummer udkommer
medio september 2009
Deadline: 17. august 2009

Indhold nr. 2/2009

- 3 Tak for denne gang
- 4 Legetøj til Afghanske børn
- 5 ULVETID
- 7 Vores ansvarsområde er hele Afghanistan
- 8 På udflugt til "Kosovo"
- 9 Ny chef
- 10 Man vinder også håneretten
- 11 Idrætsleder på Aalborg Kaserne
- 12 En fed tur til Norge
- 14 Teambuilding skal øge trivslen
- 16 Danmarks største køreskole
- 18 De bedste sygehjælpere
- 19 Regimentets fødselsdag
- 20 Realistisk øvelse på højt niveau
- 21 Og nu er de hjemsendt
- 22 Kvinde og mandeløb
- 23 PERSONELNYT
- 23 Årets medarbejder
- 24 Et flot Jubilarstævne
- 25 Far og søn kom på motorcykel
- 25 Aktivitetsoversigt
- 26 Den Danske Brigade i Tyskland

Forsiden:

Forsvarets bedste sygehjælper har været samlet på Aalborg Kaserne for at konkurrere om titlen "Danmarks bedste sygehjælper". Læs artiklen på side 18-19.

Tak for denne gang

Jeg har nu været knap fem år på Aalborg Kaserne – først som chef for Hærens Logistiskole og senere også som chef for Trænregimentet og Garnisonskommandant i Aalborg.

Det er en relativt lang periode, og den er da også ved at være slut. Den 1. august forlader jeg kasernen og begynder på et seks måneders kursus på NATO Defence College i Rom.

Nu har jeg tidligere været borte fra stolen i kortere perioder, men denne gang kommer jeg ikke tilbage, da jeg regner med at skulle forrette tjeneste i en NATO-stab efter kurset i Rom.

Jeg erstattes på posten af oberst Flemming Larsen, som vil være mange af bladets læsere bekendt. Han var chef for Trænregimentet indtil foråret 2005, og han har siden forrettet tjeneste i Italien.

Jeg har haft næsten fem fantastiske år i Aalborg. Perioden har naturligvis været præget af de meget omfattende forandringer, der var en følge af det seneste Forsvarsforlig. Oprettelse af de centrale tjenester og ændringer af kommandoforholdene mellem enhederne på kasernen har været spændende udfordringer. Jeg synes, at overgangen og implementeringen af "alt det nye" er gået godt, og det skyldes ikke mindst, at det i meget stor udstrækning var de samme mennesker, der nu blot havde en chef, der sad et andet sted. Vi har derfor til en vis grad kunnet gøre, "som vi plejer" og ad den vej fundet gode og hensigtsmæssige løsninger på de fleste problemer.

Jeg har også nydt at arbejde med alle de organisationer, foreninger, myndigheder og enkeltpersoner, der omgiver kasernen og dens personel. Når jeg ofte siger, at jeg synes, at Aalborg er Danmarks bedste garnisonsby, så mener jeg det. Det er dejligt at mærke den opbakning, Forsvaret har i Aalborg By og i hele landsdelen. Det er også dejligt, at se at kasernen bliver brugt af foreninger og organisationer og ikke mindst, at kasernens medarbejdere i stor udstrækning bruger kasernen og dens faciliteter til private sammenkomster. Det er en rigtig god måde at give den danske befolkning et indblik i, hvad vi går og laver "inde bag hegnet", og til syvende og sidst er det jo den danske befolkning, der er vores arbejdsgivere.

En af de ting, der har udviklet sig meget i min tid som chef, har været hele arbejdet med kontakten til de pårørende til de udsendte soldater. Vi har efterhånden fået udviklet en serie af orienteringer til de pårørende, hvor såvel indhold som den praktiske gennemførelse har nået et rigtig godt niveau. Det har jeg fået bekræftet gennem

mange tilkendegivelser fra såvel pårørende som militære kolleger. Det er vigtigt fortsat at have fokus på denne opgave og afsætte de nødvendige ressourcer hertil. Vores troværdighed overfor de pårørende er en helt afgørende forudsætning for, at soldaten ude i missionen kan løse sin opgave optimalt.

Til opgaven med kontakt til de pårørende hører også, ind i mellem, at skulle gå den tunge gang til en ægtefælle eller en mor og en far for at overbringe budskabet om, at deres mand eller søn har mistet livet ude i det fjerne. Det er en svær opgave, der aldrig bliver rutine, men også en opgave der på en sær måde virker livsbekræftende, når man oplever, hvordan familierne med stor værdighed overkommer det at miste det, de har allermost kært.

Jeg vil slutte med at ønske alt godt for regiment, kasernen og garnison i tiden fremover. Konturerne af det nye Forsvarsforlig ser ud til at forene denne opgave i højere grad end hidtil, og det tror jeg, er en god ide. Jeg er dog heller ikke i tvivl om, at der også i den kommende tid vil være behov for

FREMSYN – STYRKE – VILJE

Tak for denne gang!

Christian Mollerup Schmidt

Fra venstre ægteparret Jørgen og Vibeke Pedersen samt Arne Nørlem. Jørgen og Vibeke har en nevø, der er soldat i Helmandprovinsen og Arne Nørlem, har en svigersøn, der ligeledes er i Afghanistan. Det var ham, der gav inspiration til indsamlingen.

Legetøj til Afghanske børn

Bamser i massevis, tennis- og fodbolde, klapvogne og dukker samt en masse andet nyt og brugt legetøj. Det var, hvad der blev pakket i en stor collietasse, der i disse timer er på vej til Afghanistan, nærmere bestemt til "Camp Price" i det danske ansvarsom-

råde i Helmandprovinsen.

"Her har børnene blot sten og dåser samt gamle bildæk at lege med", fortæller primus motor for projektet, Arne Nørlem fra Skørping. "Min svigersøn er soldat dernede, og da vi talte om forholdene for børnene i det

danske ansvarsområde, fik jeg ideen med at lave en indsamling her i Skørping". "Jeg er meget taknemmelig over den flotte feedback, jeg har mødt blandt beboerne her i byen. Ret hurtigt fik jeg samlet en "aktionsgruppe" og kort tid derefter nærmest væltede det ind med div. legetøj i alskens afskygninger", siger Arne Nørlem.

"Men hvordan skulle vi så få sendt det derned? Ja, min svigersøn foreslog jeg kunne spørge ved Trænregimentet, der efter sigende skulle være ekspert i alskens logistiske opgaver. Så det gjorde jeg, med positiv respons til følge.

Det er jeg meget taknemmelig for, og håber de afghanske børn vil få glæde af legetøjet. Det kan forhåbentlig være med til at skabe en bedre og mere positiv relation til lokalbefolkningen og sikre en fremtidig stabilitet i området, og dermed åbne op for yderligere humanitære tiltag", slutter Arne Nørlem.

(PaS)

TEL. & FAX: +45 33 12 82 53 POSTGIRO NR: 102-3071 DANSKE BANK: 3015-127201 E-MAIL: MWM@MWMORCH.DK		DK-1054 KØBENHAVN K PEDER SKRAMS GADE 3 CVR. NR.: 89 69 70 18 WWW.ORDENSBAND.DK
KONGELIG HOFLEVERANDØR <i>M. W. Mørch & Søn's Eftf. ApS.</i> LEVERANDØR TIL ORDENSKAPITLET GRUNDLAGT 1830		
	DANSKE OG UDENLANDSKE ORDENSBÅND MINIATUREORDNER OG MEDALJER BÅNDSPÆNDER TIL UNIFORMER	
HJEMMEVÆRNETS FORTJENSTTEGN - 25 & 50 ÅRS HÆDERSTEGN HÆDERSTEGNET F. POLITIET - CIVILFORSVARET - BRANDVÆSENET HOLMENS - HÆRENS - FORSVARETS OG FLYVEVÅBNETS HÆDERSTEGN NIJMEGEN MINIATUREKORS OG MEDALJER NIJMEGEN KRYDSBÅND OG BÅNDSPÆNDER UN OG NATO KRYDSBÅND, BÅNDSPÆNDER OG MINIATURER		

ULVETID

Så er det blevet "ulvetid". Endelig er vores længe ventede ulve ankommet og opstillet.

De har været på en lang tur, startende i Bjergby hvor kunstneren Claus Ørntoft indledte processen med at modellerer figurerne.

Kunstneren har været i Kina og finde de rigtige granitsten og efterfølgende foretaget en del af "huggearbejdet" ude i østen. De næsten færdige ulve er derefter fragtet pr. skibscontainere til Danmark. Claus Ørntoft har efter modtagelsen i Danmark hugget modellerne færdige til det fantastiske flotte resultat vi kan nyde i dag.

Skulpturgruppen er skabt efter anmodning fra Forsvarets Bygnings- og Etablissementstjeneste. Arbejdet er finansieret af midler som statslige bygherrer skal reserverer til kunstnerisk udsmykning, idet der, til formålet skal afsættes 1½ procent af byggesummen til byggeprogram.

Processen Hos et stenhuggerfirma i Kina udførte Claus Ørntoft modellerne i ler i fuld skala. Modellerne blev overført i en gipsform, der blev belagt med glasfiberarmeret polyester. Herfra dannedes førnævnte modeller i fuld skala.

Arbejdsmodellerne dannede grund-

lag for stenhuggerens indledende arbejde med grovhugning af figurerne. Da grovhugningen var afsluttet overtog kunstneren igen arbejdet med den videre forarbejdning.

Da bearbejdningen nærmede sig afslutning blev skulpturer og arbejdsmodeller pakket i containere og fragtet til Claus Ørntofts atelier i Danmark. Her foregik den afsluttende behugning, inden skulpturerne endelig blev fragtet til Nørre Uttrup Kaserne, hvor de blev opstillet på deres blivende sted.

Se og læs i øvrigt beskrivelse af processen i indgangspartiet ved LSE-AAL.

Om kunstneren

Claus Ørntoft arbejder fortrinsvis i granit og har udgangspunkt i den romanske skulptur og interessen for det nordiske. Dyr, mennesker og væsner nærmest trænger sig ud af stenene på en gang voldsomme og indestængte bevægelser og energier i Ørntofts skulpturer, der forekommer at være mytisk urkraft og fysisk styrke, tæmmet til bristepunktet af stram form.

De større og mere komplekse skulpturer er oftest i asymmetrisk balance og karakteristisk for disse arbejder er, at de på trods og i kraft af den voldsomme bevægelse, hviler i sig selv.

De offentlige rum, hans skulpturer eksisterer i, opleves som arkitektonisk og attraktive opholdssteder, idet værkerne inddrager rummene og har monumental størrelse.

Claus Ørntoft bor i Mygdal ved Hjørring. Han er uddannet ved Det fynske Kunstakademi's billedhuggerskole.

Han har udført offentlige opgaver, bl.a.: "Drømmeren", Kristiansand, Norge. "Bugvendt", Vrå skole. "Morgenstund" Årø sund. "Spændingsfelt", Jernbanegade/Banegårdspladsen, Hjørring. "Indadvendt", Ny Hellesund, Norge. "3 strejfer", Ballerup. "Råbende dyr", Hjørring. "Stranding", Vestmannaeyar, Island. "Tordenkalv", Bindslev. "Månedyr" Brønderlev. "Gående dyr", Næstved. "Væsen", Julianehåb, Grønland. "To dyr", Lendum. "Indgang", Forskningscenter Foulum. "Løve og orm", "Samson og løve", Odense. "Vædder og volut", Hjørring.

Kilde: Museumsinspektør Birgit Jernvold, Museet på Koldinghus, i Weilbachs Kunstnerkatalog.

Afslutningsvis skal det nævnes at skulpturerne symboliserer: "Hurtighed og smidighed". Om det er derfor de blev placeret på forpladsen ved LSE AAL, skal være usagt.

Vi leverer kvalitet ud over alle grænser...

SAWO®

Tlf. 7010 0766 | www.sawo.dk | pni@sawo.dk

Vores ansvarsområde er hele Afghanistan

Indledningsvis vil jeg gerne pointere, at vi ikke har skrevet en eneste fartbøde i løbet af de første par måneder i missionsområdet.

Jeg vil dog skynde mig at understrege, at vi heller ikke "spilder" tiden med den type opgaver. Her kører soldaterne efter forholdene, så Militærpolitiet (MP) kan koncentrere sig om at støtte på andre områder.

MP er faktisk med overalt. Vi har oprettet MP-stationer i alle tre danske lejre – Camp Bastion, MOB Price og FOB Armadillo.

Vores "politikreds", eller ansvarsområde, som det hedder på militærprog, er hele Afghanistan. Det betyder, at vi har til opgave at hjælpe alle danske soldater udsendt i Afghanistan, hvad enten de arbejder i Chagcharan, Kabul eller Kandahar.

Indtil videre mangler vi kun at besøge Kandahar, ellers har vi løst opgaver alle andre steder. Men mere om det senere.

MP's opgaver her i Afghanistan er meget forskelligartede. Vi spænder bredt – lige fra optagelse af rapport vedr. et tyveri af et kamera til efterforskning af komplekse sager om diverse kamphandlinger.

Derudover deltager MP i mange patruljer – både med de to kompagnier; C-kompagniet og Vidar-kompagniet, men også med genopbygningsprojektlederne i CIMIC og MSST.

Ansvar for sikkerheden

En anden vigtig, men samtidig utrolig spændende opgave er livvagtsopgaverne.

Hver gang en dansk VIP besøger Afghanistan, så har MP ansvaret for sikkerheden. Det er hvad enten det drejer sig om statsministeren, udenrigsministeren eller forsvarsministeren.

Oftentimes er det en af forsvarrets egne topfolk, som vi agerer livvagter for – det seneste eksempel var i sidste uge, da forsvarschefen besøgte de danske styrker i Helmand og Kabul.

Forud for besøget var der forbedret alverdens detaljer – vi er næsten derude hvor et meteornedslag er det eneste, der ikke lige er tænkt på.

Fra det øjeblik forsvarschefen landede i Camp Bastion, til han tre dage senere fløj fra Kabul, var MP-sergenterne, Martin og Morten, indenfor synsafstand af admiralen, og de var klar til at håndtere alle situationer.

En af de største udfordringer, i forbindelse med besøget, var afgjort at eskortere admiralen rundt i Kabul på sikker og betryggende vis – Kabul er nemlig en storby, hvor hovedparten af trafikanten aldrig har hørt eller forstået mottoet: "Vis hensyn i trafikken..." – der er mennesker overalt, sågar også får og geder på gader og stræder.

Afslutningsvis skal det nævnes, at MP i denne uge har været lidt uheldige i forbindelse med samarbejdet med det lokale politi. I løbet af denne uge var det aftalt, at MP tidligt om morgenen (kl. 0600) skulle uddanne Afghan National Police (ANP) i "ikke-teknisk undersøgelse af rum" – blot en indviklet måde at sige "grundig gennemgang af pågældende rum for at sikre, at der ikke er bomber, aflytningsudstyr etc..".

Uddannelsen skulle foregå i den lokale Blue Shura Hall i Gereshk, hvor der senere skulle afholdes nogle vigtige møder. Sagen var bare den, at ANP og MP dukkede op på det aftalte tidspunkt, hvorimod borgmesterens særligt udpegede ansvarlige – ham med nøglen til bygningen – valgte at sove over sig, så al uddannelse blev desværre aflyst den dag.

På udflugt til "Kosovo"

Tirsdag den 17. marts var dagen, hvor 2 HBUKMP skulle indtage Camp Hammer på en operation kendt som NFOR, og allerede klokken 07.00 rullede de første MAN 13'ere ud af hovedvagtten. I dem sad vi, en hel flok menige med fuld oppakning samt højt humør, og ventede på at nå frem til det sted, vi skulle bo de næste tre dage.

Ideen med turen var at give os et indtryk af, hvad man foretager sig i IN-TOPS, især med henblik på operationerne i KFOR. For at gøre det hele mere realistisk havde gud skænket os et helt fantastisk vejr, og tanken om, at vi befandt os i Kosovo, var egentlig ikke så u håndgribelig endda.

Ugen blev indledt med en rundvisning på Camp Hammer, som vækkede både begejstring og rædsel blandt de menige.

Glæden var stor, da vi blev ført hen til vores fælles "soveværelse" og så, at det var udstyret med et solidt tag og elektronik, men der blev hurtigt sat en stopper for entusiasmen, da

rundvisningen gik forbi de opstillede toiletter på pladsen.

Camp Hammer bød på seks grønne festivaltoiletter til os cirka 200 menige, der alle som en var blevet opfordret til, at bunde feltflasken mindst seks gange dagligt. Tanken om de yderst primitive forhold fra sidste måneds BSO gjorde dog det hele lidt nemmere at acceptere.

Efter rundvisningen blev ugen for alvor skudt i gang, og vi blev i de respektive delinger ført ud til forskellige områder, hvor vores første operationer i NFOR skulle udspille sig.

Slåskampe og nysgerrige civilister

I løbet af ugen gennemførte vi forskellige opgaver, herunder: House and area search, hvor vi bl.a. sikrede et hus, for derefter at "searche" det og dets beboere for evt. våben og stoffer. Derudover oprettede vi et check point, og afsikrede med dette en vigtig vej ved brug af pigtråd og tre større køretøjer.

Ved hjælp af dette kontrollerede vi, hvem der passerede området, og om

uvedkomne forsøgte at smugle våben, stoffer m.m. igennem afspærringen. Ydermere agerede vi som et quick reaction force (QRF), hvor vi havde et beredskab der lød på ti minutter.

Dette betød, at vi kunne slappe af i lejren, men skulle stå klar til at forlade lejren til et evt. ulykkessted i løbet af ti min. I forbindelse med dette lavede vi en indre og ydre ring omkring et ulykkessted, så sanitetsholdet kunne behandle de tilskadede i fred og ro.

Ugen bød også på vagttjeneste, hvor de respektive delinger skiftevis havde ansvaret for at sikre lejren.

Under vagttjenesten blev man udsat for en del: Slåskampe, nysgerrige civilister, civilister der havde brug for hjælp, og sidst men ikke mindst oprørske demonstranter, der gjorde det nødvendigt at oprette henholdsvis grøn og blå kæde.

Fælles for de forskellige stationer var, at de alle blev indledt med noget grundlæggende teori, hvorefter vi skulle ud og afprøve det lærte i praksis. De praktiske udførelser var

præget af et gennemført moment-spil foranstaltet af delingerne indbyrdes, således at alle også fik et indblik i at agere som moment.

"DANCON-march"

Desuden bød ugen på en lidt forkortet udgave af den legendariske DANCON-march, som i vores tilfælde var 11,4 km lang, og for nogle vildfarne grupper et par kilometer længere.

Den oprindelige DANCON-march foregår med fuld oppakning, men til vores alle sammens store lettelse, skulle vi ikke bære andet end vores eget gevær og basis.

Det var på mange måder en meget udfordrende march, som snoede sig ad lange smalle stier gennem Hammer Bakkers til tider ufremkommelige terræn. Det gjorde det ikke nemmere, at marchen foregik efter mørkets frembrud, og alt vi havde at rette os efter, var et kort med en indtegnede rute og en lille gul lygte til at oplyse både kort og stier foran os.

Tiden for gennemførelsen af ruten spillede en vigtig rolle for tempoet i grupperne, da "Ugens Deling" udelukkende blev afgjort ud fra dette, og på trods af ømme fødder og dårlig ryg, pressede alle i grupperne sig selv til det yderste. Den hurtigste gruppe gennemførte ruten på lidt under to timer.

Turen til Hammer Bakker blev suppleret med et arrangement foranstaltet af HRU, som havde stillet en masse "legetøj" til rådighed. Her var det mu-

ligt at prøve kræfter med de forskellige områder af reaktionsstyrkeuddannelsen herunder bjærgning, transport og sanitet.

Der var, på planen, sat to timer af til at snuse rundt blandt de mange store maskiner, og man kunne blandt andet prøve at skille en bil ad med et dertil egnet værktøj, få en køretur i en Piranha og se "kanylekrigerne" i aktion i ambulancevognen SISU.

Arrangementet var et godt alternativ til de foregående foredrag, og gav et rigtig godt indblik i, hvad de forskellige områder af uddannelsen byder på.

Da turen torsdag aften gik mod kaserne, skreg kroppen efter et varmt bad, en varm seng og et varmt soveværelse, men på trods af det, var humøret stadig højt i menigflokken.

Bedre indsigt

Et tilbageblik på ugen vækkede blandede følelser; til tider blev vi presset til det yderste, medens vi på andre tidspunkter savnede udfordringer. Men den generelle holdning til turen var positiv, og medvirkede til, at alle fik en bedre indsigt i den militære verden og først og fremmest, hvad der foregår i INTOPS. Dertil kommer, at turen især har været relevant for dem, der nærer et ønske om udsendelse.

Som en god afslutning på en god uge ventede der sig to frikadeller, en skive rugbrød, en sandwich samt en velfortjent fyraftensbajer derhjemme.

Ny chef

Oberst Flemming Larsen.

Som det nok er de fleste bekendt skal Trænregimentet have ny chef.

1. august 2009 tiltræder oberst Flemming Larsen som Garnisonskommandant i Aalborg, chef for Trænregimentet og Hærens Logistiskole.

Oberst Flemming Larsen var i perioden 1.11.2001 – 31.1.2005 Garnisonskommandant og chef for Trænregimentet, men rejste 1.2.2005 til Rom, hvor han i seks måneder gennemførte Senior Course 106 ved NATO Defense College, hvorefter han den 1.8.2005 tiltrådte en stilling som "Branch Head" i "Operations Division" ved NATO operative hovedkvarter i Napoli.

(PaS)

Man vinder også håneretten

Så kom dagen, hvor de to HBU-kompagnier tørnede sammen i en heftig duel om sejr og ære. Æren af at vinde denne prestigefyldte dyst enhederne imellem og retten til at håne modstanderne, når man har tværet dem af banen. Det var tid for den store Idrætsdag.

Men det handler selvfølgelig også om samarbejde, da mange af disciplinerne er holdsport. En vigtig soldaterfærdighed, der skal udnyttes efter bedste evne, hvis man vil gøre kompagniet stolt med en pokal, som gives til sejrherrene i de enkelte discipliner og desuden til bedste kompagni. Så der har været noget at se frem til og noget at kæmpe om for de mange deltagere, der foldede sig ud i de mange sportsgrene, som de har trænet til i den senere tid.

Disciplinerne

Der blev dystet i fodbold, hvor man jo udviser sin taknemlighed for "made in China" -læderkuglen, ved at sparke voldsomt til de mange fattige kinesiske

skakkedarbejderes ellers udmærkede produkt. Dette blev en tæt turnering med mange ligeværdige kampe, gode mål og en hård indsats.

Hockey var også at finde på disciplinlisten. En sportsgren for dem, der ikke synes, at fodbold som kontaktsport er voldsom nok. Her er bolden betydeligt mindre og dermed langt sværere at ramme og med små "ventilationshuller" for at øge dens hastighed. Samtidig løber deltagerne rundt med lange slagvåben i hænderne, som man jo ikke kan forvolde nogen skade med: "Når bare de ikke løftes over hoftehøjde". - Mon man i den forbindelse har tænkt over, at det nok er de færrestes forplantningsorganer, der sidder placeret over hoften?..

Også her blev der gået til makroenerne. Mange svedige og hårdt kæmpende unge mennesker sled og slæbte for at opnå gode resultater, mens de blev bakket godt op af de spændte og håbefulde tilskuere fra deres respektive enheder.

Synes man så, at der i ovennævnte discipliner er for mange regler og tek-

niske finurligheder, kunne man selvfølgelig også vælge at stille op i diverse løb. Her var der mulighed for at løbe i ring på cindersbanen med tunge grejer på forskellige distancer, hvor de eneste gældende regler er: Løb fremad, løb hurtigt og sving svagt til venstre en gang imellem. Mange tilskuere stod på græsplænen ved cindersbanen netop for at overvære deres kammerater give sig fuldt ud i disse mælkesyrefremkaldende dystere.

Der var flere discipliner; bordtennis, dækskub, o-løb, håndgranatkast og mange andre. På denne skæbnesvangre dag, fredag d. 20/3-09 var vi vidne til en fantastisk kamp om hånens ret, æren og sejr, da de mange engagerede soldater, befalingsmænd og officerer kæmpede side om side for at bringe pokalen hjem.

En dag med mange nederlag og sejre, med skuffelser og jubelbrøl og med rigtig gode indsatser og resultater. Til sidst kan jeg afsløre, at den samlede vinder af idrætsdagen er et flot kæmpende 2. Kompagni.

Tillykke med sejren.

Idrætsleder på Aalborg Kaserne

Det sidste halve års tid har der været en ekstra mand på Infirmieriet på Hvorup Kaserne; nemlig den nye idrætsleder.

Som et af de 66 tiltag, for en bedre hverdag, oprettede FSU 20 idrætslederstillinger rundt i landet. De 11 militære blev besat pr. 1. december 2008 og senest er de ni civile besat pr. 1. marts 2009.

Organisatorisk er vi alle underlagt Center for idræt (CFI) på Svanemøllens kaserne, men praktisk fordelt rundt på landets infirmerier eller i tilknytning til disse.

Vores ansvarsområder omfatter blandt andet:

- Supervisere uddannede operative enheders idrætsbefalingsmænd og idrætsinstruktører.

- Vejlede enheder og enkeltpersoner i kost, ernæring, træning, herunder vægttab.

- Assistere ved afvikling af den obligatoriske fysiske træningstilstandsprøve for personel i støttestrukturen.

- Samarbejde med det Lokale Støtte Element (LSE) omkring tilsyn, indkøb, opbevaring og vedligeholdelse af eksisterende og kommende idrætsfaciliteter samt idrætsuddannelsesmateriel.

- Spotte og rekruttere eliteidrætsudøvere til de militære landshold.

Men den primære opgave er at få

de personer, der ikke kan honorere de fysiske krav, op på niveau. At motivere og inspirere Forsvarets ansatte til fysisk aktivitet, samt igangsætte sundhedsfremmende tiltag.

Jeg sidder som sagt på infirmeriet på Aalborg Kaserne, hvor jeg støtter lægerne med træningsplanlægning, kost- og ernæringsvejledning til de ansatte som ifm. deres periodiske helbredsundersøgelse erkendes, at må have et sådan behov. Det skal nu ikke holde jer tilbage for at komme ind forbi mig, hvis I ønsker hjælp/råd/vejledning inden I "får lægens dom".

Fra februar i år startede jeg "løb fra begyndelsen af". Et tilbud til de personer der havde holdt en længere pause siden de sidst var ude at løb (læst: flere år)

Vi mødes hver mandag og onsdag kl. 1430, ved gymnastiksalen Hvorup, til opvarmning, løbetur og fælles udspænding. Niveaue er steget markant siden vi begyndte til nu, men der er stadig plads til flere, så mød op.

Er der behov for andre "opstart hold" så lad mig endelig høre fra jer. Men vi er godt stillet her på Aalborg Kaserne.

Det sidste 1½ år har vi haft et helt nyt træningscenter på NUK, som først

Af seniorsergent Mikael Gam, Idrætsleder på Aalborg Kaserne.

nu bliver indkøbt til resten af Forsvaret.

Vi var med i pilotprojektet ved Forsvarets cafeterier om sund mad, som nu bliver etableret flere steder, og vi har en idrætsforening der har mange gode idrætstilbud. Så benyt jer nu af det.

MEN HUSK !!

Alt personel gives ret til, at gennemføre fysisk træning indenfor normal daglig arbejdstid i mindst to timer pr. uge!*

* FSU: Bestemmelser for idrætsvirksomhed i Forsvaret 2009.

Vestergaards

BOGTRYKKERI

Tlf. 9892 0500

Østergade 19-21, 2. sal, 9800 Hjørring
Fåborgvej 7, Postbox 8329, 9220 Aalborg
adm@vestergaardsbogtrykkeri.dk
www.vestergaards.com

Kvalitet og præcision er vores varemærke. Derfor vil en kontakt til os, altid indebære et godt resultat

Christian R. Luno og Christian S. Jensen er navnene på to menige i 1. Kompagni, som fik æren/glæden af at deltage i en vinterøvelse afholdt i Norges fjelde.

Baggrunden er den, at vi, i 2. Uddannelsesbataljon, fik tilbudt et antal pladser af hjemmeværnet til vintertræning ved deres venskabsregiment i Norge.

Øvelsens primære mål var samarbejde, benhårdt arbejde og social samvær på tværs af landegrænser.

Sovende ankom vi til hytten i "Hovden" kl. 0400 - en bid natmad og i køjerne med os. Allerede klokken ti næste formiddag var vi blevet præsenteret for huset, køkkenet og morgenmaden.

Vi blev informeret om, at turen i år ligger senere på foråret end nor-

malt. Derfor ville sneen ikke være så tilgængelig, som man kunne ønske. Ganske rigtigt var der ikke meget sne omkring hytten, da vi om eftermiddagen blev introduceret til de såkaldte "NATO-planker". Vi måtte krydse diverse floder og buskadser. Men sjovt var det!

Til folk som ikke ved hvad "NATO-planker" er, er det utrolig lange tynde ski, som man binder sine sko fast på - minder meget om langrendsski.

Denne skønne formiddag var kun ment som øvelse på skiene. Med kun et par timers øvelse var vi åbenbart klar til den 15 km lange strækning, som ventede os dagen efter.

Om eftermiddagen samme dag vandrede vi op på fjeldet, godt fem km. Turen gik i et raskt tempo, først til fods med almindelige støvler, hvorefter (ca. halvvejs oppe) vi skiftede til "Skisko".

Skisko er store metalplader, som spændes under støvlen, for at undgå at træde igennem sneen - ikke at forveksle med tennisketsjere som Anders And så yndigt bruger!

Snehuler

Ikke mange meter fra toppen, gjorde vi holdt ved en kæmpe snedrive. "Her våre snehuler bygget!" råbte Hugo, vores norske fjeldleder. Her fik vi forevist hvordan snehulerne skulle bygges, og hvilke sikkerhedsforanstaltninger der fulgte med udarbejdelsen.

Efter en halv times teori ventede opturen af en nedtur. Denne tur ned af bjerget måtte vi tage selvstændigt, hvilket naturligvis blev et kapløb imellem os menige. Vi forstod at presse hinanden, og derigennem gøre en simpel nedstigning hård og udfordrende!

Lækker aftensmad blev serveret, og

senere var der lidt undervisning om varmetab, kuldepåvirkninger og generelle fifs angående påklædning.

Friske og veludhvilede

Endnu en smuk morgen. Friske og veludhvilede var vi klar til en lang og hård dag på fjeldet. Der var ingen tid at spille, kl. 1000 stod vi ved rutens begyndelse – 15 km march i opadgående terræn; det er muligt vi satte ny dansk rekord - nordmændene var godt tilfredse med vores tempo og udholdenhed.

Som de pligttopfyldende soldater vi er, svarede vi, at vi bare lever op til vores motto: "Bli'Ve!".

Det meste af dagen på skiene resulterede i trætte og ømme fødder. Heldigvis ikke mere vandring den dag! Derimod stod der socialt-/samarbejde på skemaet da nordmændenes ungdomshjemmeværn ankom ved 17-tiden.

Vi blev spredt ud i to delinger, som havde til opgave at overnatte i telt gruppevis, og oprette snehuler da-

gen efter. Selve aftenen forløb ganske spændende, og samarbejdet med nordmændene var lærerigt.

Sne, sne og atter sne...

Endnu engang fem km op, dog var der denne gang fuld oppakning på ryggen, samt to store slæder, som først skulle bæres op til der, hvor sneen begyndte. Derefter skulle de trækkes.

Selvfølgelig lod vi danske menige ikke nordmændene løfte, Vi skulle nok lave arbejdet. Hårdt arbejde! Endnu engang gik der sport i at vise sine muskler og sin kunnen.

En korrekt norsk snehule bygger man ikke sådan lige.... Det er en mindst otte timers hård, våd og langtrukket proces. De huler vi lavede husede otte mand i alt, som oprejst kunne stå ca. tre meter inde i snedriften. Intet let arbejde! Sne, sne og atter sne...

Det var dog en kæmpe lettelse da man indså at arbejdet var gjort, og at en nat med "tag" over hoved var sik-

ret. Senere på aftenen blev der konkurreret delingerne imellem i "slædekapløb", og det skal siges at pølser grillet over bål i 1.000 meters højde smager fremragende!

En fed tur

Det har alt i alt været en fed tur, og det er sagt på alles vegne. Det har været en oplevelsesrig tur omgivet af flot natur, samt muligheden for at finde udfordringer og hårdt arbejde. Hvis man søger udfordringer, finder man dem helt bestemt!

Jeg vil på vegne af mine kollegaer fra 2. Uddannelsesbataljon sige tak til Hjemmeværnet for muligheden for at deltage i dette arrangement. Vi er glade for samarbejdet, og vi sætter stor pris på det.

Selvom Norge har ry for at være et koldt land, kan en ekskursion og rejse, som den vi fik tildelt, varmt anbefales til alle danske værnepligtige".

 NØRRESUNDBY BANK

Frihed

Har du en bolig med friværdi, har du måske også nogle uopdagede muligheder.

Kom ind i Nørresundby Bank og få en snak om dine muligheder for økonomisk frihed.

NØRRESUNDBY BANK

Torvet 4 · Tlf. 98 70 33 33 · Fax 98 17 54 00 · post@nrsbank.dk · www.noerresundbybank.dk

Forsvaret indtager Aalborg

I forbindelse med Rebild festlighederne 2.-4. juli afholder Aalborg By "Amerikanske Dage". Her har Forsvaret, Aalborg Kaserne og Flyvestationen, i lighed med sidste år en mindre materieludstilling. Udstillingen vil igen være forstærket af Aalborg Forsvars- og Garnisonsmuseum og Soldaterforeningen, så der er mulighed for at se noget af det helt nye og lidt af det gamle militær materiel.

Udstillingen finder sted på Gl. Torv foran rådhuset og på Spar Nord pladsen. Benyt derfor muligheden for at vise familie og venner noget af det seneste isenkram på Gl. Torv i Aalborg fredag den 3. juli kl. 1400 – 1800.

Teambuilding skal øge trivslen på arbejdspladsen

LSEAAL har den 3. juni afholdt "TEAMBUILDING".

Aktiviteten skulle allerede have været afholdt sidste år, men grundet forskellige omstændigheder udsatte jeg aktiviteten til i år, fordi det er af afgørende værdi for succes, at alle får mulighed for at deltage. Det var derfor uhyre dejligt at kunne konstatere at vi var oppe på 85 deltagere.

Formål og mål

Som et led i processen med at indføre og videreudvikle selvfungerende grupper, samles medarbejderne til en

oplevelse, hvor kreativitet og leg og sociale fællesskab er med til at skabe indirekte læring. Herudover at få muligheden for at opleve kolleger i andre relationer end de kendte.

Målet er at øge medarbejdernes fokus på LSEAAL som en samlet serviceenhed, samt give medarbejderne en god oplevelse for at øge trivslen på arbejdspladsen.

Fem familier

Medarbejderne mødte ind kl. otte ved LSEAAL, BYG 8/NUK, hvorefter vi transportererede dem ud til skivedepo-

tet ved skydebanen. Transporten blev foretaget i en af køreskolens busser som led i køreuddannelsen (hermed tak til køreskolen).

Jeg tror, vi alle fulgte med i vejruddannelsen i dagene op til den 3. juni, idet vejret trods alt også spiller ind for dagens afvikling, når alle aktiviteter skal foregå udendørs.

Vi fik dagens eneste lille regnbyge lige inden alle deltagerne var ankommet til samlingspladsen ved skivedepotet. Herefter var det solskin resten af dagen og aften. Vejret kunne således ikke få skylden for arrangements

ge adsen

eventuelle manglende succes.

Efter morgenkaffen delte vi medarbejderne op i fem "familier" (hver familie med deres egen farve ministrimmel; (hvid, blå, rød, grøn og gul), således vi kunne kende familierne fra hinanden.

Spader, save, økse og dolke.

Opdelingen blev foretaget på tværs af teams og faggrupper. Hver familie fik tildelt materialer, bl.a. spader, save, økse, dolke, gryder, sprittabletter, tæpper, presenninger, båre, krigsmaling, reb, kompas, kedeldrag-

ter, rafter, skumslukker, branddaskere, vanddunke. Efterfølgende skulle hver familie finde en plads inden for det anviste område, hvor de skulle opbygge deres "hjem".

Der blev etableret et "Minimarked - LSEAAL" i skivedepotet, hvor man i løbet af dagen kunne handle udstyr og andet for sine "stakater". Stakater er skovpenge, der dagen igennem kunne tjenes og bruges i de forskellige aktiviteter. Hver familie fik fra start udleveret 1000 stakater. Da dagen var omme blev det opgjort hvilken familie der havde flest stakater i kassen.

Hovedopgaven for hver familie var at få etableret deres hjem, og tilberede et måltid mad. Her gjaldt det om at være kreativ, idet hver familie sidst på dagen fik besøg af et lille hold middagsgæster (CH LSEAAL, LD/KAN/REN og LD/DESK), der havde stakater med og belønnede efter hvor fint deres hjem, maden, underholdningen og services havde været.

Her må vi sige, at alle hold var utrolige kreative: Flot underholdning med solo- og korsang samt endda rapsang, og alle hjem var meget kreativt bygget op med "møbler" og pyntet op med blomster og meget andet fra naturen.

Kreativitet og trivsel

Maden blev alle steder serveret på specielle måder: Bl.a. suppe med smag fra naturen (f.eks. brændenælder), bagt brød med ingredienser som banan og anden frugt. Et hold havde bl.a. udviklet nogle meget specielle "vinglas". Det var helt op til den enkelte familie at samarbejde om at forberede besøget på en så kreativ måde som muligt.

Ovennævnte var en kort beskrivelse af rammerne for familiernes måde at indrette sig på samt trivsel.

Under dagens forløb blev familierne udsat for flere opgaver: Bl.a. samarbejdsøvelse med reb, epidemi i lejren, bogstavleg og andre opgaver.

Til at arrangere ovennævnte rammer og opgaver havde jeg lavet en aftale med konsulentfirmaet Bp-U, per-

sonificeret ved Jes og Per, der på en god og instruktiv måde afviklede dagens forløb.

Udover ovennævnte opgaver havde jeg endvidere entreret med personel fra Aalborg Kaserner, idet der også skulle indgå elementer, der havde en direkte forbindelse til at styrke samarbejdet med andre enheder ved garnisonen.

Flugtskydning/lerdueskydning samt kast med økse mod skive stod Jesper Svarre og Klaus Klæstrup for.

Hjertestarter/førstehjælp stod Birthe Svendsen og Brian Petersen fra INF for.

Kørsel i terræn med MAN stod Rasmus Østergaard fra 1 LOGBTN for.

En stor tak til alle for at have gjort denne dag til en uforglemmelig oplevelse for personalet ved LSEAAL.

Dagens sidste opgave var at bygge en stridsvogn for at dyste mod hinanden. Dette var således sidste mulighed for at tjene stakater, hvorfor alle stridsvognene var flot pyntet.

Selve dysten var flot at overvære, især at se med hvilken entusiasme og vilje alle holdene kom med. Alle ville simpelthen vinde, og der blev kæmpet til målstregen for at få håneretten.

Efter dagens strabadser og oplevelser var det tid til at tage tilbage til Aalborg Kaserner, hvor vi alle have nogle hyggelige timer sammen og bl.a. nød helstegt pattegris med tilbehør samt vin, øl og vand.

For at evaluere dagen havde vi en observationsgruppe, der dagen igennem, tillige med egne opgaver, har observeret bl.a. gruppernes samarbejde eller måske mangel på samme. Disse observationer vil indgå i det videre arbejde med vore selvfungerende grupper, herunder om der f.eks. skal sættes fokus på interne spille-regler og samarbejde.

Danmarks største køreskole

"Dav, det er Connie Jensen fra Nørresundby! En af jeres skolevogne har ridset min bil"! Okay tænker man så, hvorfor har omstillingen så lige stillet damen om til mig? Imidlertid fik jeg guidet Connie over til Hans Sveigaard, der er leder af Køreskolen Nordjylland, og samtidig fik jeg inspirationen til at skrive lidt om, hvad der i dag rører sig på Danmarks største køreskole.

Således fik jeg en aftale i hus, og midt imellem køre- og teori prøver fik jeg samlet Hans Sveigaard og Ulla Lund, der er "Leder Uddannelse".

"Ja, hvorvidt vi er Danmarks største, kan jeg nu ikke sige 100 %, men den største militære køreskole, det er vi", siger Hans og forsætter: "Vi er 15 kørelærere, der kan uddanne til samtlige kørekort, dog minus et par stykker, der ikke kan uddanne på motorcykel.

800 kørekort om året

- Vi producerer ca. 800 kørekort om året i samtlige kategorier; det vil sige lige fra motorcykel til "hænger- og buskort". Og det er faktisk flere, end

vi selv kan klare, hvorfor vi må ud i byen og alliere os med civile kørelærere. Vi bruger faktisk næsten 900.000 kroner om året til dette formål, siger Hans og Ulla og tilføjer:

- Men det kan faktisk godt være en udmærket forretning, for vi har nemlig store indkvarteringsmæssige problemer. Så skal vi have folk fra f.eks. Fredericia herop og indkvartere dem "ude i byen" koster det ca. kr. 1.000,- i døgnet, og det kan man jo trods alt købe nogle køretimer for.

- Så kan det faktisk bedre betale sig, at alliere sig med en køreskole i Fredericia, og når så eleverne er klar, tager vi derned og holder relevante prøver med dem. - Prøverne står vi altså stadig selv for.

Godt for hoteldriften i Aalborg

- Selv om det Lokale Støtte Element (LSE) gør deres ypperste for at få plads til de mange elever, så er det jo faktisk en umulig opgave. Derfor nyder hotellerne i Aalborg da også stor glæde af vores indkvarteringsmæssige problemer.

- Vi bruger faktisk en hel million kroner om året på hotelværelser, hvortil kommer de mange penge, som ele-

verne bruger rundt omkring i byen. Så det er altså ikke en ubetydelig faktor for Aalborgs erhvervsliv, at vi har vores store virksomhed her i Aalborg, siger Hans.

- Der er fire militære køreskoler spredt rundt i landet. De er placeret i henholdsvis Skive, Sønderborg og Slagelse og så altså vores, der er den største.

Elever fra hele landet

- Vi fire har naturligvis et tæt samarbejde og forsøger at koordinere uddannelserne således, at vi alle kan optimere i videst mulig omfang, fortæller Ulla og forsætter:

- I princippet kan vi modtage elever fra samtlige niveau-tre myndigheder, men vores primære ansvarsområde er personel fra vores egne enheder (1. Logistikbataljon, reaktionsstyrkekompanierne og Militærpolitiet), dernæst fra Flyvestation Aalborg, Jægerkorpset, Flådestation Frederikshavn, Jyske Dragonregiment og Telegrafregimentet, men det hænder da også, at der kommer elever fra Sjælland og Bornholm, siger Ulla og forsætter:

- I dag er det jo kun personel på kontrakt, der kan erhverve kørekort,

Hans Sveigaard og Ulla Lund er glade for det gode ry køreskolen har ud over det ganske land.

hvor det tidligere også var "almindelige" værnepligtige, da disse var her i otte-ni måneder.

- Og der bliver ikke gået på kompromis i vores uddannelser. Vi følger til punkt og prikke de af Rigspolitiets udstukne regler, hvilket betyder, at stort set alle elever må tilbringe næsten tre uger på skolen pr. kørekortkategori, vedkommende skal erhverve.

Grundig uddannelse = høj beståelsesprocent

Ulla fortæller, at reglerne er således, at en elev max. må have to x 45 min. køreundervisning pr. dag, og max. fire x 45 min. teori. Og så er det således, at eleverne skal have min. 18 køretimer og 16 lektioner teori, inden de må komme op til prøverne. Og det gælder til samtlige kategorier, hvorfor det kan tage helt op til i alt 42 arbejdsdage, eller ca. to måneder, at erhverve et "hængerkort", hvis man starter fra bunden.

Hertil kommer, at der til kategori A og B startes i "kravlegård" og alle vil umiddelbart før køreprøven have været på "Køreteknisk Anlæg".

Vi er, for øvrigt, meget påpasselige med, ikke at presse eleverne for hurtigt gennem uddannelsen, og vi vil helst være 99,9 % sikre på, at de kan bestå, før vi sender dem til prøverne.

Derfor har vi da også en ekstrem høj beståelsesprocent, der ligger noget over, den man ser i det "civile". Det er væsentligt i den forbindelse at anføre, at vi bruger nøjagtig de samme teori- og køreprøver, som de civile, og er mindst ligeså kritiske i forbindelse med køreprøverne, siger Ulla.

Ud over at uddanne kørekort afgiver køreskolen også lærekræfter til Hærens Logistiskole (Faggruppe Færdsel), der uddanner såvel kørelærere som køredommere og motorsagkyndige.

Det er altså en særdeles driftig arbejdsplads, jeg den dag besøgte. Det var en stor fornøjelse at se og høre

den gejst og entusiasme, der hersker på stedet.

Det er da heller ikke nogen hemmelighed, at køreskolen har et fantastisk godt ry rundt i det ganske land. Den danner rollemodel for de andre køreskoler, og hvis f.eks. Hærens Opera-

tive Kommando har spørgsmål vedrørende diverse køreuddannelser og lignende, er det som regel altid Aalborg man ringer til. Og det er vi faktisk temmelig stolte af, siger Hans Sveigaard og Ulla Lund afslutningsvis.

(PaS)

Gode lærerkræfter og moderne undervisningsfaciliteter er med til at skabe det fine undervisningsklima, der hersker på Køreskolen Nordjylland.

Fakta:

Der er 21 ansatte på Køreskolen Nordjylland:

1 Leder, der også er køredommer

1 Leder Uddannelse, der også er køredommer

1 overassistent

1 Køredommer/køreprøve

1 Kommandobefalingsmand

1 Motormekaniker

15 kørelærere

Vognparken:

20 lastbiler

10 store påhængsvogne

9 bus-let

3 små påhængsvogne

2 bus-svær

9 motorcykler

De bedste sygehjælpere samlet til konkurrence

Når man som soldat har fået en skavank, skåret sig i en finger eller faktisk er kommet grueligt galt af sted, hvem er det så, man går til: Det er den frie sygehjælper! En person, der udover sit virke som soldat, også bærer på det store ansvar, at sørge for sine kollegaers ve og vel.

Hans arbejdsplads kan være alle steder. Bag i den buldrende PMV efter en patrulje, på kontoret, efter en fodboldkamp eller som den ekstra hånd, der gør en masseskade overskuelig. Det er lige meget hvor, for det eneste

der kræves, er en sygehjælpertaske.

Denne taske kender sygehjælperen til hudløshed, for under sin uddannelse har alt været vendt og drejet, anlagt, pillet ud igen og anlagt endnu en gang.

De bedste sygehjælpere

Uddannelse ligger langt over almen førstehjælp, og er lavet ud fra nogle af de nyeste principper indenfor præhospitalsbehandling med udgangspunkt i erfaringer fra vores egne og udenlandske soldater. Derfor kræver det jævnlig træning og opdatering af færdighederne.

Med dette i baghovedet sad vi, en broget forsamling af nogle af 1. Brigades bedste sygehjælpere, samlet til instruks for årets sygehjælperkonkurrencer. Vi var blevet kaldt ind fra nær og fjern af 1. Logistikbataljons Sanitetskompagni. Mange års erfaring var samlet i det store auditorium og disse erfaringer skulle nu sættes på en gevaldig prøve over de næste tre dage.

Første dag gik roligt med at banke rusten af og få pudset færdighederne op. Til hver gennemgang delte alle ud af deres erfaringer. Der blev fundet nye løsninger på opståede pro-

blemer, og nye kreative tanker blev fremvist. Ingen af deltagerne glemmer det lunkne smil fra sergenten, som stod for undervisningen, da vi alle ville se, hvad han egentlig mente med væskebehandling via rectum. "Det redder liv" sagde han, og vi ville gerne se det i praksis.

En perfekt øvelsesby

Den efterfølgende dag blev vi introduceret for Rørdal. En øvelsesby som er perfekt til formålet, når det kommer til sanitetsmomenter. For her skal man tænke kreativt. Specielt når røgen i rummet bliver for tyk og den sårede, man skal redde, er to meter høj, vejer en anelse over de 100 kg, og den eneste vej ud af det lille kælderrum er op af en snæver stige og igennem et smalt rør. For dette, og lignende momenter, var klargjort til os øvelsesdeltagere af Sanitetskompaniet.

Alt hvad der kunne mønstres af personel, gjorde denne dag værd at deltage i. Motivationen skinnede igennem de mange ansigter, der med stor iver levede sig ind i deres roller, som enten sårede eller fjendtlige momenter og strenge kontrollanter.

Et væld af erfaringer og røverhistorier fløj lystigt igennem luften. Sidst på dagen fik den alt hvad der var. En togulykke var sat i scene. Der blev skreget fra hvert et hjørne af det store område. Vi blev kaldt til området i makkerpar, og var nu midt i, hvad man i fagsprog kalder en masseskade.

Resultatet er svært at gøre op, men alt i alt, så syntes jeg det gik rigtig godt, på trods af, det var første gang at, vi som sygehjælpergruppe arbejdede sammen.

Vi blev de bedste

Den sidste dag hang spændingen i luften. Alle kontrollerede deres udrustning. Magasinerne blev fyldt op og geværet ladet. Rørdal dannede rammen som Afghanistan's compounds. Vi var en enhed klar til indsættelse i et farligt område, som kun for få timer siden havde været under Talibankontrol. Min makker Aagren og jeg meldte klar og blev hurtigt indsat i kampene. Vi røg under beskydning flere gange fra både geværid, morterer og artilleri. En stressfaktor uden lige når ens sårede kollega ligger

Den stolte vinder, konstabel Rasmus Husbond, med sit velfortjente diplom.

og skriger. Hver gang vi havde en såret i hænderne, blev vi bedømt. Derfor vekslede vi igennem de fire momenter.

Da vi kom tilbage, var vi begge gennemblødt af sved og vores taske tom for forbindinger.

Vi var alle spændte på resultaterne, da vi igen var samlet i auditoriet, hvor chefen for 1. Logistikbataljon, oberstløjtnant Kim Schmidt, uddelte diplomer til dem, der havde klar sig bedst.

Min makker, overkonstabel Casper Aagren, havde fået andenpladsen og jeg førstepladsen, så vi nød vores triumf, men ser begge tilbage på de tre dage i sygehjælperens tegn og samværet med andre kollegaer.

En stor tak til mit kære Sanitetskompani, som gjorde en enorm indsats, og en lige så stor tak til de andre deltagere, som gav min makker og jeg kamp til stregen.

Regimentets fødselsdag

I anledning af Trænregimentets 12 års fødselsdag, søndag den 10. maj, blev der, den 7. maj, afholdt en flot parade og en efterfølgende festlig reception.

Ved paraden holdt regimentschefen, oberst Christian Møllerup Schmidt, en tale for soldaterne, hvorunder der blev uddelt diverse erkendtligheder til nedennævnte personer:

Spar Nord's erkendtlighed til PL Christian Houe, 1 LOGBTN.

ROTARY's "Skægøkse" til OS Martin Peder Justesen, 1 LOGBTN.

SIFA's erkendtlighed til SSG Jacob Winther Jensen, 1 LOGBTN.

Bedste Soldat 1 HBUKMP: MG Christian Schou Jensen.

Bedste Soldat 2 HBUKMP: MG Kristian Nielsen.

Sergentgruppen: SG Chris Nordby Nielsen, 2 UDDBTN.

Konstabelgruppen: OKS-1 Martin Webb Kristensen, 1 LOGBTN.

(PaS)

Oversergent Martin P. Justesen modtog ROTARY's Skægøkse.

Realistisk øvelse på højt niveau

"Hænderne op af lommen!", "Få noget på hovedet når du er uden for", "kedeldragt på når I vedligeholder". Sådan er der blevet sagt mange gange de seneste fire måneder. Dette var dog lagt på hyl- den under den afsluttende kontroløvelse, for der var på ingen måde tid eller lyst til at drive den af.

For det er nemlig under kontroløvelsen, det virkelig gælder, og det er samtidig her de værnepligtige menige, såvel som befalingsmænd og officerer, viser, hvad de har lært, og hvad de kan.

I dagen op til den afsluttende øvelse kunne man tydeligt mærke en vis frustration "AAARRRGGG glip af karneval, sådan noget l..."

Det blev dog hurtigt skiftet ud med gejst, engagement, motivation og gå på mod under hele øvelsen, der var tilsmilet af vejrguderne med fremragende vejr.

Fra en uoverskuelig katastrofe i Rørdal, hvor førstehjælp er altafgørende, over modstandere, der skal nedkæmpes i Tranum til trygge rammer i lejren i Hammer Bakker.

Omtrent sådan var soldaterne indsat i en periode på tre dage og to nætter.

Således var øvelsen bygget op over tre moduler. Med stor hjælp fra Hjemmeværnet var Beredskabscentret i Rørdal omdannet til et katastrofeområde, hvor en omfattende eksplosion havde fundet sted. Derfor blev soldaterne indsat i rammen af Totalforsvaret for at assistere politiet, redde nødstedte personer ud af bygninger, yde førstehjælp og forhindre kaos i forbindelse med katastrofen.

Tranum lagde terrænet til det feltmæssige modul, hvor DEL BSO var base for en lang række af opgaver, der satte soldaternes feltmæssige kunnen og optræden på prøve.

Blandt andet skulle skovarealer renses for modstandere, våbendepoter

skulle findes, skovarealer afsøges for efterladte granater eller minedepoter, og en bygning skulle renses for al modstand, således beviser, kunne fotograferes og dokumenteres.

Camp Hammer dannede rammen for det sidste modul, hvor soldaterne var indsat som fredsbevarende styrke og løste diverse opgaver i forbindelse med lejrtjeneste. Det være sig hovedvagtjeneste, nærsikring af Camp Hammer, QRF samt indsættelse i grøn og blå kæde.

Traditionelt er soldaterne meget trætte og en smule ugidelige den sidste dag på kontroløvelsen, hvilket sætter sit aftryk på løsningen af diverse opgaver. Dette var der dog på ingen måde tegn på da 1 KMP nåede til den sidste dag. Soldaterne gik på med krum hals og gav alt, hvad de kunne.

Scenariet beskrevet i forrige afsnit stiller selvsagt store krav til soldater-

Og nu er de hjemsendt

Fire måneder går faktisk hurtigere, end man tror. Det var den generelle opfattelse blandt de mange menige, der den 29. maj blev hjemsendt.

Mange gode venskaber er i perioden blevet skabt, og de fleste gav da også udtryk for, at de var blevet "rykket" i den rigtige retning.

Det gør jo noget ved folk, der pludselig bliver tvunget til at bo sammen med 11 andre indenfor få kvadratmeter.

Ens tolerancetærskel må nødvendigvis blive højere, og selvdisciplinen bliver også væsentlig forbedret. Det mest markante er dog nok den fysiske form, der for langt de fleste aldrig har været højere.

Ville gerne have haft kontrakt

Blandt de cirka 400 soldater, der tog afsked med hinanden, var der dog en del, som skulle blive, idet de havde søgt, og fået kontrakt. Desværre var der også mange, der havde søgt,

men ikke fået den eftertragtede kontrakt.

Faktisk var der næsten dobbelt så mange, der ønskede at forsætte, som der var kontrakter til. Én af disse var Christian Houmann, som jeg talte med, da han blev indkaldt (se forrige nummer).

- Jeg har været meget glad for min soldatertid og har aldrig før oplevet så godt et kammeratskab og sammenhold. Jeg har generelt været rigtig glad for mine befalingsmænd og officerer og naturligvis mine stuekamerater.

Vi var da også syv på stuen, der gerne ville forsætte, men desværre var der kun tre, der fik kontrakt – og jeg var ikke en af dem. Det er jeg meget ked af, da jeg føler, jeg kunne blive en rigtig god soldat. Derfor har jeg da også søgt andre steder, og har p.t. en ansøgning liggende ved Flyvevåbenet, slutter Christian med et vemodigt glimt i øjet.

(PaS)

nes alsidighed, uddannelsesniveaue og vilje til at løse opgaverne. Generelt blev øvelsen gennemført på et meget højt fagligt niveau og med stort engagement, hvilket tjener de værnepligtige menige til stor ros.

På trods af et stort tidspres og en stor mængde af opgaver, var humøret hele tiden højt, og der blev fokuseret på opgaveløsningen frem for, hvornår der igen måtte spises eller ryges.

Afslutningsvis skal det nævnes, at 1. Kompagni (1 KMP) løb af med den samlede sejr, mens 2 DEL/1 KMP blev bedste deling.

Begge blev belønnet med hver deres vandrepokal, der dog skulle afleveres igen kort efter med henblik på at få indgraveret vinderne.

Efter 1 KMP sejr på holdet før er det dog ikke noget problem at få plads til de store mængder metal, da pokalskabet efterhånden er vant til at huse stort set samtlige pokaler, der kan vindes.

Ja, fire måneder i det grønne tøj gør noget ved de unge mennesker. Christian gjorde da også opmærksom på, at han både havde tabt sig en del og kommet i en væsentlig bedre form. "Men især det gode og tætte kammeratskab, har gjort et meget stærkt indtryk på mig", siger han.

AKIF - din idrætsforening orienterer

Kvinde og mandeløb

Tak til de 140 deltagere fra AKIF, der deltog i henholdsvis "iForm Kvindeløb" og "Mandeløbet". Som største hold både lørdag og søndag, så satte AKIF afgang sit præg på årets to løb, der blev arrangeret af Aalborg Motion.

Ikke mindre end 52 kvindelige løbere repræsenterede AKIF ved iFORM Kvindeløbet.

52 kvinder fra AKIF og ca. 180 totalt fra Forsvaret i de sorte trøjer med påskriften "Forsvaret - Danmarks skarpeste team" fik sammen med 4.000 andre kvinder en solrig lørdag i Aalborgs midtby, hvor årets hidtil varmeste dag gjorde de henholdsvis fem eller ti km hårdere end normalt. Der var dog masser af positiv stemning både før og især efter løbet i Østre anlæg.

Søndagen bød på bedre løbevejr, da temperaturen var faldet markant. 97 mænd fra AKIF (+ yderligere 80 fra Forsvaret) fyldte godt i landskabet blandt de i alt ca. 800 løbere.

Som det kan konkluderes, så er mandeløb generelt ikke så populært som kvindeløb. Desværre kom en regnbyge forbi, da de fleste nåede målområdet, så den efterfølgende stadionplatte (øl og pølser/brød)

blev relativt hurtigt fortæret.

For mange af AKIF deltagere var det første gang, at de var med i et egentligt "løb" med mange løbere, startnumre, tidtagere etc., men de fleste fandt rammerne blandt kollegaerne og de øvrige løbere meget motiverende, så der blev også præssteret flotte tider, selvom det nu ikke er så afgørende!

Tiderne for begge løb kan ses på www.aalborgmotion.dk

Tak til positive og glade soldater fra Sanitetskompaniet/1 LOGBTN for en god hjælpende indsats begge dage. Der blev behandlet ca. 12 mindre skader, flest om lørdagen, hvor der var mest trængsel på ruten.

Arrangementet er yderligere omtalt og illustreret på www.akif.dk

BJERREGAARD & VIGEL PEDERSEN A/S

Murer-, tømrer- og entreprenørfirma
Voerbjergvej 28 . 9400 Nørresundby
Tlf. 98 17 12 55 . Fax 98 17 34 55
E-mail: info@b-vp.dk

PERSONELNYT

Udnævnelse til seniorsergent

OS Peter S. Schimkat,
OS Jan Vigen,
Den 12. juni 2009.

Udnævnelse til seniorsergent-R

OS-R Svend Poulsen,
Den 1. april 2009.

Udnævnelse til oversergent

SG Carsten Vestergaard,
SG Kasper Pihl,
SG Daniel Hymøller Tønder,
29. maj 2009.

Udnævnelse til oversergent-R

SG-R Jean Martin Wiese,
SG-R Tim Jensen,
SG-R Brian Doherty Christensen,
SG-R Mogens Dam,
Den 1. april 2009.

Udnævnelse til sergent

OKS Johnni Sagan Larsen,
OKS Thomas Choi Skovgaard Olsen,
Den 23. januar 2009.
OKS Morten R. Kragh,
OKS-1 Carsten bertelsen,
OKS-1 Leon Høivang B. Christiansen,
OKS-1 Martin Blauenfeldt,
KS Mathias Munkholm Kristensen,
KS Mads Foght Hansen,
Den 13. marts 2009.
KS Lars Kling Nielsen,
OKS-1 Dennis Due,
Den 24. april 2009.

25 års jubilæum

OKS-1 Karsten Nørgård Hansen,
Den 27. marts 2009.
OS Leif Erik Nielsen,
Den 1. april 2009.

Udnævnelse til korporal

OKS-1 E. Dietz,
OKS-1 M.A. Kjeldsen,
OKS-1 L.G. Jensen,
OKS-1 D.C. Hansen,
Den 7. maj 2009

Pensionering

Overkonstabel Jens Jørgen Knøsen,
Den 30. juni 2009.

Benådet med Ridderkorset af 1. grad af Dannebrogordenen

OL Jan Hansen, 17. april 2009.

Benådet med Ridderkorset af Dannebrogordenen

OL Kim Schmidt, 18. april 2009.

Årets Medarbejder

En af FDD's (Forsvarets Depot og Distribution) initiativer til at vise anerkendelse overfor medarbejdere er at udvælge Årets Medarbejder.

Der var efter et kort forløb indstillet mellem 20 og 30 kandidater af ledere og medarbejdere. Der var mange gode kandidater og flere medarbejdere havde indstillet samme kandidat.

Ud af disse blev fem kandidater udvalgt som nominerede til Årets Medarbejder. Alle fem medarbejdere blev alle kaldt frem under medarbejderarrangementet til øredøvendende klapsalver.

Det endelige valg faldt herefter overbevisende på overkonstabel Jens Jørgen Knøsen fra det udleverende depot i Aalborg.

Jens er værdsat som en fantastisk god, meget professionel og fantastisk hjælpsom kollega. Hans gode humør svigter meget sjældent. Han har bidraget aktivt til at medarbejdere på depotet har følt sig godt tilrette i hans selskab. Jens blev under arrangementet begavet med diplom, vandrepokal og et større fad. Som en særlig gestus fra CHFMT, modtog han endog en nummeret musemåtte, som kun hidtil er fordelt i få eksemplarer til særlig udvalgte medarbejdere.

Rigtig hjertelig tillykke med denne fortjente anerkendelse.

Overkonstabel Jens Jørgen Knøsen, valgt som Årets Medarbejder i FDD.

Trænregimentet / Jyske Trænregiments

Soldaterforening

www.trainsoldat.dk

Et flot Jubilæumstævne

Af formand Bent Frisk

Igen i år kunne soldaterforeningen afholde et jubilæumstævne i strålende solskin.

350 jubilæarer med pårørende var mødt op på denne festdag. Rigtig mange havde ikke set hinanden siden hjemsendelsen, og snakken gik allerede fra morgenstunden på soldaterhjemmet, der under registreringen summede af liv. Flere havde som altid svært ved at lokalisere gamle soldaterkammerater, men når stemmer nu engang kan genkendes, gør det jo ikke noget, at tøjet er blevet en smule strammere.

På forunderlig vis lykkedes det igen i år at få alle disse gamle trænsoldater ind på tre geledder, således det var muligt på fornem vis at passere den gamle hovedvagt på Hvorup Kaserne.

Indmarchen med Prinsens Musikkorps musicerende foran fanerne og jubilæarerne forløb som sædvanlig på festlig vis.

Jubilæar fra Amerika

Traditionen tro modtog oberst Christian Møllerup Schmidt styrken på paradeplassen. Efter en kort tale var det tid for at uddele jubilæartegn.

Det er et dejligt øjeblik for de fleste jubilæarer, og som altid tog obersten sig god tid til en lille personlig snak med mange af de fremmødte.

Igen i år kom jubilæarerne fra hele landet. Mange havde været ude på en længere tur. De fleste af Danmarks geografiske steder kunne findes blandt deltagerne, én havde sågar taget turen fra Sverige, og en helt fra Amerika. Dejlig at se at soldatertiden gerne vil mindes trods store afstande.

Efter paraden var der lige tid til at

nyde det gode vejr, inden jubilæarmiddagen.

Da jubilæardeltagerne var bænket i gymnastiksalen, kunne middagen starte.

Det dygtige orkester

Foreningens faner blev ført ind, og tiden var kommet til koncert med Prinsens Musikkorps. Det blev igen en god oplevelse med dette utrolig dygtige orkester. Igen i år gjorde foreningens faste hjælpere en stor indsats med servering og salg. Selv om vi for år tilbage beklagede, at der nu ikke mere var soldater til at hjælpe med servering og oprydning, må vi erkende, at det er blevet noget nemmere at være vært for et arrangement af denne størrelse, når serveringspersonalet er "gamle" kendinge.

Under jubilæarmiddagen var der taler ved regimentschefen, foreningens formand, formanden for Sjællandske Trænregiment/Danilogs Soldaterforening samt en af repræsentanterne fra soldaterforeningens norske venkskabsforening.

Under jubilæarmiddagen kunne formanden traditionen tro overrække foreningens Æressabel til en person der gennem året har gjort en indsats for foreningen.

Livgarder fik Æressablen

At Trænregimentet / Jyske Trænregiments soldaterforening er en alsidig "størrelse" blev i år dokumenteret ved at det var en "ikke trænmænd", der modtog sablen.

Æressablen blev i år overrakt til en "gammel" livgarder, Rune Sørensen, der har været fast hjælper ved jubilæar-

Rune Sørensen fik Æressablen.

stævnet i fire år. Rune modtog Æressablen som en anerkendelse for det store arbejde, de faste hjælpere har lavet ved foreningens arrangementer.

Rune tager hvert år fri fra sit arbejde i forbindelse med stævnet, hvor han sammen med et par kammerater og den øvrige bestyrelse deltager i alt forefaldende arbejde. Det være sig fra bordafhentning i Aalborghallen, opdækning, servering og den endelige rengøring søndag formiddag efter stævnet.

Rune har de sidste år tillige været forenings forbilledlige fanebærer og vist stor respekt og motivation for alle andre. Rune har ligeledes den evne, at han har formået at samle kammeraterne år efter år, således soldaterforeningen har haft et fast serveringsteam.

Et velfortjent tillykke og en tak for en stor indsats gennem årene skal lyde til Rune og kammeraterne.

Da klokken nærmede sig 18.00 var de fleste jubilæardeltagere ved at have forladt kaserne, efter en god og minderig dag. De fleste tog hjem med et håndslag på at mødes igen om fem år.

Far og søn kom på motorcykel

Blandt de mange jubilarer så man to karakteristisk klædte herrer, der var arriveret på hver deres motorcykel. Det er måske ikke så usædvanligt endda, men ved nærmere eftersyn, kunne man se, at de to motorcyklister ikke var af samme alder.

Det viste sig, at det var far og søn, der begge er motorcykelentusiaster, og begge kørte på den samme model; en Yamaha Dragstar.

"Ja, knægten har arvet den samme passion for de to-hjulede, som jeg altid har haft", siger Lars Larsen, der på dagen kunne fejre sit 45 års jubilæum.

Gensynet med "Gas-Palle"

"Jeg var jo soldat, da der rigtig var "Trænbisser" til, siger han og fortsætter: Jeg var soldat i 16 måneder og havde en skøn tid, hvor jeg indledningsvis var på rekruttskole i Padborglejren, inden jeg kom hertil Hvorup Kaserne som "basse".

"Jeg havde for øvrigt "Gas-Palle" (major Palle Olesen – dengang løjtnant, Red.) som delingsfører – en herlig mand, der virkelig kunne sit kram.

Ham var vi meget glade for, selvom han nok var frygtet blandt nogle få af soldaterkammeraterne. Det er da også en stor glæde for mig, at se ham her i dag, og jeg glæder mig til at hilse på ham".

Som fader så søn

"Da jeg var færdig som soldat, stiftede jeg familie, og fik så en søn, der naturligvis også skulle være Trænsoldat", siger Lars.

"Ja, min far havde jo fortalt så meget om de nordjyske fortræffeligheder, og så måtte jeg jo lige se, om det

Lars og Peter havde taget turen til Aalborg på hver deres motorcykel.

havde noget på sig, siger Lars Larsens søn, Peter, der på dagen kunne fejre sit 25 års jubilæum. - Og selv om jeg "kun" var soldat i ni måneder, så fik jeg da rig lejlighed til at besøge de nordjyske seværdigheder – primært dog Jomfru Ane Gade, siger han med et tilfreds glimt i øjet.

"Vi kommer fra det midtjyske – Fårvang og Ans – og da det jo er et fantastisk godt vejr, blev vi enige om at tage motorcyklerne herop, slutter de to jubilarer.

Åtter en succes

Jubilæumstævnet blev i øvrigt – ganske som det plejer – en stor succes, hvor de mange jubilarer havde en fanta-

stisk dag sammen med deres gamle soldaterkammerater.

Indledningsvis var der samling på soldaterhjemmet, hvorefter man – med Prinsens Musikkorps i spidsen – marcherede ind på stadion, hvor der var medaljeoverrækkelse. Herefter var der lejlighed til at bese kasernen inden jubilarene samledes i gymnastiksalen til en flot jubilarmiddag, hvor menuen var den traditionelle, små persillekartofler med sild, bøf stroganoff og kaffe og ostemadder.

Således mæt på både krop og sjæl forlod jubilarene sidst på dagen Hvorup Kaserne – en positiv oplevelse rigere.

(PaS)

Aktivitetsoversigt

Fugleskydning
Bankospil
Nytårsgudstjeneste
Jubilæumstævne

1. august
4. november
Første torsdag 2010
8. maj 2010

Skydebanerne Lindholm
Hvorup Kaserne
Budolfi Kirke
Hvorup Kaserne

Aurich Kaserne

Den Danske Brigade i Tyskland

TRÆNSOLDATEN bringer nye afsnit om Brigaden og Aurich Kaserne. Af pens. major Palle Olesen.

Der var flagkrig mellem polakker og jugoslaver

Polakkerne og jugoslaverne havde flagkrig på kasernens område. Hver gang polakkerne rejste en flagstang, skulle jugoslaverne tilsvarende have en flagstang med flag. Kasernen ligefrem struttede af flagstænger og altid to ved siden af hinanden, to på hvert tårn, to på hver græsplæne, to ved hver større indgang osv.

Da kasernen blev udpeget til dansk garnison, blev de regulære polske soldater fra den polske 1st Armoured Division, The Black Division, flyttet til andre vagtopgaver i Tyskland.

De polske flygtninge der var interneret på Aurich kaserne var forståeligt nok ikke meget for at blive overført til flygtningelejre i andre egne af Tyskland. Kasernen havde jo nye byg-

ninger med masser af plads og tilsyneladende ingen stramme opholdsbestemmelser.

De sidste polakker måtte "hjælpes" ud af kasernens af det første danske brigadehold med våben i hånd. Våbnene blev dog ikke afsikrede, men alene ved deres tilstedeværelse og en myndig optræden af soldaterne virkede indsatsen yderst befordrende på den polske rejselyst.

De respektindgydende danske våben omfattede også Madsen rekylgevær, hvis næste generation, let maskingevær M/48, af mange soldater er bedre kendt som "jomfru Madsen".

Dette verdensberømte maskingevær var magasinfødet og hvor patrontilbringnings- og låsesystemsystemet blev kaldt system Madsen efter dets opfinder, den danske general Vilhelm Herman Oluf Madsen, der var krigsminister i perioden 1901 - 1905. Vi havde alsidige generaler dengang.

Hovedvagten på Aurich kaserne blev overtaget af danskerne fra et jugoslavisk vagthold den 6. juni 1947 kl. 1800, hvorefter de jugoslaviske vagter forlod kasernen. Fra dette tidspunkt vejede dannebrog over Aurich kaserne i to år.

Aurich kasernes store bygninger er placeret langs Skagerrakstrasse.

Denne gade er som et stort S ført gennem kasernen. Udbygget med det planlagte byggeri, ville kaserneområdet med sit "civile" gadenet og de enkelte bygningers placering, fremstå som en del af Aurich by og være vanskelig at spotte fra luften. En ka-

serne sløret som bydel.

Tegningerne til denne store og moderne marinekaserne blev udarbejdet på et centralt kontor for det omfattende kasernebyggeri tyskerne iværksatte overalt i landet i 30-erne.

En af konstruktørerne på byggeriet, den tyske ingeniør Laudendach, var stadig tilknyttet kasernen i de to år den var dansk garnison. Den tyske bygningsingeniørs detailkendskab til kasernens indretning og vedligeholdelse var til stor nytte for bygnings-tjenesten og kommandantskabet.

De enkelte bygninger var blevet opført på rekordtid, der gik kun 16 måneder fra det tidspunkt hvor første spadestik blev taget og til afleveringen af kasernen fandt sted den 4. november 1939 til krigsmarinen.

Der var en overgang beskæftiget ca. 3000 mand ved kasernebyggeriet og det forcerede byggetempo bevirkede at der ikke altid præsteredes godt håndværksmæssigt arbejde.

Hitlers prioritering af metal og arbejdskraft til fremstilling af krigsmateriel og ammunition gjorde sig også gældende ved kasernebyggerierne.

Især i forbindelse med installationen af vandværk og fjernvarmeledninger blev der sparet. Der blev i vid udstrækning anvendt en dårlig kvalitet metalrør med for små dimensioner og der blev kun foretaget en nødtørftig isolering.

Der var monteret for få spærreventiler på hovedledningerne, således at et enkelt brud bevirkede at man måtte afspærre hele hovedledningen. De

tre hovedledninger var hver 5 - 600 meter lange.

Alle tegtagsten blev lagt løst op på tagspærene. Den enkelte tagsten var ikke forsynet med en metalbindetråd til fæste af stenen på spærene og taget var ikke understrøget. Efter hver storm var der altid større tagreparationer.

Bortset fra disse mangler, må det erkendes at kasernen rummer mange interessante tekniske og bygningsmæssige detaljer, der burde overføres på danske kaserner (skrevet i 1949).

Administrations-bygningen rummer et stort antal kontorlokaler samt kaserens vagtlokaler med et arrestafsnit. I den sydlige fløj i stueetagen og på 1. sal af denne bygning er der indrettet belægningsstuer. Hele kælderen er indrettet som beskyttelsesrum med sprængstyksikre skodder for vinduer og døre.

I kælderen findes et automatisk omstillingsbord med 525 lokalnumre. Her findes endvidere et klimaanlæg, der dog er ude af funktion, idet alle el. motorer og instrumenter er fjernet.

Administrationsbygningen indeholder kontorer for 9. regiment og dets afdelinger, dommer og auditør, kasernekommandantskabet, lejrinspektøren og sergentmesse. Der er belægningsstuer for regimentsstabens kontorordonnanser og et antal enkeltmandskvarterer.

Kasernekommandantskabet har ligeledes sine depoter i denne bygning, dels i kælderen, dels på loftsetagen, hvor tyskerne havde indrettet en skydebane til småkalibrede våben, med skivearrangement til skydning mod bevægelige figurer.

Brigadens lejrinspektør, oberstløjtnant S. E. Claussen, hvis opgave blandt meget andet var at udarbejde og koordinere de tre garnisoners blivende bestemmelser og beredskabsplaner, havde også kontor i skolebygningen.

De seks indkvarterings-blokke be-

står hver af to parallel liggende toetagers bygninger der er forbundet med en enetages mellembygning. Der er udnyttet kælder- og loftetage i alle bygninger. Hver kælder er indrettet som beskyttelsesrum med sprængstyksikre vinduesskodder og døre.

Alle seks bloksystemer er ens indrettet, dog med undtagelse af blok I, hvor der i den ene fløjs underetage blev indrettet en dansk officiantmesse i den tidligere canadiske officersmesse.

I hver blok er der indrettet en lejlighed til kompagnichefen med to værelser, bad og toilet. Der er et kvarter til kompagniets næstkommanderende med bad, 12 enkeltmandskvarterer til befalingsmænd og 32 belægningsstuer, hver med plads til 10 mand.

Der er indrettet depotrum i kælder og på loftetagen i den ene fløj i hver indkvarteringsblok. Der er et stort baderum med varmt og koldt vand i mellembygningen og vaskekælder med indstøbte porcelænsvaskebrædder i kælderen under baderummet. Der er fælles vaske- og toiletrum på hver etage.

Belægningskapaciteten kan uden særligt besvær udvides til 500 mand pr. blok.

Hver blok har i alt 170 nummererede rum, inklusive gange, toiletter, vaskerum, lofts- og kælderrum.

Skolebygningen havde over 400 rum hvoraf brigaden udnyttede ca. halvdelen. Bygningen benyttedes i den tyske tid til forskning, udvikling og klasseundervisning.

I et af kælderrummene var der installeret en 135 kilowatt dieseldreven dynamo med tilhørende omformere, fordelingstavler etc. udelukkende til drift af skolens tekniske udstyr.

Da canadierne besatte kasernen var hele det tekniske undervisnings- og forskningsudstyr intakt. Englænderne, canadierne og polakkerne fjernede efterhånden det meste, således at der kun var dieselmotoren og dynamoen tilbage.

Motor og dynamo blev senere af de danske ingeniørsoldater flyttet til Krayenbrück ved Oldenburg og installeret som nødstrømsanlæg på det fælles dansk - engelske hospital. Et tidligere Schutzstaffel (SS) Krankenhaus.

I skolebygningen indrettede 10. bataljon en officersmesse, en biograf og en kirkesal samt en teatersal med 250 siddepladser.

Endvidere blev der indrettet en sy- og pressestue, et skomagerværksted samt et posthus i bygningen, der også indeholdt værksteder for kasernekommandantskabet og 6. bygningsdistrikt samt værksteder til mandskabets arbejde med husflid i fritiden, ligesom brigaderadioen havde lokaler og sendestation her.

Der er indrettet lokaler til civilundervisning, idet der i bemærkningerne til bemyndigelsesloven er anført, at der ved hjælp af lærerkræfter fra folkeskolen skal iværksættes undervisning af mandskabet af forskellig art.

Soldaterne kan endvidere melde sig til undervisning i almene skolefag om aftenen.

Næste afsnit af Aurich Kasernes historie bringes i næste nummer af Trænsoldaten.

International virksomhed med globalt udsyn

DCS Group er en dansk familieejet virksomhed der blev startet i 1981 som en skibsprovieringsvirksomhed under navnet Danish Camp Supply. I dag leverer DCS Group primært nøglefærdige camps til udsendte militære styrker overalt i verden.

Vort design-, bygge- og driftskoncept dækker en camps totalbehov inkl. fødevarerforsyninger, catering services og toldfrie (PX) butikker.

DCS Group tilbyder også enkeltstående løsninger som f.eks. beboelsesenheder, bedefaciliteter, vaskerier og køkkener samt inventar og udstyr.

Desuden leverer DCS Group valgmaterialer og -udstyr, f.eks. stemmeurner, valgkasse m.v., primært til tredjeverdenslande.

DCS Group har yderligere agenturer på flere unikke produkter og løsninger der understøtter kundernes kernekompetencer. Eksempler på løsninger er special containere, telte, medicinal og laboratorieudstyr, gulv- og underlagsbeskyttelse, generatorer, multi-purpose værktøjer, ABC filtre m.v.

DCS Group beskæftiger over 300 medarbejdere og har kontorer, repræsentationer og lagerfaciliteter på de væsentligste markeder.

For at kunne sikre den bedste produktkvalitet og service er DCS Group ISO9001 certificeret.

DCS Group har konstant brug for engagerede og kvalificerede medarbejdere. Har du lyst til at arbejde i et internationalt miljø med store personlige muligheder, er du velkommen til at sende eller skrive en ansøgning på hjemmesiden www.dcsgroup.com.

TRÆNSOLDATEN

UDGIVET AF TRÆNREGIMENTET

TRÆNSOLDATEN

FREMSYN - STYRKE - VILJE

Redaktion

Ansvarshavende redaktør:
Major P.S. Rasmussen

Redaktør

Journalistik, lay-out og foto:
Overkonstabel Palle Strandgaard (PaS)

Sats/skrivning og korrektur:
Overkonstabel Palle Strandgaard (PaS)
Assistent Trine Winther

Postadresse

GARNISONSSTØTTELEMENTET
Trænregimentet, Aalborg Kaserner
9400 Nørresundby
Tlf.: 9819 7344
E-mail: pallestrandgaard@mil.dk

Kontaktperson ved Trænregimentet/ Jyske Trænregiments Soldaterforening:

Hr. Bent Frisk, Tlf.: 40 79 06 55
E-mail: frisk@klarupnet.dk

Tryk

Vestergaards Bogtrykkeri

Oplag: 4.500 expl.

Trænsoldaten er et personaleblad for personel ved Trænregimentet og Hærens Logistikkole samt foreningsblad for Trænregimentet/JyskeTrænregiments Soldaterforening.

Redaktionens meninger må ikke tages som udtryk for hverken regimentets eller skolens officielle standpunkter, ligesom redaktionen ikke behøver at dele den opfattelse, forfatterne af diverse indlæg giver udtryk for.

Redaktionen modtager gerne indlæg af enhver slags. Anonyme indlæg optages ikke, men anvendelse af mærke er tilladt.

Næste nummer udkommer
medio december 2009
Deadline: 17. november 2009

Indhold nr. 3/2009

- 3 Tak for kommandoen
- 5 MAN SX og HX
- 8 Velkommen til de nye soldater
- 10 Stabs- & Logistikkompagniets chef gør status
- 12 Chefskifte
- 13 Åbent hus på museet
- 14 Flagdag for Danmarks udsendte
- 15 Orienteringsdag ved Uddannelsesbataljonen
- 16 Dansk MP'er bedst på pistol
- 16 Redaktionen beklager
- 17 Sanitetsdelingen i Afghanistan
- 20 Nordjylland Rundt på cykel
- 21 Folkebåds sejlads
- 22 Biathleter blev Verdensmestre
- 22 Forsvarets "Power House" i golf
- 23 PERSONELNYT
- 24 Oberstens afsked
- 25 Gør din indflydelse gældende
- 25 Aktivitetsoversigt
- 26 Den Danske Brigade i Tyskland

Forsiden:

Den 5. september er blevet datoen, hvor man ærer Danmarks udsendte soldater. Læs artikeln på side 14 - 15.

Tak for kommandoen

Den 1. august overtog jeg kommandoen over Trænregimentet, Hærens Logistiskole og blev samtidig Garnisonskommandant i Aalborg.

Jeg er sikker på, at der ikke er behov for den helt store præsentation og introduktion af mig i dette blad, idet jeg for nøjagtig 4½ år siden forlod Trænregimentet og Aalborg Garnison efter at have været chef i perioden 2001-2005.

Det var med blødende hjerte, at jeg dengang måtte tage afsked med kolleger, samarbejdspartnere og venner for at påbegynde nye udfordringer ved NATO hovedkvarteret i Napoli, Italien.

Denne tjeneste er nu vel overstået efter en god og udbytterig tid og glæden var stor, da jeg tidligere på året blev meddelt, at jeg skulle vende tilbage som chef for mit gamle regiment og garnison og denne gang også for logistiskolen.

Jeg har set frem til at få lov at bære regimentets og skolens mærker og symboler, de mærker, som har fulgt mig i hele min hidtidige militære officerskarriere siden 1977, bortset fra mine sidste 4½ år i Italien.

Vi har netop fået et nyt forsvarsforlig, som vil blive rammen om forsvarets udvikling de næste fem år. Med det politiske forlig som grundlag skal vi nu til at strikke den kommende hær sammen, herunder logistiktropperne. Som det tegner sig lige nu tyder det på en rimelig lys fremtid for logistikken og militærpolitiet, om end vi vil opleve ændringer i forhold til nuværende struktur. Opgaverne derimod vil ikke blive stort anderledes end dem, vi kender i dag. Tyngden vil stadig være bidrag til Forsvarets internationale missioner, hvor Afghanistan og Kosovo pt. er hovedmissionerne.

Det der tegner sig for Aalborg er etablering af et Center for Logistik og Militærpoliti, hvori vore logistik- og militærpolitienheder vil indgå.

Vi vil stadig have de centrale funktionelle tjenester, som skal støtte os på områderne personel, materiel, IT, regnskab og økonomi samt etablisements- og cafeteriavirksomhed.

Jeg glæder mig til igen at stå i spidsen for dette højt prioriterede arbejde og ikke mindst at få "samling" på logistiktropperne igen.

Jeg ser ligeledes frem til at genoptage arbejdet som garnisonskommandant i Danmarks største og absolut bedste

garnisonsby, herunder med de mange foreninger, offentlige og private institutioner, organisationer og myndigheder i Aalborg og det øvrige Nordjylland.

Jeg fik en rigtig flot velkomst ved overdragelsesparaden den 4. august. Tak for denne fantastiske modtagelse.

Siden har jeg besøgt de fleste af Jer og jeg har allerede fået et positivt og godt indtryk af Aalborg Kaserne i dag.

Sammen har vi dog store udfordringer og mange opgaver foran os, som jeg ønsker vi alle i forening skal forsøge at løfte.

Jeg er ganske sikker på, at det nok skal lykkes ved ihærdigt og systematisk arbejde, gensidig respekt og til stædighed ihukommende vores motto:

FREMSYN – STYRKE – VILJE

Jeg ser frem til et godt og konstruktivt samarbejde med Jer alle.

Flemming Larsen

Vi leverer kvalitet ud over alle grænser...

SAWO®

Tlf. 7010 0766 | www.sawo.dk | pni@sawo.dk

MAN SX og HX - En ny æra for logistiske køretøjer

I 2003 udarbejdede Hærens Logistiskole en analyse af behovet for et Multi Purpose vehicle (MPV) til de logistiske enheder. Derefter begyndte et omfattende arbejde med afprøvning af lastbiler fra mulige leverandører. MAN blev valgt, og Forsvaret har i dag en rammeaftale med MAN, som betyder, at vi udelukkende indkøber MAN lastbiler.

Forsvaret har indkøbt ca. 200 køretøjer, hvoraf hovedparten er leveret. Afghanistan hold 7 har haft 14 stk. MAN SX/HX. Men på hold 8 er alle lastbiler udskiftet med MAN SX/HS efter den seneste materielrotation.

Ligeledes skal NRF 14 og KFOR bruge et antal. Resten skal anvendes i den hjemlige struktur. Lige nu er der 20-25 MAN SX og HX i brug, som primært anvendes til omskoling før internationale operationer.

Lastbilernes konstruktion

Lastbilerne er delt op i to chassistyper SX og HX. HX har en konventionel opbygning med en normal U-profilramme, som kan bevæge sig. Affjedringen er med bladfedre. Chassisopbygningen kan sammenlignes med vores nuværende MAN 27/35.

SX har en stiv chassisramme med lukkede ovale rør og tværstivere. Affjedringen er med skruefjedre.

Der er mulighed for montering af to typer førerhuse. Det ene er MAN's modulopbyggede førerhus, der kan tillægsbeskyttes. Det andet er et fuldpanret førerhus, som Krauss Maffei Wegmann (KMW) har bygget i samarbejde med MAN. Instrumentbord, rat, sæder og pedaler er ens i begge førerhuse.

Begge typer har en 6 cyl. MAN diesel motor med 440 HK og et drejningsmoment på 2100 Nm. MAN HX har en semimobil gearkasse med 12 trin, mens MAN SX er udstyret med en fuldautomatisk gearkasse med 6 trin. Begge har mulighed for at skifte gear manuelt. Der er træk på alle hjul med mulighed for anvendelse

af længde- og tværspar. Lastbilerne er opbygget med enten kroghejs eller lad. På kroghejs køretøjerne kan der monteres en 8 tonsmeter (Tm) kran. Ca. 15 % af kroghejskøretøjerne er monteret med et 8 tons selvbjærgningsspil.

"Et af udgangspunkterne for anskaffelsen af de nye MAN lastbiler har været deres egenskaber i terræn".

Et af udgangspunkterne for anskaffelsen har været terrænegenskaberne. Dette leverer de to typer til fulde op til, idet MAN HX, som er den mindst mobile af de to typer, er væsentlig bedre i terræn end IVECO 260/410 og MAN 27/35. "Fuldblodsterænbilen" er MAN SX, som gør sig endnu bedre i terræn.

MAN's udgangspunkt har været, at den kan følge en kampvogn i terræn. Det har vi endnu ikke testet, men en sammenlignende test mellem PIRANHA III C og MAN SX viste, at MAN'en følger PIRANHA'en i terræn. MAN SX har dog ikke samme agilitet som en PIRANHA og kan således ikke følge en PIRANHA i snævre områder som mindre gader eller på meget smalle skovveje, hvor venderadiusen sætter en naturlig begrænsning for MAN. Men med anskaffelsen har vi endelig fået et logistisk køretøj, der kan følge kampenhederne og levere den nødvendige støtte helt ud i den spidse ende.

Et modulopbygget koncept

Den væsentligste forbedring, der er opnået med MAN SX og HX, er muligheden for beskyttede og pansrede kabiner. Tillægsbeskyttelse til det modulopbyggede førerhus er et kit, som kan monteres på 8-10 timer. Kittet består af plader, der monteres i bund, på sider og på taget sammen med pansrede ruder. Derved beskyttes førerhuset "hele vejen rundt" og yder væsentlig bedre beskyttelse end den, vi har på MAN 27/35, hvor der kun er ballistisk beskyttelse i siderne.

Kittet vejer ca. 1400 kg. Det fuldpansrede førerhus yder i kraft af opbygningen og dens vægt (ca. 3 ton) naturligt bedre beskyttelse end tillægsbeskyttelsen mod eksplosioner, fragmenter og direkte ild. Det fuldpansrede førerhus svarer til beskyttelsen i en PIRANHA. Begge førerhuse er testet efter NATO standarder og lever op til forskellige krav på hvert sit niveau.

MPV-konceptet betyder, at der arbejdes med en platform, der skal kunne anvendes til forskellige formål, så lastbilen kan køre med forskellige typer gods og containere alt efter behovet. Førerhuse har den fordel, at de er ens for brugeren, uanset om det er det fuldpansrede eller det modulopbyggede førerhus, man sætter sig ind i - med eller uden tillægsbeskyttelse. Omgivelserne er naturligvis forskellige, men føreren kender de basale betjeningsmuligheder i alle typerne, når man først er omskølet til én type.

På grund af vægten kan det fuldpansrede førerhus kun monteres på chassiser med 4 aksler, og MAN tilbyder det kun til

HX modellen, men det er også en mulighed at få det modulopbyggede førerhus til SX modellen.

"Multilift kroghejset, som er monteret på kroghejlslastbilerne, er i en tredje udgave. Første og anden udgave sidder på henholdsvis IVECO 410 og MAN 35".

Det modulopbyggede førerhus kan, inklusiv tillægsbeskyttelse, monteres på begge typer chassiser, uanset om der er 2, 3 eller 4 aksler. I den nuværende levering har vi valgt at få det fuldpansrede førerhus på MAN SX og det modulopbyggede på MAN HX.

Til forskel har England bestilt ca. 3500 køretøjer, som alle er monteret med det modulopbyggede førerhus uanset om det er SX eller HX og om der er 2, 3 eller 4 aksler. MAN arbejder ligeledes på en tredje type førerhus, som er pansret i en lettere udgave end det, vi kender fra "vores" MAN SX - her vil indretningen være den samme som i de to andre førerhuse.

Multilift kroghejs - spildtid bliver undgået

Kroghejlslastbilerne er monteret med et Multilift kroghejs i tredje udgave. Første udgave sidder på IVECO 410 og anden udgave sidder på MAN 35. Det er derfor et kendt system, med minimale ændringer for brugerne, men anvendelsen er forbedret. På denne tredje udgave er der nu mulighed for at montere og afmontere Container Handling Unit (CHU) rammen, når den står på lastbilen. Den finesse gør, at vi nu har mulighed for at afhente og levere containere uden at anvende gaffeltruck, kran, topløfter m.v. - "i begge ender". Derved kan vi laste containere i en havn/terminal uden at bruge kroghejset, og ved ankomst til leveringsstedet kan vi montere CHU-rammen på containeren og sætte den af. Det betyder, at vi ikke kommer til at bruge unødigt tid i en havn, hvor der skal håndteres mange containere på kort tid. Desuden kan vi sætte containeren på jorden uden at have behov for en gaffeltruck, topløfter etc.

Tilbehøret til kroghejlslastbilerne er kran

og spil. Læssekranen kan monteres i stedet for CHU-rammen og giver en fleksibel anvendelse. Derved kan vi nøjes med at køre med flatracks, men har mulighed for at anvende læssekranen, når der skal leveres mindre mængder gods og der ikke er behov for at aflevere en hel flatrack med gods. Ombytningen mellem CHU-ramme med holder og kran kan gøres på en til to timer ved hjælp af en anden kran og en mekaniker til at spænde kranen fast med det korrekte moment. Det giver mulighed for at bestemme, om vi kører med eller uden kran i morgen - reelt vil vi nok aldrig skifte kranen hver dag, men når der f.eks. skal håndteres store mængder containere, kan alle kroghejskøretøjer anvendes, og derefter kan man sætte kran på de biler, man har behov for.

Selvbjærgningsspillet er fastmonteret på et antal biler og vil blive normeret ind i enhederne, så en gruppe med f.eks. 3-4 lastbiler har én med spil.

Det perfekte køretøj findes ikke

Naturligvis er der også ulemper ved de nye køretøjer. Ulemperne opstår ved, at vi kræver en høj terrænmobilitet og beskyttelse af vores personel. Høj terrænmobilitet kræver stor frihøjde, store hjul med store udslag i affjedringen og en kraftig opbygning og beskyttelse betyder forøgelse af vægt, da man anvender beskyttelsesplader eller panserstål.

Frihøjden og de store hjul med store udslag i affjedringen gør, at chassishøjden forøges og kroghejset eller ladet kommer til at sidde højere end på vore nuværende lastbiler. Det betyder, at en MAN HX med en standard container er omkring 420 cm høj og en MAN SX omkring 435 cm høj. Det har ingen indflydelse i internationale operationer ud over det operative i, at der kommer et køretøj, som er meget højt og dermed kan ses på længere afstand end f.eks. en PIRANHA eller PMV. Det burde dog ikke have nogen stor betydning for silhuetten om det er en MAN 35, der er 400 cm eller en MAN SX, der er 430 cm høj.

Højdeproblemet er større i Danmark, hvor vi kun har tilladelse til at køre op til 423 cm, så vi kan køre under alle broer, hvor der ikke er skiltet med lavere høj-

de. Højdeproblemet giver derfor uddannelsesmæssige udfordringer, da vi ikke kan køre med MAN SX under alle forhold pga. højden. Til gengæld har vi en fantastisk terrænmobilitet, som vil blive nedsat, hvis vi sænker frihøjden.

Den kraftigere chassisopbygning til svær terrænkørsel og tillægsbeskyttelsen, eller pansringen af førerhuset, giver naturligvis udfordringer med vægten. En MAN HX vejer omkring 20 ton med tillægsbeskyttelse, mens en MAN SX nærmer sig 23 ton. MAN har godkendt MAN HX til en teknisk totalvægt på 36 ton, mens MAN SX er godkendt til 38 ton. Dermed får vi mulighed for at udnytte bilernes lastevne for HX med 16 ton og SX med 15 ton nyttelast.

I Danmark er den tilladte totalvægt 32 ton med en 4 akslet lastbil. Det betyder, at en HX i Danmark kan laste 12 ton og en SX 9 ton. Da der endnu ikke er opnået en tilladelse til at udnytte lastbilernes tekniske totalvægt under uddannelse i Danmark, bliver det vanskeligt for besætningerne at opnå erfaring i kørsel med henholdsvis 36 og 38 ton.

I den perfekte verden ville vi naturligvis have en terrænmobil lastvogn på 6 ton, med en venderadius på 12 meter, en højde på 2,5 meter og en nyttelast på 15 ton, som samtidig yder den nødvendige beskyttelse af personalet, men - den findes desværre ikke.

Lad- og kroghejsudgaven

Ladudgaven kan køre med en container eller med stykgods på ladet og har ikke mulighed for at skifte funktion. Behovet for køretøjet er der fortsat, og det er der

for ikke nødvendigt, at alle køretøjer er udstyret med kroghejs. Fordelen ved ladudgaven er, at man kan læsse noget gods, surre, lukke siderne og køre.

Kran og spil er som nævnt tilbehør til kroghejsbilerne. Det, der får kroghejsbilerne til at være fleksible og effektive, er udnyttelsen af mulighederne med flatracks, containere og kroghejsbaserede containere. Lige nu har vi flatracks, drivmiddelstanke på 12 og 24 m³ og den pansrede personel container, der kan håndteres af kroghejset uden CHU-rammen.

Slamsuger og kranvogn - et kig ind i fremtiden

Af fremtidige anskaffelser er der følgende ønsker, som dog endnu ikke er sat i anskaffelse:

- Evakueringsflatrack til EVAK af havarerede køretøjer. De nuværende flatracks anvendes, men er for korte til at transportere f.eks. en PMV G3. Endvidere er der brug for ramper og spil for at optimere flatracken til transport af køretøjer.

- Flatrackbaseret kran. Der skal monteres en 100-150 Tm kran med egen generator, hydraulik og støtteben, således at den kan operere selvstændigt. Den kan stå på jorden og arbejde med ca. 1/3 kraft og på "ryggen" af en kroghejsbil kan den arbejde med fuld kraft.

- Værkstedsflatrack. En opbygning af et flatrack med plads til værktøj og reservedele, samt svejse/skære anlæg, trykluft, generator og en mindre kran (30-40Tm). Denne værkstedsflatrack skal anvendes til udrykkehold fra 3 echelon (ECH), som kan køre frem og støtte 1 ECH eller arbejde selvstændigt med et havareret køretøj. Det, vi har nu, er MAN 8 med kran.

- En renovationscontainer, som vi ken-

der fra det civile renovationsvæsen.

- Andre muligheder kunne være at bygge en slamsuger på et flatrack eller i en kroghejsbaseret container, og der findes sikkert andre muligheder.

Med ovenstående er der mulighed for, at en kroghejsbil kan agere slamsuger om formiddagen, kranvogn om eftermiddagen og udrykkehold (mekaniker) om natten og dermed køre hele tiden. Lastbilen kræver naturligvis vedligeholdelse, men den kan udnyttes mere effektivt end ved at lave specielle opbygninger, som kun kan én ting på de enkelte chassis.

En stor fordel for logistikken

Rammeaftalen giver de fordele, at alle vores lastbiler bliver af samme type (SX/HX), og det bliver nemmere at uddanne mekanikere og brugere. På reservedelsområdet giver det den store fordel, at mange reservedele passer på de forskellige typer af biler. Dermed skal vi kun have reservedele til én type lastbil i en mission.

Når vi kaster et blik ud i fremtiden, giver aftalen en sikkerhed for at vi kan arbejde videre med serien og få glæde af den udvikling, som MAN arbejder på. Et interessant projekt er udviklingen ved MAN af en kampvognstrækker (8x8), en 6x6 og en 4x4 model, som på sigt skal afløse vores flåde af IVECO 260/410, MAN 8/18/27/35, MAGI 168 og andre typer af lastbiler/sættevognstrækkere.

Forsvaret har med rammeaftalen med MAN nu endelig fået et fleksibelt stykke logistisk værktøj, som vi kan bygge videre på og som kan levere støtten, hvor der er behov for den uanset terrænets beskaffenhed.

Velkommen til de nye soldater

Melissa Bager

Den 3. august mødte 461 nye værnepligtige på Hvorup Kaserne, hvor de er i færd med at aftjene deres værnepligt/værneret.

Ikke mindre end 53 af de nye soldater er kvinder. Og det er faktisk rekord her på stedet.

Redaktionen har fået lov til at bringe denne beretning fra Melissa Bager til hendes forældre:

Kære mor og far.

Jeg vil gerne give Jer en kort opsummering om begyndelsen til "kæft, trit og retning".

Og ja, det er den aller første dag på Hvorup kaserne (mandag den 3. august 2009).

Nu hvor jeg tænker tilbage på dagen, var den faktisk nem og lærerig på samme tid, men da jeg mandag aften skulle i seng,

havde jeg en hel anden opfattelse af vores første dag som soldater!

Jeg, eller faktisk os alle sammen, mødte spændt og nervøse op om formiddagen til en ny og ukendt "verden" – hvad skulle der ske med os?

At stå i kø var selvfølgelig ikke lige det,

De nye værnepligtige fik hurtigt udleveret deres uniform og udrustning, så de havde nok at slæbe på.

TEL. & FAX: +45 33 12 82 53
POSTGIRO NR: 102-3071
DANSKE BANK: 3015-127201
E-MAIL: MWM@MWMORCH.DK

KONGELIG HOFLEVERANDØR

M. W. Mørch & Søn's Eff. Ap.S.

LEVERANDØR TIL ORDENSKAPITLET
GRUNDLAGT 1830

**DANSKE OG UDENLANDSKE ORDENSBAAND
MINIATUREORDNER OG MEDALJER
BAANDSPÆNDER TIL UNIFORMER**

HJEMMEVÆRNETS FORTJENSTTEGN - 25 & 50 ÅRS HÆDERSTEGN

HÆDERSTEGNET F. POLITIET - CIVILFORSVARET - BRANDVÆSENET

HOLMENS - HÆRENS - FORSVARETS OG FLYVEVÅBNETS HÆDERSTEGN

NIJMEGEN MINIATUREKORS OG MEDALJER

NIJMEGEN KRYDSBAAND OG BAANDSPÆNDER

UN OG NATO KRYDSBAAND, BAANDSPÆNDER OG MINIATURER

DK-1054 KØBENHAVN K
PEDER SKRAMS GADE 3
CVR. NR.: 89 69 70 18
WWW.ORDENSBAAND.DK

vi havde forventet, men lange køer og ventetid var det første og sidste vi mødte. Vores utrænede ben blev allerede testet denne dag, hvilket vores splejsede arme også gjorde, idet vi skulle løfte rundt på vores tøj og udstyr.

Vi blev ikke kun afprøvet fysisk – nej ... Det blev en mental kamp for at overleve denne opstart. Blot efter et par minutter på vores kaserne, havde vi stødt ind i det kontrollerende personale, nok mest kaldt de overordnede og erfarende militærfolk.

Deres kommandoer var hårde og kontante, hvilket betød, at mange af os rendte rundt og følte os som forvirrede og dumme tåber. Selvom vi var skræmt fra vid og sans, blev vi checket godt ind og fik en struktureret og forståelig introduk-

tion til vores kommende liv, som soldat.

Heldigvis var gruppen af forvirrende hoveder stor, hvilket automatisk gjorde, at vi nye menige begyndte at søge sammen. Senere på dagen blev vi også delt ud på vores stuer, hvor snakken om dagens begivenheder fortsatte.

På stuerne bor vi op til 12 mand/kvinder (dreng/piger).

Mænd og kvinder på hver deres gang. Faktisk er vi ekstremt mange kvinder i år – så pas på mænd! Vi fik hver tre skabe på stuerne til alt vores grej.

Efter mange timer med kø, oplæring i kommandoer og eksercits, fik vi endelig lov til at besøge cafeteriaet (CAF). Og WOW! Super lækker mad – kæmpe buffet med den gode og fornuftige del af madpyramiden, så vi kan blive sunde og stærke soldater. Madprisen bestemmes efter vægt, hvorpå vores tallerkner med mad skal stå. Det kan både blive en dyr og billig middag.

Da dagen var omme stod vi alle menige tilbage med ømme tæer, ben og knæ måske endda også hoveder. Mandag gav os en masse nye indtryk og samtidig en hel anden opfattelse af, hvordan man også kan leve livet.

Forsvaret er en helt ny verden for os – en verden som kan føles fjern og isoleret fra det civile liv. Derudover kan det også føles ensomt, selvom vi går iblandt rigtig mange mennesker. Dette miljø og denne moral, som vi har mødt, vil ændre os både indvendig og udvendig, om vi vil det eller ej.

Allerede efter denne ene dag kunne vi erkende vores nye "erhverv" og det kan udtrykkes i dette digt, inspireret af en dygtig kvindelig menig – skrevet af to vise, mandlige menige:

Hærens nye hestekræfter!

Stedet her gammelt virker
Selv min seng står og knirker
Nye kræfter træder til
Alle gerne skyde vil
Venstre, venstre, venstre, venstre
Stå ret! Og ikke slentre
Nye hestekræfter træder til
Hvad er det lige sergenten vil

Og efter et par dages tjeneste har vi indset, at der bag den hårde, brutale overordnede, findes et menneskeligt hjerte - hvis vi altså gør os fortjent til det.

Kærligst jeres nye soldat
Torsdag den 6. august 2009

Melissa Bager

Bemærkninger fra næstkommanderende i 2 HBU-kompagni, premierløjtnant N.L. Arboe:

Det er altid godt at få en ærlig tilbagemelding uanset om man kan lide resultatet eller ej.

Jeg sætter derfor stor pris på menig M. Bagers beskrivelse af første mødedag, da den virker meget ærlig og oprigtig. Samtidig giver det os mulighed for at få et billede af hvordan "vi" som enhed tager imod nye soldater.

Jeg hæfter mig ved at der er en række forhold vi skal være bedre til, men også at menig M. Bager efter et par dages betænkningstid kom frem til, at første mødedag faktisk havde været nem og lærerig.

Om de næste fire måneder også blive nemme, kan jeg nok ikke love, men vi vil gøre vores bedste til at de bliver udfordrende.

Dennis Priergaard Hansen er 19 år og kommer fra Lolland. "Jeg er netop færdig med gymnasiet og har valgt at blive soldat, da jeg mener, man bliver en bedre borger, når man udfører sin samfundsplicht. Jeg har valgt Aalborg, da min søster bor i Viborg - så kan vi jo se hinanden noget oftere".

Mie Larsen fra Skagen er 20 år og blev student i juni måned. "Så syntes jeg lige jeg ville prøve nogle grænser af her ved Forsvaret. Det bliver spændende at prøve nogle nye udfordringer og møde andre mennesker".

Lars Eriksen er 19 år og fra Fredericia. "Jeg var ved Post Danmark, men meldte mig frivillig og søgte her til Aalborg, da min fætter har været her, og så absolut kunne anbefale det. Jeg har tænkt mig at søge kontrakt, hvis mine forventninger bliver opfyldt".

Stabs- & Logistikkompagniets chef gør status

AFGHANISTAN, Helmand: Sikkerhed, service, samarbejde og sammenhold har været kodeordene på hold 7. Kompagniet har kørt mindst 120 Logtrains mellem lejrene, ydet støtte til et utal af operationer, og har samtidig optimeret driften på flere punkter. Ved afslutningen af hold 7 lavede presseofficer Birgit Baunehøj følgende artikel om Stabs- og Logistikkompagniet:

Konvojer af lastbiler pakket med mad, vand, byggematerialer, ammunition, tøj, reservedele og sørme også mennesker har kørt hurtigt ad Highway 1 til Main Operating Base (MOB) Price og snoet sig gen-

nem ørkenen til Forward Operating Base (FOB) Keenan og FOB Armadillo.

Hver gang har Stabs- & Logistikkompagniets soldater gjort sig umage for at finde nye ruter, så Taleban ikke har kunnet lægge IED'er (Improvised Explosives Device) i sikker overbevisning om, at netop den seneste rute var den faste rute for drengene fra Bastion.

"Jeg synes, vi har været gode til at køre efter forholdene, køre sikkert og ikke tage nogen chancer, ikke gamble på nogen måde. Soldaterne har været gode til at finde nye veje. Det er jo helt tydeligt, at vi bliver holdt øje med, når vi kører ud af portene," lyder det fra chef for Stabs-

& Logistikkompagniet, Major Kenneth A. Starskov.

Stabs- & Logistikkompagniet har i løbet af Hold 7 kørt mere end 120 genforsyningsoperationer mellem lejrene i det danske ansvarsområde i Helmand.

Oveni kommer alle genforsyningsoperationerne ud til kamptropperne under de mange operationer, der har været på Hold 7 inklusive den seneste og hidtil største i Task Force Helmand, Panchai Palang (Panterens Klør).

Men der har også været andre opgaver for Stabs- & Logistikkompagniet, som soldaterne kan være stolte af, mener Kenneth A. Starskov, der har bedt alle soldaterne lægge vægt på de fire S'er i alt, hvad de har gjort og arbejdet med:

"Sikkerhed, service, samarbejde og sammenhold – det er det, vi har holdt hinanden op på. Hver gang, vi har igangsat en aktivitet, har vi haft de "fire S'er" med," siger han.

Optimering af driften – penge sparet

En del af det arbejde, Stabs- & Logistikkompagniet laver, kan umiddelbart virke usynligt for de fleste.

"Der er jo hele driften og logistikken, hvor jeg har haft nogle rigtig dygtige specialister i for eksempel depotet, som fandt for tæt på en halv million kroner batterier, der ikke var registreret nogen steder, da vi overtog i februar.

Batterierne er et blandt mange lignende eksempler, og hvis man følger den tanke hele vejen rundt, så kan man hurtigt

Fakta:

Stabs- & Logistikkompagniet er opdelt i to store klumper – dem der arbejder i Bastion og dem, der er afgivet til enhederne og fordelt rundt i lejrene, f.eks. sanitetsgrupperne.

Stabs- & Logistikkompagniet har også haft følgende andre opgaver:

Logistisk støtte omkring ankomsten af det danske felthospital.

Forberedelse af flytning af det nationale støtteelement (NSE) fra Kandahar Air Field til Camp Bastion.

Logistisk støtte i forbindelse med rotation af Hold 7 og 8.

Hjælp med sikring af Patrol Base Barakzai under operationerne samt senest sikring af FOB Armadillo under operationen Panchai Palang (Panterens Klør).

Soldaterne er populære blandt de lokale børn.

bestille materiel fra Danmark, som man har masser af hernede.

De unødige ekstrabestillinger koster også penge – og energi – i form af arbejdskraft til at pakke og sende tingene herned. Så hele vejen igennem har vi forsøgt at optimere driften ved bl.a. at få ting registreret.

Det er jo reelle penge et sted – ikke lige hernede, men for Forsvaret er det!" lyder det fra Starskov, der også peger på, at man har brugt meget energi på at sortere, pakke og hjemsende store mængder miljøaffald, som de tidligere hold gerne har villet, men som de har været for presset på tid til at nå. Det har drejet sig om en masse patronhylstre, brugte batterier, ødelagte ammunitionsbatterier osv.

Personlige relationer altafgørende.

Kenneth A. Starskov har fra begyndelsen af Hold 7 set den fysiske opdeling af kompagniets folk i de mange lejre som en kommunikations- og samarbejdsudfordring, der skulle tages hånd om.

"Fra starten gjorde vi meget for at få et godt samarbejde med de folk, der modtog vores service derude i lejrene. Derfor lagde vi alle vægt på at komme med derud en af de første gange for at sikre os, at nogle af de procedurer, vores samarbejde nu var baseret på, var i orden.

Men det handler også om at få sat et ansigt på – det gør det nemmere at kommunikere via mail og telefon. Og denne fremgangsmåde kan varmt anbefales til Hold 8 at lægge ud med," siger majoren med et smil og understreger, at "de personlige relationer er alfa og omega for et godt samarbejde."

Kæmpe udvikling

Selv om der har været sure tider, så har kompagniets folk bidt tænderne sammen, mener Starskov.

"I perioder har de ydet mere, end de nok selv troede, de kunne, og måske også mere end jeg havde regnet med, de kunne. Det har været en fornøjelse at se dem vokse med opgaverne. Se dem blive

mere ansvarsfulde, mere selvstændige, mere modne. Nogle af dem har jeg fulgt fra de var værnepligtige i HBU, til de to år efter står her. Der kan man se en kæmpe udvikling."

Ulykkeligvis mistede Stabs- & Logistikkompaniet tre af sine soldater fra den lette opklaringssektion, som den 17. juni kørte på en IED på Highway 1.

"De tre dødsfald fyldte utrolig meget i de seks dage, det var centreret omkring, og alle var meget påvirkede af det. Samtidig var der et stort fokus på at give dem en værdig afsked. Men efterfølgende fokuserede folk igen på opgaven hernede – og det har jeg da også tænkt på ... at der formentlig kommer en reaktion på det, når vi står i Danmark, og hverdagen er i gang igen.

Så bliver det en af de ting, der skal bearbejdes," lyder det eftertænksomt fra Kenneth A. Starskov, der rejser hjem til familien i Danmark om få dage.

Chefskifte

Oberst Flemming Larsen er tiltrådt som garnisonskommandant på Aalborg Kaserne, tillige som chef for Trænregimentet og Hærens Logistiskole. Han afløser oberst Christian Møllerup Schmidt, der er taget en tur til Rom for at deltage i et kursus på NATO Defence College.

Chefskiftet blev markeret ved en parade og en efterfølgende reception den 4.

august. Ved paraden sagde oberst Schmidt blandt andet:

"Jeg begyndte som chef for Hærens Logistiskole for præcis fem år siden, netop som et nyt Forsvarsforlig var blevet indgået og skulle til at iværksættes. Det var et forlig der betød store omvæltninger, særligt i Hæren og dermed også her på kaserne.

Det første år af min tid som chef for Trænregimentet – det var 2005 – gik der-

for med at "nedlægge" regimentet – eller i hvert fald aflevere de forskellige enheder og elementer til hhv. Hærens operative struktur og for de administrative elementers vedkommende til de nyoprettede funktionelle tjenester.

Det var som sagt en omfattende proces og ikke altid lige sjov – særligt ikke for det personel der måtte skifte tjenestested, som følge af omlægningerne.

Nu er der netop indgået et nyt forsvars-

 NØRRESUNDBY BANK

Frihed

Har du en bolig med friværddi, har du måske også nogle uopdagede muligheder.

Kom ind i Nørresundby Bank og få en snak om dine muligheder for økonomisk frihed.

NØRRESUNDBY BANK
Torvet 4 · Tlf. 98 70 33 33 · Fax 98 17 54 00 · post@nrsbank.dk · www.noerresundbybank.dk

Oberst Christian Møllerup Schmidt ønsker oversergent Martin Pedersen Justensen tillykke med Påskønnelsen.

forlig, der træder i kraft ved årsskiftet. Vi kender endnu ikke detaljer, men alt tyder på, at den militære del af kasernen, dvs. de operative enheder og Hærens Logistiskole bliver slået sammen i et samlet tjenestegrenscenter.

Det betyder ikke, at Trænregimentet genopstår, men det betyder, at vi nu under én ledelse kan koncentrere alle kræfterne her på Aalborg Kaserne om at producere veluddannede logistiske enheder og militærpoliti-enheder til de internationale opgaver. Så på den måde kan man sige at ringen er sluttet for mine fem år her på kasernen.

Ved siden af det skal det gode samarbejde, vi har med de lokale elementer af de funktionelle tjenester, fortsættes og udbygges.

Når jeg sådan har drøftet med min chefkolleger rundt om i landet, er jeg ret sikker på, at Aalborg Kaserne er at af se steder, hvor dette samarbejde foregår bedst til gavn for brugerne – sådan skulle det gerne blive ved.

Min tid ved regiment og skole har, som i kan forstå, i nogen grad været præget af implementeringen af det nuværende forlig, og så arbejdet med det forlig, vi skal i gang med at iværksætte.

Men heldigvis har jeg brugt det meste af min tid på Hærens altoverskyggende hovedopgave: At uddanne og opbygge soldater og enheder til det internationale engagement i Kosovo og Afghanistan og tidligere også i Irak.

Det er en opgave, der selvfølgelig præger arbejdet på Hærens Logistiskole, men også har fyldt på regimentssiden, hvor ikke mindst kontakten til de pårørende til de udsendte er, og har været en meget vigtig opgave.

Jeg har også forsøgt, at besøge så mange af de udsendte hold som muligt – og det er for det meste lykket. Sidste besøg var i Afghanistan i starten af juli.

Det er lige imponerende hver gang, at opleve det engagement og den professionalisme, der præger de udsendte soldater.

Kontakten til de pårørende får en lidt mere alvorlig dimension, når danske soldater bliver dræbt eller såret ude i mis-

sionerne. Det er desværre blevet en del af "dagligdagen" i takt med at de operationer soldaterne deltager i er blevet hårdere.

De hårde opgaver betyder på den anden side også, at danske soldater ind imellem kommer ud i situationer, hvor der for alvor er brug for heltemod.

Det gælder også for soldater fra logistiktropperne, der ved flere lejligheder har modtaget Forsvarets Påskønnelse for særlig indsats. Når sådan en Påskønnelse bliver sendt til regimentschefen, står der i det medfølgende brev, at Påskønnelsen bør udleveres under passende former. Så da jeg i sidste uge modtog et sådant brev var jeg ikke i tvivl om at paraden i dag netop er en sådan passende lejlighed:

Så oversergent Martin Peder Justesen herude træd an!

Forsvarets Påskønnelse

Oversergent Justesen: På Forsvarschefens vegne tildeler jeg dig herved *Forsvarets Påskønnelse for særlig indsats* for den 16. marts 2008 at have udført en særlig indsats under særdeles svære vilkår ved uselvsk og ufortrødent, ud over det almindeligt forventelige, at søge frem gennem åbent terræn for at iværksætte førstehjælp.

Tillige for den 26. marts 2008 at have udført en særlig indsats under særdeles svære vilkår ved uselvsk, professionelt og ufortrødent, ud over det almindeligt forventelige, at søge frem og iværksætte førstehjælp, hvilket var en afgørende medvirken til, at tiden fra tilskadekomst til behandling blev væsentligt forkortet og overlevelsesmulighederne markant forbedret.

Oversergent Martin P. Justesen gjorde i 2008 tjeneste ved ISAF hold 5 i Afghanistan.

Jeg vil afslutte min tale med at sige tak til alt personel ved skole og regiment fordi I har gjort det nemt for mig at være Jeres chef. Og jeg vil byde oberst Flemming Larsen velkommen hjem og ønske både ham og Jer held og lykke med fremtiden her på kasernen.

Jeg er sikker på, at I hver især vil komme til at opleve de kommende omstruktureringer som noget positivt".

Åbent hus på museet

Aalborg Forsvars- og Garnisonsmuseum havde lørdag den 12. september åbnet dørene for kasernens ansatte og deres børn.

Mellem indtagelse af pølser og sodavand i rå mængder havde de mange børn lejlighed til at kravle rundt på de mange udstillede køretøjer.

En af de populære aktiviteter var dog den trukne "Starfighter", som alle - både små og "store" børn - skulle prøve mindst en gang.

Desværre var der ikke så mange gæster, som man havde håbet, men det skyldes nok, at der samme dag var Orienteringsdag ved 2. Uddannelsesbataljon på Hvorup Kaserne.

(PaS)

Flagdag for Danmarks ud

Den 5. september blev der flere steder i landet flaget for Danmarks udsendte soldater. Det er første gang, at Dannebrog blev hejst til ære for Danmarks udsendte.

Flagdagen er blevet indført for at hædre alle de danskere, der har været del af Dan-

marks bidrag til internationale missioner siden 1948. Og i tråd med det ønske blev flagdagen markeret rundt om i hele landet med flere forskellige arrangementer.

De to største arrangementer fandt sted i henholdsvis København og i Aalborg. I København var Blandt andet Kongehuset og Folketinget repræsenteret og overalt

i landet var der arrangeret mange forskellige aktiviteter, lige fra mindegudstjenester, skydning, faldskærmsudspring og kanonsalutter.

Flot arrangement i Aalborg

Det var ikke helt, som var de der selv, de kongelige, men kongeskibet Dannebrog var trods alt med til at kaste lidt royal glans over festen i Aalborg, hvor garnisonskommandanten, oberst Flemming Larsen, havde besluttet at flette flagdagsarrangementet sammen med et i forvejen planlagt Euro-træf ved De Blå Baretter.

Der var dog en hel del mere Dannebrog på kajen end i vandet, idet Trænregimentets- og Totalforsvarsregion Nordjylland's fanekommandoer samt en stor række soldaterforeningers faner var repræsenteret. En enkelt ny FN-fane blev indviet ved lejligheden, så der var rigeligt at se på med rødt og hvidt.

Dagen blev indledt med en mindegudstjeneste i Budolfi kirke ved biskop Søren

Fakta

Formålet med den nye flagdag er at hædre de personer, der er eller har været udsendt på en mission af Danmark som led i Danmarks aktive internationale engagement på baggrund af en beslutning truffet af Folketinget. Dermed angår flagdagen den samme personkreds som det kommende nationale monument over Danmarks internationale indsats.

Regeringen har lagt vægt at finde en neutral dato for, at der kan være størst mulig tilslutning til dagen. Valget af den 5. september, som flagdag, bygger på en fælles indstilling fra tre personer med særlig historisk indsigt.

Det er væsentligt for regeringen at anerkende den fremragende og professionelle indsats, som danske soldater og andre offentlige udsendte yder i en række af verdens konfliktområder.

Både flagdagen og det kommende monument er vigtige elementer i denne anerkendelse.

sendte

Lodberg Hvas, der også slog det første søm i den nye fane. Andet og tredje søm blev slået i af henholdsvis oberst Flemming Larsen og oberst (pensioneret) Bjarne Hesselberg.

Paraden marcherede derpå til Utzon Centeret, hvor der blandt andet blev holdt et minuts stilhed og taler ved Garnisonskommandant, oberst Flemming Larsen, og tidligere formand for Folketinget, Christian Mejdahl.

Der var desuden fællessang og underholdning ved Tina Siel samt kanonsalutter ved Aalborg Kanonlaug.

Skulle læserne havde lyst og interesse, kan man læse talerne, der blev holdt af biskop Søren Lodberg Hvas og Christian Mejdahl på Trænregimentets hjemmeside på adressen <http://forsvaret.dk/TRR>

Orienteringsdag ved Uddannelsesbataljonen

Pårørende i hundredvis besøgte lørdag den 12. september Hvorup Kaserne, hvor 2. Uddannelsesbataljon afviklede deres orienteringsdag.

Det var et fantastisk flot arrangement, hvor de værnepligtiges forældre, søskende og kæresten fik en fornemmelse af soldaternes hverdag.

Indledningsvis var der en rigtig flot parade, hvor man kunne undre sig over, at soldaterne faktisk blot har været "i trøjen" i få uger. De marcherede rigtig flot -

til stor glæde, primært for de stolte fædre - godt hjulpet på vej af et velspillende "Prinsens Musikkorps".

Efter paraden havde gæsterne lejlighed til at se og prøve forskellige opstillede momenter/demonstrationer m.v.

Der var blandt andet lejlighed til at prøvesmage feltrationer og se på materiel og køretøjer.

Det var en helt igennem herlig dag, hvor vejrguderne også gjorde deres til, at arrangementet blev så vellykket.

BJERREGAARD & VIGEL PEDERSEN A/S

Murer-, tømrer- og entreprenørfirma

Voerbjergvej 28 . 9400 Nørresundby

Tlf. 98 17 12 55 . Fax 98 17 34 55

E-mail: info@b-vp.dk

Dansk MP'er bedst på pistol

KOSOVO: Han havde aldrig skudt med US Beretta M9. Alligevel vandt danske Daniel Sune Kristensen suverænt pistolkonkurrence i simulator i Camp Bondsteel.

Lørdag den 5. september blev en stor dag for den danske militærpolitisergent Daniel Sune Kristensen. Uden overhovedet at kende til det våben, han skulle skyde med, vandt han suverænt en pistolskydningskonkurrence. Den foregik i Bondsteel-lejren i en simulator. Våbnet var en US Beretta M9.

Der var deltagere fra Militærpolitiet i de fem multinationale Task Forces, North, South, East, West og Center. Hver Task Force stillede med et hold på fem mand. Heraf deltog Danmark med én mand.

Amerikanerne var rutinerede og på hjemmebane. Mange af de andre deltagere havde ikke før skudt med M9. Heller ikke Daniel Sune Kristensen, og det kunne synes, som om det var en ulige konkurrence.

Daniel Sune Kristensen (i den danske uniform) blev en suveræn vinder.

Men Kristensen Sjuen, som amerikanerne kaldte ham, lod sig ikke kue af den formodede overmagt. Rolig og afbalanceret gik han til opgaven og fremviste en særdeles sikker hånd. Allerede midt i konkurrencen stod det klart, at han ville være med i toppen.

I de sidste par skydninger viste han den rette koldblodighed, og da konkurrencen var slut, havde Danmark en suveræn individuel vinder.

Efterfølgende blev det oplyst, at Daniels resultat var det fjerde bedste i pågældende simulator nogensinde. Det sætter præstationen i relief, da der til dagligt er ca. 120 amerikanske MP'ere i Camp Bondsteel, og de træner flittigt i simulatoren.

Hermed et stort tillykke til Daniel, der har bragt stor ære over såvel Den Danske Bataljon i Kosovo, som det danske Militærpoliti.

Redaktionen beklager

Da der i "Trænsoldaten" nr. 2 blev bragt en artikel om Køreskole Nordjylland var der desværre lidt faktuelle fejl, som vi gerne vil have rettet op på.

I afsnittet om de 800 kørekort skulle der have stået:

"Vi producerer selv knap 800 kørekort om året til alle kategorier; det vil sige lige fra motorcykel til "hænger- og buskort. Da det rekvirerede antal kørekort er noget større, end vi selv kan klare, må vi derfor ud i byen og alliere os med civile kørelærere. Vi bruger faktisk næsten 900.000 kroner om året til dette formål,

siger Hans og Ulla tilføjer:

Det er rigtig mange penge og hvis vi vidste at behovet for det store antal kørekort også så sådan ud i fremtiden ville det være noget billigere at ansætte flere kørelærere ved vores egen køreskole."

Sidst i artiklen blev vi fremhævet som rollemodel for de andre køreskoler. Det er nok at tage munden lidt for fuld. At vi har et godt ry, er vi selvfølgelig meget glade for, men uden det gode samarbejde med enhederne kunne det ikke lade sig gøre. Det skal de have ros for.

Ulla Lund.

Sanitetsdelingen i Afghanistan - et job der gør en forskel

Kalenderen viser august 2009, og det er tid til at hold 8 drager mod varmere himmelstrøg og afløser hold 7.

Opgaven for sanitetsdelingen er først og fremmest at yde sanitetsstøtte til ISAF soldater samt til koalitionsparterne i form af ANA og ANP.

Den støtte leveres primært af de seks rullende ambulancer, der for det utrænede øje ligner en hvilken som helst anden Piranha, men, som når rampen lægges ned, afslører et indre, der til forveksling ligner en ambulance, som vi kender dem i Danmark.

"Indmaden" og instrumenterne til rådighed for sanitetspersonellet om bord, kræver en grundig uddannelse, der starter allerede otte måneder forud for missionen.

Men sanitetsdelingen består af andet end rullende ambulancer. Vi bemander også to infirmerier hernede, hvoraf det i MOB PRICE, uden sammenligning, har mest at se til. Udover det militære perso-

nel, der har fem måneders koncentreret teoretisk og praktisk sygepasseruddannelse bag sig, indgår også sundhedsfagligt personale fra den hjemlige struktur i form af læger og sygeplejersker, samt fysioterapeuter og civile reddere, der alle indgår i traumeteamet.

56 grader og skyfrit

Da jeg stod i Karup lufthavn, den 30. juli, var det med sommerfugle i maven. Endelig var det blevet min tur til at skulle derned hvor de så hårdt har brug for vores hjælp. Da vi landede i CAMP BASTION, efter små ti timers rejse, blev vi mødt af en hede, der er svær at beskrive.

Termometeret viste 56 grader, og der var ikke en sky på himlen! Vi havde et stramt program forude, så vi fik hurtig en rundvisning i den danske lejr, så vi vidste, hvor vi kunne finde de forskellige ting.

De efterfølgende dage gik med at få indskudt vores våben og blive introduceret for vores minesøger. Efter et par dage med sved på panden blev det endelig tid

til at få vores ambulance. Det var skønt endelig at kunne få indrettet den som vi ville, og nu vidste vi, at der ikke var længe til at vi kunne kalde os for operative.

Den 7. august blev dagen, hvor vi sagde farvel til Camp Bastion og kørte mod MOB PRICE, hvorfra sanitetsdelingen har sit udgangspunkt. Det var ikke en lang køretur, da der ikke er mere end små 30 km, men det tog alligevel et par timer, fordi man skulle sikre sig, at der ikke lå vejsidebomber.

Da vi ankom til PRICE, blev vi indlogeret og fik en rundvisning. Price er meget mindre og mere overskuelig end Bastion, men begge lejre har deres pros and cons.

Nu var vi endelig operative, og vi gik spændt og ventede på at få vores første opgave. De ambulancegrupper, som ligger i PRICE, støtter alle sammen infirmeriet, når de er inde i lejren.

De første patienter

Der gik ikke mange dage, før vi havde vores første patienter på infirmeriet. Det er

Sanitetsambulance i Afghanistan.

primært lokale, der kommer til lejren for at få lægelig hjælp, da deres eget sygehusvæsen ikke har de samme ressourcer, som vi har.

Den første patient jeg kan huske, var en lille pige på blot fem måneder. Hun havde meningitis i et sent stadie, så vi behandlede hende så godt vi kunne her, og fløj hende derefter til Camp Bastion med helikopter, hvor danske læger og sygeplejersker bemander et stort felthospital, som stort set kan det samme som de sygehuse vi kender i Danmark.

Fem sårede soldater

Hver dag kommer der både soldater men også afghaner på infirmeriet. Oftest er det små skader, de kommer med.

Det var dog ikke tilfældet den torsdag, hvor vi alle sidder til det daglige aftenmøde: Pludselig gik meldingen på, at der var tre sårede afghanske soldater i hovedvagten. Med det samme skyndte vi os alle ind på traumestuen og begyndte at gøre klar, mens andre startede ambulancen op for at hente de sårede i hovedvagten.

Mens vi alle stod klar til at modtage patienterne, kom meldingen, at vi nu var oppe på fem sårede. Vores traumerum har to sengepladser, så vi begyndte at gøre plads til flere. Dette var første gang hold 8 skulle arbejde sammen for alvor uden at have hold 7 at støtte sig op af. De sidste fra hold 7 var rejst hjem selv samme morgen.

På øvelser i Danmark har vi arbejdet tæt sammen med de læger og sygeplejersker, som er med hernede, så allerede hjemme-

fra havde vi et godt samarbejde og kender hinandens kompetencer.

Det skulle vise sig at give pote den aften, hvor vi havde de fem sårede. Alle vidste hvad de skulle, og hvor deres plads var.

Det var fedt at se al den hårde forberedelse hjemme, ikke var forgæves. Vi fik behandlet de sårede og de blev fløjet til Camp Bastion for yderligere hjælp.

Et par dage efter fik vi et opkald fra vores sygeplejerske i Bastion. Han roste vores behandling.

Det var en fed fornemmelse, man stod med bagefter. Man havde virkelig gjort en forskel. Man havde været med til at redde liv - ikke som enkeltperson, men som et team. Et team af professionelle som virkelig brænder for deres fag.

Også ambulancegrupperne kom hurtigt i aktion. De havde blot været i området i få dage, da de, på en patrulje med den lette opklaringseskadron fra Bornholm, blev indsat i forbindelse med en minepåkørsel.

Også her havde felthospitalet kun ros til overs for sanitetsfolkernes behandling.

Det vi lærer hjemme, det virker hernede

En tur som "sanitet" i ISAF giver erfaringer, der bestemt kan anvendes, uanset om man ønsker at bygge videre på sine sanitetsfaglige kompetencer i forsvaret, eller om man ønsker at bruge erfaringerne som springbræt til en civil karriere i sundhedsvæsenet som læge, sygeplejerske eller redder.

INFO

Sanitetsdelingen er opdelt således:

CAMP BASTION
Infirmi (lille)
MOB PRICE
Infirmi (stort)
4 ambulancegrupper
FOB ARMADILLO
Infirmi (lille)
2 ambulancegrupper)

INFO

Der er grundlæggende to sanitetsfaglige uddannelser i Forsvaret:

Sygepasser

5 måneders koncentreret teoretisk og praktisk sygepasseruddannelse ved FSU på Sjælland.

Ambulancemand; består af flere kurser:

Sygehjælperuddannelse (14 dage)
Ambulancemandsuddannelse (14 dage)
Prehospital uddannelse (14 dage)
Udrykningskørsel (3 dage)

INFO

En klassisk, men fejlagtig opfattelse er, at sanitetsfolkene er gemt godt af vejen fra krigens alvor, og kun ser kliniske stuer og sterile nåle. Faktum er dog mere nuanceret. En sanitetsmand skal besidde et ufravigeligt og højt sanitetsfagligt niveau, samtidig skal enkelkæmperfærdighederne på mange områder være på samme niveau som en infanterist. Det skal de af den simple årsag, at saniteten går med på alle patruljer – lige bagved de forreste grupper, og skal derfor kunne arbejde under yderst vanskelige vilkår. Af samme grund er det ikke alle, der søger om at komme i sanitetsdelingen, der opfylder kravene.

AKIF

- din idrætsforening orienterer

Lørdag 15. august gennemførtes Nordjylland Rundt på cykel med start og mål på Aalborg Kaserne. AKIF havde igen i år et stort hold med i løbet, primært på den meget populære 125 km rute, hvor der kæmpes hårdt for at vinde holdkonkurrencen.

Tre ryttere havde valgt at deltage på 250 km ruten; Klaus Gertsen, Hans Jørgen Nielsen og Tina Olsen. Alle tre gennemførte i en tid omkring 8 ½ time, som gav en placering mellem de 50 bedste ud af ca. 300 deltagere - flot kørt.

På 75 km ruten deltog syv personer alle fra FMT-værkstedet, og de kom samlet hjem i en tid omkring 3 ½ time.

Størst tilslutning var der på 125 km ruten, hvor der i alt var knapt 600 deltagere. AKIF havde her 26 ryttere med på to hold.

AKIF vandt i 2007 og 2008 denne holdkonkurrence og havde i år muligheden for

en gentagelse og havde annonceret, at såfremt der var optimale forhold, skulle hold 1 prøve at slå rekorden for holdkørsel på 3 timer og 20 minutter.

Starten gik planmæssigt kl. 08.45, men vejret var ikke stemt for rekordtider, for 10 minutter før start startede et varslet regnvejr. Efter startskuddet blev cyklerne sat på de store klinger og ved 3 km mærket ved Hvorup Kirke var startfeltet reduceret fra 60 ryttere til 15 AKIF ryttere. Herefter gik det over stok og sten med vinden i ryggen mod Brønderslev og en hastighed omkring 48-50 km/t.

Førsteplads men ingen rekord

Målet var at passere toppen af Knøsen i Dronninglund Storskov efter 1.38 t, som var tiden fra sidste års rekordår. Tiden sagde 1.38, 25, så farten blev igen forsøgt holdt over 40 km/t, men en strid modvind på 8-10 m/s på vej mod Hals, kombineret med kraftige regnskyl, gjorde, at rekord-

forsøget løb ud i sandet. Holdet koncentrerede sig herefter om at holde sammen med så mange ryttere som muligt til mål, stadig med fokus på en god tid.

For at deltage i holdkonkurrencen skal otte ryttere af i alt maks. 12 ryttere komme til mål indenfor ét minut. Dette lykkedes fint, da AKIF 1 havde ni mand og AKIF 2 to mand med til mål i tiden 3,22 t - eller 3 minutter fra rekorden.

Der var to punkteringer på holdet. Det var fra start aftalt, at de første to punkteringer skulle sørge for sig selv, lappe og selv finde en gruppe at køre til mål med.

At der blev kørt stærkt, bekræftes af, at der var 14 minutter til holdet fra Biersted cykelklub på 2. pladsen og 22 minutter til holdet fra Dronninglund på 3. pladsen. Alle på holdet var dog enige om, at med mere gunstige vejrforhold kunne der skæres 5-8 minutter af tiden. Det vil kræve vindstille vejr, ingen regn og en temperatur omkring 20 grader og så ellers et

veltrimmet hold, hvor alle arbejder hårdt for sagen. Vi får se i 2010.

På en individuel 13. plads kom den tidligere prof. rytter Claus Michael Møller, Hjørring. Han er en af meget få danskere, der har gennemført de tre store etape cykelløb, Giro d'Italia, La Vuelta og Tour De France. Claus Michael havde sammen med en kammerat annonceret, at han ville prøve at sætte hastighedsrekord på 125 km ruten. Denne operation lykkes ikke og han måtte se sig slået af de 11 AKIF ryttere med 12 minutter.

Prøv det

Har du nu fået lyst til at prøve kræfter med cykling og evt. deltagelse i Nordjylland rundt til næste år, er der fælles træning hver torsdag kl. 14-16 med start fra vandfontænen ved Hovedvagtten. I sommerhalvåret køres alm. landevejscykling og i perioden 1. oktober - 31. marts køres på MTB i Hammer Bakker. Der trænes på 1-3 hold afhængig af fremmødet og køres ca. 40-60 km på ruter i tilknytning til Kasernen.

Der samles op efter bakkerne og ingen kommer til at køre alene hjem. Cykling skal først og fremmest være sjovt, så kom frisk og deltag i en god gang træning, hvor der altid er plads til et smil på læben.

I løbet af vinteren kombinerer vi indimellem træningen med kort og kompas i den forholdsvis nye idræt mountainbikeorientering, hvor poster skal opsøges på MTB.

For de der gerne vil kombinere vintertræningen med spinding, er der i skrivende stund mulighed for dette i motionscenter NUK hver mandag og onsdag kl. 14-15. Der planlægges fra 1. oktober på flere aftenhold tirsdag-torsdag i tidsrummet 19-20. Indledningsvis starter der to hold, og afhængig af fremmøde startes yderligere hold.

Træningen på onsdage er for de forholdsvis nye og utrænede, hvor intensiteten er lavere. På øvrige hold køres med højere puls og med færre pauser. Tilmelding (først til mølle) direkte på tilmeldingslisterne i mappen der ligger i motionscenteret.

DMI-Mesterskab i Folkebåds sejlads

AKIF var i år repræsenteret ved det Militære mesterskab i Folkebåds sejlads. Mesterskabet fandt sted på Øresund ud for Amagerstrand og Søværnet var den praktiske arrangør.

Det blev Totalforsvarsregionen som forsvarede de nordjyske farver og resultatet blev en flot 3. plads.

I betragtning af at holdet kun havde trænet en enkelt gang inden mesterskabet, og endda med fravær af en gast, må resultatet betragtes som GODKENDT.

Holdet bestod af Thor Olsen (styrmand), Hans Sonitch (agtergast) og Sten Zülow (forgast).

Holdets succes må vi andre (gasterne) klart tilskrive styrmanden. Hans viden og erfaring på kapsejlads betød gang på gang forskellen mellem succes og mindre succes - og så var han god til at få os (gasterne) til at lave det rigtige og i ret-

te tid. Sejladserne blev gennemført over tre dage med i alt 11 sejlads. Der skulle skiftes båd efter hver sejlads. Dette var næsten vanskeligere end at gennemføre den enkelte sejlads.

Blæsten var ganske "stiv" og bølgerne var krappe. En enkelt gang lykkedes det da også for en deltager at undlade at stoppe båden før den lagde bi og så var det med at få fødderne til sig og holde fast i mast, tovværk o.lign. og tage af for sammenstødet.

Vi var godt trætte efter sidste sejlads. Krop, arme og ben havde adskillige blå/gule mærker, hænderne var skrammede, en enkelt bomning slog forgasten ud, agtergasten måtte til gengæld en tur i vandet og solen gav os en ganske pæn kulør.

Det var dog ikke lutter idyl det hele for vi måtte om torsdagen døje med en grillfest ud på de sene nattetimer.

Jes Mose Jensen, Mette Møller Nielsen og Rasmus K. Kragh.

AKIF biathleter blev Verdensmestre

VM Biathlon blev en kæmpesucces for AKIF's landsholdsløbere: Fire Verdensmestre i Biathlon ved VM ved Arlon i Belgien. Det er første gang AKIF får en Verdensmester, så der var gang i champagneglassene.

Mette Møller Nielsen vandt den fornemste titel af dem alle: Klassisk distance, som er biathleternes "Kongeetape". I et meget svært belgisk terræn med mange mandshøje bregner og undervegetation at navigere igennem, opnåede Mette den bedste punktorientering af alle.

Orienteringsløbet blev gennemført uden de store fejl og i den afgørende skydning, havde Mette kun én forbierr ud af de 20 skud – og dette trods en drilende vind i den stående skydning.

Hendes skydning var således også dagens bedste af alle deltagerne ved VM. Mette har tidligere vundet både EM og VM medaljer, men indtil dette VM, aldrig før

taget det sidste trin på medaljeskamlen. En dag hun aldrig i sit liv glemmer!

Værnepligtig blev verdensmester

Rasmus K. Kragh – til daglig værnepligtig i 1 HBUKMP – vandt også på klassisk distance. Rasmus vandt desuden sølv på sprintdistancen. Rasmus viste således regimentets – og Danmarks – farver på fornemste vis.

De sidste to Verdensmesterskaber tog seniorsergent Jes Mose Jensen sig af. Sprintdistancen blev vundet med en margin på 1.18 min (meget på sprinten). Klassisk distance blev vundet med meget stor margin, da Jes i sin klasse (Herre 45) havde bedste punktorientering, hurtigste tid på orienteringsløbet samt bedste skydning.

I stafet konkurrencen vandt Danmark bronze i herreklassen. I den sideløbende – og uofficielle – klubkonkurrence vandt Lasse Korsbæk og Jes Mose suverænt guld for AKIF.

Forsvarets "Power House" i golf

I forbindelse med DMI forbundsmesterskaberne i golf, der blev afviklet i Sønderjylland den 8 - 9. september 2009 med ca. 150 deltagere fra hele Forsvaret, hjemtog AKIF mesterskabet for herrer.

Menig Daniel Slott Mogensen fra 2 HBUKMP vandt med en samlet score på 142, efter runder på 74 og 68. Daniel vandt også den sideløbende stableford turnering for herrer (til og med 34 år).

Når man vinder med 15 slag til nummer to er man i en klasse helt for sig selv. Dette medførte naturligvis, at Daniel blev udtaget til det militære landshold i golf, der skal spille om VM i Namibia i oktober. Held og lykke til Daniel.

Derudover blev vi suveræne DMI mestre for hold, hvor de fire bedste scores fra idrætsforeningens spillere lægges sammen. Følgende spillere vandt holdmesterskabet:

- MG Daniel Slott Mogensen
- CIV Gunner Rasmussen
- SSG Kjell Kongsvang
- KN Jesper Simonsen

Men ikke nok med det...

Gunner Rasmussen fra FMT vandt ligeledes sin række (fra og med det 55 år) i stableford turneringen.

Det samme gjorde Pernille Skov fra 2 HBUKMP i damerækken.

En god indvielse af de nye og lækre spilletrojer, som AKIF har indkøbt til golfholdet.

Menig Daniel Slott Mogensen.

PERSONELNYT

Udnævnelse til kaptajn:

Pr. 10. juli 2009.
KN A.-S. Eriksen
KN L.S. Lillelund
KN J.M.V. Severinsen
KN A. Plenge
KN K.G. Terkelsen

Udnævnelse til premierløjtnant:

Pr. 9. juli 2009.
PL T. Berg
PL N.S. Olsen
PL K.S. Tjell
PL C. Kærgaard
PL N. Bjaaland
PL N. Mehlbye
PL S.A. Kofoed

Pensionering:

CSG Asger Kibsgaard
den 31. august 2009

25 års jubilæum:

Den 1. juli 2009.
MJ Jes Hebsgaard

40 års jubilæum:

1. august 2009.
OASS Anne-Marie Andersen

Chefsergent Asger Kibsgaard afholdt en særdeles velbesøgt afskedsreception, hvor de mange talere i rosende ord og morsomme anekdoter beskrev Asgers mangeårige karriere. Asger selv benyttede lejligheden til at forære fru Kirsten en kæmpebuket røde roser, hvilket kom temmelig meget bag på fru.

Tjenestemandsansættelse:

Pr. 1. juli 2009.
OS S. Absalon
Pr. 1. august 2009.
OS J.J. Jeppesen

Påskønnelse for særlig indsats

OS Martin Peder Justesen.
For udførelse af en særlig indsats under sin tjeneste ved ISAF hold 5.
Læs motivationen på side 12-13.

Annonce
Vestergaard

Trænregimentet / Jyske Trænregiments

Soldaterforening

www.trainsoldat.dk

Oberstens afsked

Som du har set andet sted i bladet har regimentet skiftet chef. Trænregimentets Soldaterforening var inviteret til parade og reception. En invitation vi selvfølgelig glædelig deltog i.

Ved en flot parade, hvor soldaterforeningernes faner deltog, overdrog Oberst Christian Mollerup Schmidt regimentet til Oberst Flemming Larsen.

Mange medlemmer nikker måske genkendende til navnet på vores nye regimentschef, og det er således vores tidligere regimentschef, der er vendt tilbage efter en længere periode i Italien.

Under den efterfølgende receptionen kunne formanden således sige tak til den afgående chef og velkommende til den nye.

I sin personlige tale til Oberst Schmidt takkede formanden obersten for hans store indsats for soldaterforeningerne og roste tillige oberstinden for sin tålmodighed og energi i forbindelse med foreningens forskellige arrangementer.

Her bringes et kort sammendrag af formandens personlige tale til Oberst Schmidt:

Hr. Oberst / kære Christian.

Vi har ved indgangen erlagt, synes vi selv, en passende gave.

- Et ikon.

Oberster ved trænet står som ikoner, når det drejer sig om samarbejdet med soldaterforeninger.

Vi har givet dig ikonet - Fortitudo - på dansk - Tapperhed.

Du får dette ikon netop for din tapperhed.

Ikke som soldat i missioner eller lignende, men fordi du fortsatte den fantasti-

Formand Bent Frisk gør oberst Christian Mollerup Schmidt til æresmedlem.

ske vej for soldaterforeningerne som din forgænger og nu efterfølger Oberst Flemming Larsen grundlagde.

Ingen andre soldaterforeninger i Danmark, kan sige de har haft en chef, der i den grad har bakket sin soldaterforening op - uanset hvad der måtte komme af restriktioner fra de øverste myndigheder.

Du har tidligere, med stor ydmyghed, modtaget foreningens Æressabel for din store støtte til din soldaterforening.

Du har gjort det rigtigt godt.

Jeg har sagt det før og siger det gerne igen.

Trænregimentets Soldaterforening har, gennem sine 50 års levetid, været rimelig heldig med sine regimentschefer.

Du har, velvidende om, at moderne med din soldaterforening indebar møde med tre af dine ansatte, alligevel aldrig ladet skinne igennem, at du var vores arbejdsgiver. Du har altid taget udgangspunkt i, at det har været din soldaterforening, du mødtes med.

Vi synes selv, det har været få gange, vi har spurgt om hjælp. Men det skyldes ene og alene, at du som regimentschef har været på forkant, og inden vi er nået til en officiel forespørgsel, har vi konstateret, at du blot mente at dette var en selvfølge.

For din indsats for soldaterforeningsbevægelsen, vil jeg, med stor respekt og ydmyghed bede dig modtage foreningens fornemste erkendtlighed og herved udnævne dig til æresmedlem af Trænregiment Soldaterforening.

Trænregimentets soldaterforening ønsker Christian Mollerup Schmidt og fru Susanne alt held og lykke fremover i udlandet, og vi glæder os til igen at kunne fortsætte det unikke soldaterforeningssamarbejde med oberst Flemming Larsen. Rigtig hjertelig velkommen tilbage skal lyde til vores nye regimentschef og fru Ulla.

Bent Frisk

Mød op og gør din indflydelse gældende

*Trænregimentet/Jyske Trænregiments Soldaterforening
indkalder hermed til ordinær generalforsamling*

lørdag den 7. november 2009 kl. 13.00

i Messen på Hvorup Kaserne, bygning 29.

Dagsorden jf. vedtægterne.

Evt. forslag skal være formanden i hænde

senest d. 3. november 2009.

*Foreningen vil efter generalforsamlingen være vært
ved et mindre traktement.*

Pbv.

Bent Frisk

formand

Aktivitetsoversigt

Bankospil	4. november kl. 19.00 i kantinen på Nørre Uttrup Kaserne. Dørene åbnes kl. 18.00.
Nytårgudstjeneste	Første torsdag 2010 i Budolfi Kirke.
Jubilarstævne	8. maj 2010 på Hvorup Kaserne.

Aurich Kaserne

Den Danske Brigade i Tyskland

TRÆNSOLDATEN bringer nye afsnit om Brigaden og Aurich Kaserne. Af pens. major Palle Olesen.

Tyskernes Officersheim blev dansk kostforplejning

Bygningen anvendtes under krigen som messe, opholds- og vælfærdsområde for de tyske marineofficerer og underofficerer, herunder skolens mange elever.

Den tyske Officersmesses placering i denne bygning var tænkt af midlertidig karakter, idet der var planlagt opførelsen af et stort officerskasino med eget svømmestadion og idrætsanlæg på øvelsespladsen vest for vandtårnet. Alle udgravninger var foretaget, men måske en nødvendig omprioritering af marineofficerernes tjeneste var årsagen til at dette byggeri blev stoppet.

Bygningens store spisesal kunne nemt omdannes til teatersal eller biograf. Filmforevisningsapparaterne var dog blevet fjernet kort efter kapitulationen.

10. bataljon indrettede kostforplejning for kornetter, korporaler, underkorporaler og menige i den tidligere tyske officersmesse. I andre lokaler i den store bygning indrettedes et mandskabsudsalg, kaldet tutten, hvor den menige soldat for daglønnen på 2 kr. samt yderligere 45 øre af den opsparede kapital kunne købe for eksempel 50 stk. cigaretter, 2 stk. chokolade og 3 øl. I forbindelse med indkøbet skulle der dog også afleveres et par rationeringsmærker.

I september 1947 var en kommission fra de samvirkende soldaterhjemforeninger på besøg i brigadens område for at se på muligheden af at indrette et soldaterhjem i hver af garnisonerne Aurich, Jever og Varel.

På Aurich kaserne fik kommissionen anvist og godkendte nogle hidtil ubrugte lokaler i kostforplejningsbygningen og da soldaterhjemmets leder ankom i begyndelsen af november 1947, blev der taget fat på indretningen af lokalerne, således at soldaterhjemmet allerede 14 dage se-

Tysk officersmesse blev dansk kostforplejning

ner kunne tages i brug, inklusive en lejlighed til den gifte soldaterhjemsleder.

Kostforplejningens køkken var udstyret med 1. classes materiel, hvoraf kun en mindre del var af dansk eller engelsk oprindelse. De 12 store koge kedler blev drevet ved damp fra kasernens kedelhus. Der var 6 store elektriske stegepander, elektriske bageovne samt et stort og et mindre kølerum.

Endvidere var der hjælpemidler for køkkenpersonalet i form af røremaskiner og el-drevne pålægsskærere, hvilket var over standarden på daværende tidspunkt i de hjemlige kostforplejninger. Køkkenet var dimensioneret til daglig bespisning af en belægningsstyrke på 3000 mand.

Der blev indrettet bibliotek og læsestuer i tre lokaler i kostforplejningsbygningen tillige med bolig for bibliotekaren samt yderligere 3 enkeltkvarterer.

Folk og værns bibliotekskonsulent, bibliotekar Hildeborg Obel-Jørgensen forestod indkøbs- og katalogiseringsarbejdet af brigadebiblioteket i Danmark, mens overbibliotekaren i Holbæk, Mette Gyde-Pedersen, ledede biblioteksarbejdet ved brigaden.

Hun havde hovedbibliotek og kontor på kasernen i Jever og oprettede biblioteksfilialer ved garnisonerne i Aurich, Varel og

Wilhelmshaven, senere også ved brigadens hospital i Oldenburg.

Bogbestanden blev sammensat efter de principper der var gældende i folkebibliotekerne hjemme i Danmark. Centralbiblioteket i Kolding blev en slags overcentral, hvorfra der kunne rekvireres supplerende litteratur. Målet for bogbestandens størrelse var to bind pr. mand og det blev nået. Der var desuden en læsesal ved hver garnison med omkring 150 håndbøger, et lille hundrede tidsskrifter og 30-40 aviser. Arbejdet i den enkelte garnison blev ledet af en faguddannet bibliotekar.

Udlånets art var stort set den samme som hjemme i Danmark. Benyttelsen var overvældende: ca. 1/3 af mandskabet havde aldrig sat deres ben i et bibliotek før, men her noteredes tæt ved 3/4 af personalet som lånerere. De indbydende biblioteker i den påtvungne isolation i et fremmed land var en naturlig årsag til denne succes, men denne blev utvivlsomt styrket af en ganske intens undervisning i bøger og bibliotekers brug, der fandt sted i forbindelse med den ugentlige civilundervisning af det militære personel.

Field Marskal Bernard Law Montgomery

samlede den 25. november 1945 over 700 canadiske officerer fra den 25 000 mand store Canadian Army Occupation Force (CAOF) i teatersalen i den tidligere tyske officersmesse på Aurich kaserne. De var samlede for at blive orienteret om planerne for hjemsendelsen af de dele af besættelsesstyrken der nu kunne undværes efter krigens ophør. Marskal Montgomery roste ved samme lejlighed de samlede officerer for deres og mandskabets positive medvirken ved gennemførelsen af plan Eclipse, der var planen for de alli-

eredes overtagelse og deling af Tyskland, den såkaldte Jalta- aftale. Indholdet var drøftet og godkendt under et topmøde i dagene fra 4. til 11. februar 1945 mellem Churchill, Roosevelt og Stalin i det sovjetiske feriested Jalta på Krim i det sydlige Ukraine. Planen omfattede inddelingen af Tyskland i en engelsk, fransk, amerikansk og sovjetisk zone.

Desuden blev det besluttet, at Tyskland skulle afvæbnes, og der var enighed om, at Tyskland ikke skulle betale krigsskadeerstatning som efter 1. verdenskrig. Det var også her de første planer for Folkeforbundets afløser – De Forenede Nationer (FN/United Nations) – blev fremlagt.

Generalmajor Christopher Vokes, med hovedkvarter i Bad Zwischenahn, var chef for det canadiske styrkebidrag til sikring af lov og ordens opretholdelse i det besatte Tyskland. Den canadiske styrke bestod af cirka 600 officerer og 15 500 befalingsmænd og menige. Styrken forblev i området indtil foråret 1946, hvor hjemsendelsen påbegyndtes.

Hjemsendelsesplanen

havde selv sagt alle soldaternes store bevågenhed. Årsagen til den efter soldaternes mening langsommelige hjemsendelse, skyldtes primært manglende transportkapacitet hjem til Canada. Endvidere havde Canada mange soldater andre steder i verden, der ventede på hjemsendelse.

Standardproceduren ved hjemsendelsen af en canadisk soldat var den, at han startede med en måneds orlov fra det tidspunkt han trådte på canadisk jord. Når denne orlov udløb skulle soldaten melde sig på et af de seks afmønstringssteder der var fordelt over hele Canada. At denne hjemsendelsesprocedure ikke var en almindelig depot 33- forretning fremgår af at Canada hjemsendte 20 – 25 000 soldater pr måned fra 1946.

Et andet problem for den canadiske administration var den store immigration landet modtog fra det nu delte Europa. Canadierne havde især nære relationer til deres polske allierede, som de havde kæmpet sammen med gennem det meste af anden verdenskrig. Langt de fleste af de polske veteraner ønskede ikke

at vende tilbage til et Polen, der nu var under sovjetisk kontrol, men ønskede at bosætte sig i Canada, der tog venligt mod alle. I øvrigt hedder bosættelse på iroquindianernes sprog Canada og landet er navngivet herfra.

General Stanisław Maczek, Chefen for The Black Division, blev efter krigen nægtet indrejse i Polen af det kommunistiske styre. Generalen får heller ikke en værdig behandling af englænderne, idet der ikke gives ham de samme rettigheder som engelske krigsveteraner oppebærer, herunder pension. Han arbejdede indtil 1960 som bartender på et hotel i Edinburgh og døde den 11. december 1994 i en alder af 102 år.

General Stanisław Maczek er begravet i den Hollandske by Breda, der endnu hvert år den 29. oktober mindes byens befrielse fra tyskernes meget hårdhændede besættelse, takket være Maczek´ soldater i 1944.

De Tsjekkoslovakiske soldater i allieret tjeneste ønskede hurtigst muligt at returnere til deres hjemland efter krigens ophør, selv om landet nu var besat af russerne. Tsjekkoslovakkerne var efter en omtumlet tilværelse lig polakernes, blevet evakueret fra Frankrig til England efter tyskerne uvarslede overfald i juli måned 1940.

De evakuerede soldater fik indledningsvis anvist et område omkring Leamington i Warwickshire og blev den 1. september 1943 formeret som 1st Tsjekkoslovak Independent Armoured Brigade Group (1st CIABG).

Brigadegruppen blev indsat i Normandiet i september 1944 og placeret i Dunkirk-området som sikringsstyrke for arméhovedkvarteret og underlagt 1st Canadian Army, senere direkte underlagt Montgomery's 21st Army Group. 1st CIABG forblev med sine ca. 6000 mand som hovedstyrke i den såkaldte 'Dunkirk Force' i området indtil tyskerne overgav sig primo maj måned 1945.

Den 9. maj modtog generalmajor Liska som chef for den multinationale Dunkirkstyrke således en betingelsesløs overgivelse fra den tyske områdechef, Admiral Friedrich Frisius med sine 10 884 mand.

Allerede den 12. maj 1945 begyndte den

Tsjekkoslovakiske enhed, under kommando af generalmajor Alois Liska, at forberede en afdelingsvis hjemrejse til det nu russisk besatte Tsjekkoslovakiet. Brigadens forkommando ankom den 18. maj 1945 til byen Plze (Pilsen), der ligger 90 km sydvest for Prag.

Pilsen (her fremstilles Skoda bilen og Urquell pilsneren) blev benyttet som spredepunkt for afdelingernes tilkørsel til respektive beredskabsområder på demarkationslinien mellem de amerikanske og de russiske styrker.

Den 30. maj 1945 deltog soldaterne fra den nu nedlagte Tsjekkoslovak Independent Armoured Brigade Group i en stor russisk sejrsparade i Prag og dagen efter påbegyndte de omskoling til den russiske T34 kampvogn og fik nye funktioner i forskellige russiske kampvognsenheder, godt spredt over det ganske land, således at russerne bedre kunne afklapse deres eventuelle vestlige nykker. Mange fortrød bitterligt, men fælden var klappet!

Kedel- og maskinhuset

Fra kedel- og maskinhuset opvarmes og forsynes hele Aurich kaserne med varmt og koldt vand. I kedelhuset er der 3 store og en mindre kedel, der alle er konstruerede som stokerfyr. To af disse kedler er tilstrækkelige til den daglige drift ved temperaturer over frysepunktet.

Kedelhuset rummer endvidere et reserveelektricitetsværk på 225 kilowatt, tilstrækkelig til at forsyne kaserne hvis elektriciteten udefra svigter. Siloerne over stokerfyrene kan rumme indtil 1100 tons kul, svarer til et års forbrug.

Fra kedelhuset dirigeres endvidere kaserne vandværk, der tager vandet fra en 87 meter dyb boring. Vandet er med en hårdhedsgrad på 5 meget blødt og uden særlig smag på grund af dets ringe indhold af kalk og salte.

Næste afsnit af Aurich Kasernes historie bringes i næste nummer af Trænsoldaten.

SIKKERHED, HURTIGHED OG FREMKOMMELIGHED

Mineryddere og pansrede maskiner til entreprenørarbejde eller materialetransport. HYDREMA leverer innovative løsninger til felten.

*Hydrema'en er en af dine trofaste støtter i Forsvaret.
Vi vil også gerne være det i dit civile liv,
derfor støtter vi*

HYDREMA

